

Tacettin ÇETİNKAYA

cetinkayatacettin@yahoo.com

Her şeyin başı ahlak ve maneviyat.

Kız babasının damat adayı için ilk sorusu;
"Ne iş yapıyor?"

Kimin, neyin nesi? İnançlı mı? İbadetlerini yapıyor mu? Kötü alışkanlıkları var mı? Huyu, ahlakı nasıldır? Hiç önemli değil.

Önemli olan ne iş yaptığı, ne kadar para kazandığı...

Diğer cepheden annenin oğluna ilk sorusu; "Kız güzel mi?"

Ya ahlak güzelliği? İslami terbiye? İffet ve namus?...

Bunlar da önemli değil, önemli olan sadece ve sadece güzelliği...

Günümüzde maddi özellikler öncelikli hale geldi. Ahlak, terbiye, güzel huylar, inancına göre yaşamak... gibi manevi temel özellikler ise sonlara atılıyor.

Arnold Joseph Toynbee 1889-1975 yılları arasında yaşamış ünlü İngiliz Tarihçisi yıllar öncesine ait öngörüsü ile de adeta günümüzü anlatmaktadır.

Toynbee şöyle demektedir: "Eğer şimdiden, çok ciddi tedbirler alınmazsa insanlık üç hastalıktan kendini kurtaramayarak batacaktır. Bu üç hastalık ırkçılık, alkol ve ailesizliktir. Bu üç müthiş hastalığın ilacını Hz. Muhammed (sav) bulmuş ve uygulamıştır. Bu yüzden Müslümanlar, bu hastalıklardan daha emin durumdadır. Eğer batı medeniyeti bu üç hastalığa çözüm bulamazsa, insanlık ya batacak, bitecek ya da batmamak için Muhammedi (yani Müslüman) olacaktır."

Toynbee'nin sözünü ettiği ırkçılık, alkol ve ailesizlik toplumun yozlaşmasındaki en önemli etkenlerdir. Bu gün ülkemizdeki hatta tüm dünyadaki huzursuzluğun temel kaynakları da yine bunlardır.

Üç hastalık... Üç hastalık karşı İslam'ın tavrı çok net.

İslam ırkçılığı reddediyor.

İçkiyi büyük günahlardan sayarak haram kılıyor.

Zinayı ve kötülükleri önlemek için de evlenmeyi ve aile yuvasını kurmayı emrediyor.

İslam bu üç küresel hastalığın tek ilacıdır. İslam'ın gerçek anlamıyla uygulanmasıyla bu hastalıklar deva bulacak sosyal yapı ayakta tutulmuş olacaktır.

Yazıyı başmakalemizden bir alıntıyla bitiriyorum.

"İslam'ın temeli sevgi ve şefkattir.

Bunun için diyoruz ki İslamsız eğitim ve öğretim olmaz.

İslamsız ilim olmaz, gelişme olmaz, kalkınma olmaz.

İslamsız insan yaşayamaz, İslamsız fert çöker, aile çöker, toplum çöker, kurumlar çöker, dünya çöker."

Selam ve dua ile

MİLLÎ ŞUUR

Yaratıcı Rabbî'nin Adıyla Oku

SAHİBİ

ÖÇ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan, İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık süreli yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mustafa AYDIN

EDİTÖR

Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU

Doç. Dr. Mete GÜNDOĞAN

Dr.Nuh SAVAŞ

Şaban CENGİZ

Mecit DÖNMEZBİLEK

Yılmaz BÖLÜKBAŞI

Mustafa ALKAN

Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI

Prof.Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

DAĞITIM

Mikail ERDAŞ

GRAFİK TASARIM

Millî Şuur Dergisi

0 (312) 286 18 83

Sinan ORAL

0505 517 73 01

snnoral@gmail.com

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No: 74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon : (0 312) 341 40 75

Fax : (0 312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Haziran - 2009

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 4. Sk.No : 2/1 BALGAT / ANKARA

TEL : 0 (312) 286 18 83

FAX : 0 (312) 287 61 80

WEB : www.millisuurdergisi.com

e-posta : bilgi@millisuurdergisi.com

MİLLÎ ŞUUR Dergisi

ÖÇ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur Dergisi'ne aittir, kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

▶ İslamsız Eğitim ve Öğretim Olmaz!	4
▶ Eğitimde Değerler Bütünlüğü.....	10
▶ Kadın Erkek Münasebetlerinde Sosyal Pedagogik Yaklaşımların Önemi	14
▶ Hadis Okulları.....	16
▶ Şiddetten Uzak Eğitim.....	20
▶ Hayra Çağırın, İyiliği Emreden, Kötülükten Men Eden Bir Topluluk Olmak	22
▶ Tablo; İdeal Bir Öğretmen Nasıl Olmalıdır?.....	26
▶ Öğretmenim Şiddetimi Geldi!	28
▶ Bulmaca	31
▶ Hz. Ali'nin İlme Teşviki	32
▶ Aile İçi İletişim	36
▶ Kur'an'dan	39
▶ İster Yaz, İster Kış; İster Özel, İster Devlet... ..	40
▶ 8. Sınıf T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük Kitabı Üzerinde Bir Analiz	42
▶ Sanattan Tapınmaya	44
▶ Eğitimde Teknoloji Kullanımı	46
▶ Erken Yaşlarda Dini Eğitim ve Kur'an Öğrenimi.....	50
▶ Peygamberimiz'den, Hayat Suyu	55
▶ İlmi Çalışmalarda Başarı	56
▶ Kitap Tanıtımı.....	60
▶ Sözün Gücü.....	61
▶ Sizden Gelenler.....	62
▶ Karikatür	63

REKLAM İÇERİĞİ

▶ Aziziye Eğitim Kurumları	9
▶ Kocaeli İlme Hizmet Vakfı	27
▶ Keşif Yayınları.....	35
▶ Karınca Oyuncak	49
▶ Pınar Eğitim Kurumları	64

İslamsız Eğitim ve
Öğretim Olmaz! 4

İsmail Hakkı AKKİRAZ
ÖĞ-DER Genel Başkanı

10 Eğitimde Değerler Bütünlüğü

Doç. Dr. Oya AKGÖNENÇ
Ufuk Ü. Öğretim Üyesi, Saadet Partisi GİK Üyesi

Kadın Erkek Münasebetlerinde
Sosyal Pedagojik
Yaklaşımların Önemi 14

Prof. Dr. Ali SEYYAR
Sakarya Ü. Öğretim Üyesi

16 Hadis Okulları

İbrahim Halil ER
Eğitimci, Yazar

Şiddetten Uzak Eğitim 20

Durmuş KOÇ
Eğitimci - Yazar

22 Hayra Çağırın, İyiliği Emreden,
Kötülükten Men Eden Bir
Topluluk Olmak

Sadullah CEMİLOĞLU
Eğitimci

Öğretmenim Şiddetimi Geldi! 28

Hüseyin YAVUZ
Eğitimci

32 Hz. Ali'nin İlme Teşviki

Dr. Nuh SAVAŞ
Ankara Ü. İlahiyat Fak. Öğretim Görevlisi

Aile İçi İletişim 36

Hümeysra NUR
Eğitimci

40 İster Yaz, İster Kış;
İster Özel, İster Devlet.

Erol ERDOĞAN
Eğitimci, Yazar

Sanattan Tapınmaya 44

Muharrem ÇELİK
Eğitimci - Sanatçı

46 Eğitimde Teknoloji Kullanımı

Mustafa ALKAN
Eğitimci

Erken Yaşlarda Dini Eğitim ve
Kur'an Öğrenimi 50

Hüseyin KAZAN
Eğitimci - Yazar

56 İlmi Çalışmalarda Başarı

Mustafa AYDIN
Eğitimci
fmustafaaydin@gmail.com

İSLAMSIZ EĞİTİM VE ÖĞRETİM OLMAZ !

İsmail Hakkı AKKİRAZ
ÖĞ-DER Genel Başkanı

Bismillahirrahmanirrahim.

Bizleri yoktan yaratan, yaşatan, bilmediklerimizi öğreten, iki cihan saadetimizin tek çaresi olarak İslam'ı gönderen, yöneten, her şeyin sahibi ve maliki, mühlet veren, ahirette bütün kullarını hesaba çekecek olan, Rabbimiz Allah(c.c)'a hamdederiz, şükrederiz. Salât ve selamımız âlemlere rahmet, her şeyi tanzim edici, muallimimiz (öğretmen), peygamberimiz, önderimiz, örneğimiz, rehberimiz, efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav) üzerine olsun.

Eğitim: Her kademede ki insanımızın düşünce ve davranışlarında; yanlış değil doğruyu, zararlı değil faydalıyı, zulmü değil adaleti, kötüyü değil iyiyi, çirkini değil güzeli seçip uygun vasıtalarla ameli meleke kazandırmaya yönelik planlı programlı çalışma sürecidir.

Eğitim ve Öğretim: İnsanın doğumundan ölümüne kadar gelişiminin bütün safhalarında; itikat, ilim, ahlak, iktisat, siyaset alanında hakkı üstün tutan, nefis terbiyesini esas alan, maneviyatçı, hidayet, feraset ve dirayet sahibi salih bir kimse olması, dünya ve ahiret saadeti için hazır hale getirilmesi ilmi ve işidir.

**İslam: Hz Âdem(as)'den,
Peygamberimiz Hz.
Muhammed Mustafa
(sav)'ya kadar bütün
peygamberlerin insanlığa
tebliğ ettiği saadet yoludur.
İslam Allah (c.c)'tandır.
İslam dindir, ilimdir,
iktisattır, siyasettir.
İnsanlığın dünya ve ahiret
saadetinin tek çaresi ve
ilacıdır. Onun medeniyeti
hak merkezli Tevhit
medeniyetidir. İslam'ın
yolu tasdik yoludur.**

Tarih boyunca dinlerin eğitim ve öğretim üzerindeki hâkimiyeti inkâr edilemez bir gerçektir. Peygamberimiz (s.a.v) **"Her doğan çocuk ancak İslam fıtratı üzerine doğar. Sonra annesi ve babası onu Yahudi, Mecusi veya Hristiyan yaparlar..."** beyanları ile bu gerçeğe işaret etmiştir.

Dinlerin Allah, insan ve çevre hakkındaki görüşleri, fert ve toplum hayatının her alanına yansımaktadır. Üretilen bütün sosyal, hukuki, siyasi, ekonomik, eğitim ve öğretim değerleri dinlerin Allah, insan ve çevre anlayışlarının, bir yansıması ve sonucudur. Öyleyse eğitimde; farklı modellerden, sistemlerden, söz ederken, eğitim modellerine kaynaklık eden dinlerin bu üç varlık hakkındaki farklı amentülerini, kabullerini bilmemiz gerekir. Ki tercihlerimizi doğru yapabilelim.

İslam nedir, Batı nedir?

İslam: Hz Âdem(as)'den, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav)'ya kadar bütün peygamberlerin insanlığa tebliğ ettiği saadet yoludur. İslam Allah (c.c)'tandır. İslam dindir, ilimdir, iktisattır, siyasettir. İnsanlığın dünya ve ahiret saadetinin tek çaresi ve ilacıdır. Onun medeniyeti hak merkezli Tevhit medeniyetidir. İslam'ın yolu tasdik yoludur.

Batı: Almanya başbakanı Merkel'in dediği gibi Batı medeniyeti bir Yahudilik ve Hristiyanlık medeniyetidir. Yahudilik hahamların kehanetlerinden oluşan bir dindir. Bugün elde

bulunan Tevrat tahrif edilmiştir. Hristiyanlık dininin kurucusu ise Pavlos'tur. İncil bu akım tarafından tahrif edilmiştir. Bu iki dine dayanan medeniyetler materyalisttir, ırkçıdır, ayrımcıdır, emperyalisttir. Hakkı değil kuvveti üstün tutarlar. Batının yolu inkar yoludur.

İslam ve Batı medeniyetlerinin Allah, insan ve çevre hakkındaki görüşleri ise şöyledir.

Allah hakkındaki görüşleri:

İslam; Allah'tan başka ilah yoktur esası nı kabul eder. "Allah, birdir. Samed'dir, her şey O'na muhtaçtır, daimdir, hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır. O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Ve hiç bir şey O'nun dengi değildir." (İhlâs suresi) Allah kemal sıfatları ile vasıflanmıştır. Biz O'nu sıfatları, isimleri ve efali ile bilmekteyiz.

Yahudiler; tek bir tanrıya inanırlar ama bu ilah sadece kendi ırklarının tanrısıdır. Ve bu tanrı oğul sahibi olan bir tanrıdır. **"Yahudiler, Uzeyr Allah'ın oğludur, dediler. Hristiyanlar da, Mesih (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kâfir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar!"** (Tevbe suresi: 30)

Hristiyanlar; birden fazla tanrıya, teslise inanırlar. Allah üçün üçüncüsüdür, Hz İsa (as) O'nun oğludur derler. **"Andolsun "Allah, üçün üçüncüsüdür" diyenler de kâfir olmuşlardır. Hâlbuki bir tek Allah'tan başka hiçbir tanrı yoktur. Eğer söylediklerine bir son vermezlerse içlerinden kâfir olanlara acı bir azap isabet edecektir."** (Maide suresi 73)

İnsan hakkındaki görüşleri:

İslam: İslam insanların günahsız olarak İslam fıtratı üzere doğduğunu beyan eder. **"O halde yüzünü, Allah'ı bir tanıyarak dine, Allah'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fıtratına doğrult. Allah'ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler."** (Rum suresi: 30)

İnsan yaratılmışların en üstünüdür. Renkleri, dilleri, ırkları, yaşadıkları iklimler, soyları, soplaları aralarında bir ayrım ve üstünlük sebebi sayılmaz. Aralarındaki üstünlük takva ile olur.

Hristiyanlar ve Yahudilerin insana bakışları: Hristiyanlar ve Yahudiler İnsanoğlunu iki büyük guruba ayırmışlardır. Bir yanda gücü elinde tutan ayrıcalıklı yaratılmış hukukun ÜSTÜN İNSAN, öte yanda bu insanlara hizmet için yaratılmış ÖTEKİLER.

Batı kültürü ve eğitimi; Roma ve eski Yunan kültürüne, o da eski Mısır Firavunlarına dayanmaktadır. Roma medeniyetinde insanlar ikiye ayrılmışlardır. Romalılar ve paryalar.

Hristiyanlığa göre; bütün insanlar günahkâr doğar. Suçlu doğar. Sadece vaftiz olanlar ve Hristiyan olanlar arınmıştır.

Siyonist teoriye göre ise insan iki ana sınıfa ayrılır. Onlara göre Yahudi ırkı, üstün ve seçkin bir ırktır. Diğer ırklar ise Yahudi ırkına hizmet etmek için yaratılmıştır.

Batı; dini öğretilere itibar etmeyen hatta inkâr eden, bilimi ilah edinen insanları kendi yörüngesinde tutabilmek için çözümler üretmiştir. Bunların başında Darwin'in evrim teorisi gelir. Darwin'e göre İnsanın atası maymundur. Maymun evrim geçirerek gelişmiştir. Batılı toplumlar evrim zincirinin son halkasıdır.

Bu teori de sonuç itibarıyla aynı kapıya çıkıyor. İnsanlar iki guruba ayrılıyor. Medeni olanlar ve medeni olmayanlar.

Siyonist teori ile Hristiyan inancının veya bilimi ilah edinenlerin insana bakışı arasında önemli bir fark yoktur. Her üçü de insanı iki ana sınıfa ayırmaktadır. Üstün İnsan ve Ötekiler

Çevre hakkındaki görüşleri:

İslam: İslam'a göre çevre Allah'ın insana bir emanetidir. Onu gelecek nesillere daha iyi bir şekilde bırakmak bir görevdir. Çevre, insan başta olmak üzere tüm canlıların yaşayabilmesi için bir denge içinde yaratılmıştır. Tüm canlıların hizmetine sunulan suyu düşünün. Güneşi, bulutu, rüzgârı, yağmuru, geceyi, gündüzü düşünün. İnsan ilk günden bu yana biriktirdiği tüm gücünü bir araya getirirse, böyle bir işi yapmaya güç yetirebilir mi?

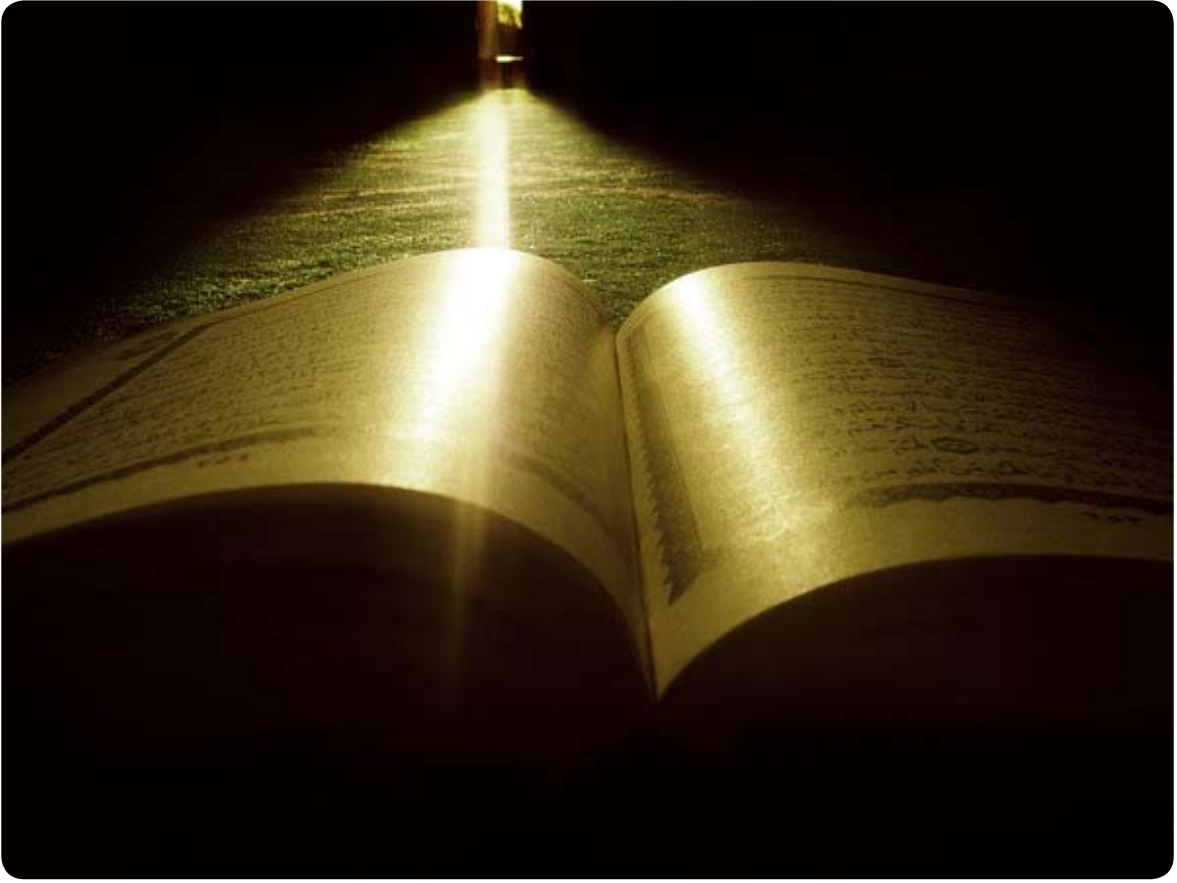
Batı: Hristiyanlar ve Yahudiler, kendilerini çevrenin sahibi sayarlar. Çevre ile olan ilişkileri bir sahiplik ilişkisidir. Bu anlayış evreni istediği gibi kullanma hakkını kendilerine verir. Patent hakkı bu düşüncenin bir ürünüdür. Oysa çevrenin oluşumu ve işleyişinde kendilerinin hiç bir emeği ve katkısı yoktur.

Bu bilgiler ışığında varmamız gereken sonuç, Batının Allah, insan ve çevre inancı merkezli eğitim ve öğretim anlayışı ile bir yere varmamız mümkün değildir. Çünkü batı bütün eğitim sistemlerini, Mesih inancı gereği, hedefledikleri bir Yahudi dünyasını kurmak, ötekiler olarak gördükleri insanlığı ifsat etmek için tanzim etmektedirler.

Çözüm İslam'dır. Çünkü İslam'ın Allah, insan ve çevre hakkında ortaya koyduğu görüşler akla, ilme ve geçeğe uygundur. Yukarıda da belirtildiği gibi İslam insanlar arasında üstün insan ve ötekiler diye ayırım yapmaz. O bütün insanlığa bir açıklamadır. Kendisinden yaralanmak isteyen herkese kapıları sonuna kadar açık olan bir din, dünya ve ahiret saadeti için tek çaredir. O bütün insanlık için bir hayat nizamıdır. Doğru hak anlayışının tek kaynağıdır.

Bugün ülkemizde eğitimde reform çalışmaları kapsamında yürütülen AB destekli eğitim projelerinin isim babalarına baktığımızda, bunların Yahudi din adamı hahamlar, Hristiyan din adamı rahipler veya onların işbirlikçisi, ateist kimseler olduğunu görmekteyiz. Jan Amos Comenius (1592–1670) Din adamı ve okul müdürü, Rotterdam'lı Desiderius Erasmus (1465–1536) Augustin tarikatı üyesi rahip, Leonardo da Vinci (1452–1519) Papalık danışmanı, Sanatçı, mimar, müzisyen, Nikolai Frederik Severin Grundtvig (1783–1872) Danimarkalı bir rahip ve yazar, Martin Luther (1483 – 1546) Alman din reformcusu, Jean Calvin (1509–1564) İsviçreli teolog. John Dewey (1859-1952) ABD'li felsefeci. 1924 yılında Türkiye'ye gelerek Türk eğitim sistemi için kapsamlı bir rapor hazırlamıştır.

Allah, insan ve çevre konusunda böyle düşünen batılılardan bizim alacağımız hiçbir şey olamaz. Çünkü batılıların din dediği, felsefe dediği, bilim dediği şey, ya uydurulmuş hurafelerdir, ya da bilginin ilahi kaynağı yok sayılarak ilahlaştırılması, zulüm ve sömürüye alet edilmesidir. Bu anlayıştan insanlığa hayır gelmez. Çünkü batılı bilim, fikir ve siyaset adamlarının üretip insanlığın hizmetine sunduğu zulümden başka bir buluşları yoktur.

Çözüm nedir?

Çözüm İslam'dır. Çünkü İslam'ın Allah, insan ve çevre hakkında ortaya koyduğu görüşler akla, ilme ve geçeğe uygundur. Yukarıda da belirtildiği gibi İslam insanlar arasında üstün insan ve ötekiler diye ayırım yapmaz. O bütün insanlığa bir açıklamadır. Kendisinden yaralanmak isteyen herkese kapıları sonuna kadar açık olan bir din, dünya ve ahiret sadeti için tek çaredir. O bütün insanlık için bir hayat nizamıdır. Doğru hak anlayışının tek kaynağıdır.

İslam'ın temeli sevgi ve şefkattir.

Bunun için diyoruz ki İslamsız eğitim ve öğretim olmaz.

İslamsız ilim olmaz, gelişme olmaz, kalkınma olmaz.

İslamsız insan yaşayamaz, İslamsız fert çöker, aile çöker, toplum çöker, kurumlar çöker, dünya çöker.

Çünkü İslam, Allah, insan ve çevre arasında olması gereken uyumu adaletle sağlayan tek dindir.

İslam **"Yaratan Rabbinin adıyla oku.** (Alâk -1) diyendir.

İslam **"Bismillahirrahmânirrahim ile başlamayan her iş bereketsizdir, devam etmez ve köksüzdür"** (Müşned 2/259) esası ile birin yaratılmış iki için rahman ve rahim olduğunu, birsiz ikinin olamayacağı gerçeğini haykıran-
dır.

İslam **"Sizin en hayırlınız Kur'an-ı Kerim'i öğrenen ve onu başkalarına öğretenlerinizdir."** (R. Salihin: 995) esası ile Kur'ansız vuslatın olamayacağını ilan edendir.

İslam **"Lokman'ın, oğluna: Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür..."** esası ile tevhit etmeden, birin birliğini ilan etmeden huzurun, barışın, adaletin, saadetin imkânsız olduğunu açıklar.

İslam **"(Lokman'ın, oğluna devamla) Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır..."** eğitim ve öğretimi ile Bir olanın insanın en ince işlerini dahi gözetimi ve denetimi altında bulundurduğunu hatırlatır. O'nun ilmi karşısında "SübhaneAllah" demesini telkin ederek bütün zararlı işlerden, şerden, kötü-

“Ben bir muallim olarak gönderildim” diyen Peygamberimiz (sav) bu eğitim esasları doğrultusunda vahşi, cahil, kibirli, bir toplumu eğitmiş ve medenileştirmiştir. Nasıl o günkü toplum, İslam ile medenileşmişse, bugünün -modern zamanların- zalim, vahşi, cahil toplulukları da yine, ancak İslam ile terbiye edilerek medenileşecektir. Bu gün insanlığın içine düştüğü bunalımdan, krizden kurtuluşunun tek çaresi İslam’dır.

lüklerden, günah ve zulümlerden sakınmasını ve salih bir insan olması yolunda en ulvi mer-tebelere erişmesini sağlar.

İslam **“(Lokman’ın, oğluna devamla) Yav-rucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülük-ten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.”** öğretimi ile de yaratıcının yeryü-zündeki halifesi ve kulu olan insana sorum-luluklarını hatırlatılmaktadır. Namaz ile ferdi, iyiliği emretmek, kötülükten vazgeçirmeye çalışmak ile de topluma karşı sorumluluğu kendisine hatırlatılan insan, görevini yerine getirmek için şanlı bir mücadelenin mücahidi olacak, başına gelenlere sabredebek ve hak-kın üstünlüğü esasına dayanan adil bir dün-yayı kurmuş olmanın mutluluğuna erecektir. Azmederek gerçekleştireceği bu hayırlı işler sonunda kendisine verilecek mükâfatlar için **“Elhamdülillah”** diyecektir.

İslam **“(Lokman’ın, oğluna devamla) Kü-çümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yer-yüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde tabii ol, sesini al-çalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkep-lerin sesidir.”** öğretimi ile de sosyal bir varlık olan insana, yaşadığı toplum içinde üstün

bir ahlaka sahip, örnek bir şahsiyet olma-sı-nı telkin etmektedir. Böylelikle toplum iyiye, güzele, doğruya, faydalıya, adalete yöne-bilsin. Bütün yaratılmışlar Allah’ın kullarıdır, Allah katında hayırlı olanlar Allah’ın kullarına faydalı olanlardır, temel esasına göre vaziyet alan insan, bütün insanlığın saadeti için cihat etmeyecek de ne yapacaktır.

“Ben bir muallim olarak gönderildim” di-yen Peygamberimiz (sav) bu eğitim esasları doğrultusunda vahşi, cahil, kibirli, bir toplumu eğitmiş ve medenileştirmiştir. Nasıl o günkü toplum, İslam ile medenileşmişse, bugünün -modern zamanların- zalim, vahşi, cahil top-lulukları da yine, ancak İslam ile terbiye edile-rek medenileşecektir. Bu gün insanlığın içine düştüğü bunalımdan, krizden kurtuluşunun tek çaresi İslam’dır.

Bu nasıl olacak, bunu kim yapacak, nasıl yapacak?

Tarihte bunu Müslümanlar yaptı, bu gün de Müslümanlar yapacaktır.

Bunun nasıl yapılacağını esasları ise kay-naklarımızda bellidir.

Saf bağlayarak, **“BUNYANÜN MERSUS”** olarak, ittifak ederek, batıyı değil, hakkı üs-tün tutarak, nefis terbiyesini esas alarak, Materyalizmi değil, maneviyatçılığı benimse-yerek, yenilmişlik, işbirlikçilik psikolojisinden kurtulup, İslam ile yeniden izzet bularak ya-pılacak.

“Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edi-nenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah’a aittir.”(Nisa suresi:139)

Bundandır ki İslamsız eğitim ve öğretim olmaz.

ANKARA ÖZEL AZİZİYE EĞİTİM KURUMLARI 1995

ANADOLU LİSESİ - LİSE - AYYILDIZ İ.Ö.O - ANASINIFI

Başarılı Öğrencilere %100'e varan indirimler

- * Okulumuzu e-Klavuzdan tercih eden öğrencilere öncelik tanınacaktır.
- * Deneyimli ve başarılı öğretim kadrosu
- * Güvenli ve huzurlu bir ortam
- * Karakter - Kültür eğitim
- * AB projeleri çalışmaları
- * Tam gün eğitim
- * İdeal sayıda sınıf mevcudu
- * Çağdaş araç ve gereçlerle internet eğitimi
- * zengin kütüphane ve materyan
- * Üniversiteye ve SBS' ye hazırlık
- * Meslek tanıtımları ve yönlendirme
- * Öğretmen, veli ve öğrenci diyalogunda anlayış ve titizlik, rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri
- * Sosyal etkinlik
- * Öğrenci başarı ve devamsızlık takibi
- * Nezih ve huzurlu ortamda yurt imkanı
- * Ankara' nın her yerine servis imkanı
- * Toplam kalite yönetimi
- * Bireysel ve kitlesel başarı
- * İnteraktif sınıflar
- * Okul doktorumuz
- * Temiz ve güvenli yemekhane ortamı

OKULUMUZ
ANADOLU
LİSELERİ
YERLEŞTİRME
e-KLAVUZUNDA!

2009 YILI TÜRKİYE ŞAMPİYONU
GÜREŞ TAKIMIMIZ

2009 YILI ANKARA II. KÜME ŞAMPİYONU
BASKETBOL TAKIMIMIZ

2009 YILI KÜLTÜR ÖDÜLLERİMİZ

2009 YILI BAHAR ŞENLİKLERİMİZ

OKULUMUZDA
AVRUPA BİRLİĞİ

GRUNDTVIG ve COMENIUS

PROJELERİ
UYGULANMAKTADIR

OKULUMUZDA

KARAKTER - KÜLTÜR EĞİTİMİ
PROGRAMI
UYGULANMAKTADIR

Demetevler 360.Cad.(8.Cad). No:19 Yenimahalle-ANKARA

Tel: (0.312) 3353357 Fax: (0.312) 3367361

www.azizielisesi.com & www.ayyildizilkogretim.com

Eğitimde Değerler Bütünlüğü

Doç. Dr. Oya AKGÖNENÇ

Ufuk Ü. Öğretim Üyesi, Saadet Partisi GLK Üyesi

İyi ve doğru eğitim, başarının anahtarıdır.

Kuvvetli ve doğru bir eğitim güçlü bir silah, ilerleme yolunda atılmış en sağlam adımdır. Bilgi, hele doğru ve iyi hedefler için kullanılan bilgi fevkalade değerli zenginlik ve üstünlük kaynağıdır.

Gittikçe “küreselleşen” ve daha çok dünyadaki süper ve büyük güçlerin etkisinde kalan düşünce tarzları ve eğitim metodları, ister istemez “güçlü olanın taklid edilmesi” gibi bir durumu da beraberinde getirmiş bulunmaktadır.

“İyi ve doğru eğitimin kaynakları ve yolları nedir?” sorusuna herkes değişik yerlerde cevap aramakta fakat çoğu zaman dönüp kendi kaynaklarına bakmayı pek düşünmemektedir. Belki de bazı son savaşlarda yenilmiş olmanın verdiği bir “eksiklik duygusu” ile oluşan bir davranış tarzı, buna sebep olmaktadır.

Sadece Batı’nın değil, onların yanısıra bir de Doğu’nun uluslararası üne sahip düşünür-

lerinden ilham almak yararlı olabilir düşüncesi ile bir “fikir ve araştırma” yolculuğuna çıkmak kararını verdim. Bu amaçla seçtiğim birkaç ilim adamı ve düşünürün **“eğitim ve metodoloji”** üstünde yazdıklarını incelemenin yeni kapılar ve yeni ufuklar açacağına inanıyorum.

Batıdan, Avrupa ve Amerika’dan gelen etkiler ülkemizde zaten tanınıyor ve uygulanıyor. Biraz da bunların dışında var olmuş olanların ne dediğine bakmak, en azından bir fark yaratır düşüncesi ile bunları dikkatinize sunmak istedim.

Geçmişten Bazı Örnekler:

Eğitim, ünlü İslam düşünür ve âlimi İbn-i Haldun (İbn Khaldun- 1332–1406) tarifine göre şahısların veya toplumların kendilerini tekrarlama ve ilerki yıllara ve nesillere kendilerine benzer değer ve bilgilerle donanmış kişiler bırakma istekleri ile gerçekleştirdikleri faaliyetlerin tümüdür.

İbni-Haldun'a göre eğitim, iki seviyede gerçekleştirilir: birincisi kişinin *manevi değerler ve ruhi faktörleri* seviyesindeki eğitimi, ikincisi de *bilgi, teknik ve uygulama* seviyesindeki öğrenimidir. Bu büyük İslam âlimi eğitimde, altı nokta üstünde önemle durmuştur. Vurguladığı bu hususlar İbni Haldun'un yaşadığı 14.yüzyılda olduğu kadar 21. yüzyılda da geçerli ve gerekli olan hususlardır. Bu sebeple, burada tekrarlanmaya değer:

Birincisi, toplumun "değerler sisteminin" nasıl genç nesillere aktarılacağı konusudur. Düşünüğe göre eğitim sadece teknik bir bilgi aktarımı olmayıp, bütünü ile **sosyolojik** yani toplumsal bir olaydır. Toplum ve değerleri birbirinden soyutlanamaz. Topluma hakim olan iyi ve kötü değerler, denge, adalet ve vicdan gibi kavramlar, eğitimi etkisi altına alan kaçınılmaz etkenlerdir.

İkincisi ise, fertlerin hayatlarını yararlı bir şekilde idame ettirmeleri için ihtiyaçları olan **teknik öğrenim ve uygulama metodlarının fertlere** öğretilmesi konusudur.

Üçüncüsü ise **san'at** olup, mutlaka öğrenilmesi gereken bir husustur. Sanat iç dünyanın ifade yollarından birisi olup, fertlerin dengesini sağlar: **Manevi bilgiler + Teknik bilgiler + Sanat** bir üçgen şeklinde sağlam bir gelişim temeli oluştururlar.

Dördüncüsü ise **fen bilgileri ve matematik** olup, hayatta insanların rasyonel yani mantıklı ve izah edilebilir vaka ve kavramları anlamalarına yardımcı olan bilgilerdir. Genç nesillere bunların doğru öğretilmesi çok önemlidir. Bunlar doğru düşünme tekniklerini oluştururlar.

Beşinci önemli husus da **öğretimin öğrenciye sağladığı ortamdır**. Sırası ile genç nesillere öğretilecek olan bilgiler şöyledir:

Pratik ve uygulamalı bilgi

Sağduyuya dayanan doğru ve yalnışın ayırtedilmesinde yardımcı olacak bilgi ve

Kavramları teorik seviyeye taşıyabilen, derin ve felsefi düşünme yollarının öğretilmesi. Bunlar öğrencinin yararlı bir fert olarak topluma katılmasını sağlayan yollardır. Aynı zamanda da ruhun daha üst bir düzeyde terbiye edilmesini sağlamaktadır.

Altıncısı ise **pedagoji prensipleridir**. Yani, hangi yol ve metodlarla bu bilgilerin genç dimağlara işleneceği ve hangi metod'un daha verimli olacağı hususudur. Öğrenim ve öğretim metodları son derece önemli faktörlerdir. Kullanılan metodlara göre ya başarılı ve ken-

Düşünüğe göre eğitim sadece teknik bir bilgi aktarımı olmayıp, bütünü ile sosyolojik yani toplumsal bir olaydır. Toplum ve değerleri birbirinden soyutlanamaz. Topluma hakim olan iyi ve kötü değerler, denge, adalet ve vicdan gibi kavramlar, eğitimi etkisi altına alan kaçınılmaz etkenlerdir

dine özgüvenli veya da tam aksine, pısrık, aciz ve ezilmiş nesiller yetiştirir.

İbni- Haldun'un eğitimde özellikle üç hususa karşı çıkmıştır.

Bunlar:

1. Öğrencilere aşırı ders yükü vererek öğrenimi bıkırtıcı hale getirmeye,
2. Lüzumundan fazla, sadece "araçsal bilgi ve ilimlere" bağlı kalmaya (günümüzün aşırı bilgi sayar bağımlılığı güzel bir örnek olabilir).
3. Öğrencilere her şeyi geniş ve teferuatlı anlatmak yerine çok "özet" veya "kapsül" halinde öğretmek eğilimine. (günümüzün öğrenim ve sınavlarında ki "test usulü" metodoloji örnek olarak gösterilebilir.)

İbni-Haldun pek çok Avrupalı düşünür ve eğitimciye ilham kaynağı olmuştur. Sosyolojinin babası sayılan meşhur Durkheim'dan önce Sosyoloji, Psikoloji ve Pedagoji üzerinde temel eserler vermiş önder bir düşünür ve ilim adamıdır. Avrupa ilim adamlarını da büyük ölçüde etkilemiştir. Bu husus daima hatırlanmalıdır.

Dünya çapında Sosyolojik ve Pedagojik çalışmalar yapan bu âlimin önemseydiği ve vurguladığı hususlara bakılıp, şimdi Türk eğitim sistemindeki uygulamalar ile karşılaştırmakta yarar vardır. Daha başarılı ve iyi yetişmiş yeni nesiller yetiştirmek için faydalı bilgiler elde edilebilir.

Eğitimde kalite, artmaktan ziyade adeta bir “vasatlaşma” trendi içine girmiş bulunmaktadır. Eğitilmesi gereken kitleler her gün hızla artmakta olup, onları layıkı ile dikkat ve idealle yetiştirecek “eğiticiler” aynı hızla yetiştirilememektedir.

Aynı şekilde diğer büyük bir İslam âliminden de bahsetmek gerekir. Bu da 11. yüz yılda yaşamış olan **İbn-i Sina**'dır. (*Ibn Sina 980–1037*)

İbni Sina, özellikle tıp ilimlerinde temayüz etmiş büyük bir ilim adamı ve bir düşünür olup eserleri 12.yüzyılda Avrupa dillerine tercüme edilmiş ve 17. yüzyılın sonuna kadar Avrupa üniversitelerinde en önemli temel kaynak kitaplar olarak kullanılmıştır.

Bu âlim de çocuklara verilen eğitimin **manevi yönünün mutlaka doğru ve sağlam olması gerekliliği** üstünde çok durmuştur. Çocuğun manevi eğitiminin ilköğretim olması gerektiğini ve onun üstüne dünyevi ve ilmi bilimlerin yerleştirilmesi gerektiğini önemle vurgulamıştır. Böylece, ilmin derin gücünü ve imkânlarını öğrenen genç dimağların bu bilgileri doğru yolda ve doğru hizmette kullanmaları garanti edilerek, yalnız noktalara ve kötü uygulamalara mani olunmak gerekliliği anlatılmıştır.

İbn-i Sina, hem İbn-i Haldun gibi İslam düşünürlerinin hem de Avrupa'nın 11. yüz yıl ve sonraki yüzyıllarda yetişen ilim adamlarını çok etkilemiş bir düşünür ve ilim adamıdır. İbni Sina'ya göre, ilim ve öğrenimin manevi yönü sağlam ve güçlü olmalıdır.

Yine aynı yüzyıllarda yaşamış olan meşhur bilim adamı ve düşünür **El Gazali (Al-Ghazali 1058–1111)** yine Avrupa'da çok tanınan ve büyük etkisi olan Müslüman filozof ve ilim adamlarından birisidir. El Gazali, özellikle eğitimin önemi, kullanılacak metodların önemi ve değerler sisteminin ne olması gerektiği konularında da pek çok çalışma yapmıştır.

Gazali'ye göre de çocuğa ilk öğretilecek şeyler **manevi değerlerdir**. Terbiye, hal, tavır, hürmet ve manevi değerleri doğru öğretmek çok önemli olup, çocuğun tüm hayatını etkileyecek faktörlerdir. Gazali, “öğrenciler dini ve manevi bilgileri başta anlayamayacak kadar küçük olsalar bile, ilk defa ezberleyerek, sonra manalarını anlayarak ve en nihayet de prensipleri tam olarak kavrayıp, benimseyecek şekilde öğretilmesi yoluna gidilmelidir.” demiştir.

Bununla beraber, eğitimin başarısı için eğlence ve dinlenmenin de eğitim kadar önemli olduğunu vurgularken, **öğretimde konuları ve çalışmayı sevdirmenin daha önemli olduğunu**, kırıncı olamaktan ve fevri tepkilerden kaçınılması gerektiğini tavsiye etmiştir. Sevilerek öğrenilen şeylerin de kalıcı olduğunu vurgulamıştır. El-Gazali, eğiticinin kendisi, öğrenciye en iyi örneği olmak zorundadır demiştir.

Günümüze uyarlamalar

Bu gün içinde yaşanan dünya, küreselleşmiş bir dünya olup, “maddiyatçılık” en ön planda gitmektedir. “Maddileşen” bir dünyada, ne yazık ki “manevi değerler ve ruhi incelik” arka plana itilmiş durumdadır. Eğitimde kalite, artmaktan ziyade adeta bir “vasatlaşma” trendi içine girmiş bulunmaktadır. Eğitilmesi gereken kitleler her gün hızla artmakta olup, onları layıkı ile dikkat ve idealle yetiştirecek “eğiticiler” aynı hızla yetiştirilememektedir.

İyi yetiştirilmeyen “eğitmen ve öğretmenler” de kaliteli ve vizyon sahibi öğrenci yetiştiremezler. O halde, **Türkiye ilk olarak bazı temel kurumları düzeltmekle işe başlamalıdır. Sonra temel kavram ve kuramlar ele alınmalı ve eğitim felsefe ve vizyonunun ne olacağı doğru bir şekilde belirlenmelidir.**

Bugün Türkiye'deki sıkıntıların bazıları hemen işaret edilebilir:

Ülkede **“aydınların bölünmüşlüğü”** gibi çok ciddi bir durum mevcuttur. Çeşitli eğitim kurumlarından (Fransız, İngiliz, Alman, Amerikan ve Türk okulları) mezun olanlar yetiştirildikleri kurumun kendilerine sağladığı kültür ve sosyolojik öğelerle donatılmış olarak mezun olmaktadır. Dolayısı ile hayata ve ülke olaylarına da aynı şekilde farklı açılardan bakmakta ve gelecek nesillerin yönünü de farklı istikametler doğrultusunda belirlemeye çalışmaktadırlar.

Öğretilen bilgiler kadar çocukların etrafında ki **sembollerin** ve sessizce gelip yerleşen

yeni kavram ve kahramanların da önemi büyüktür. Bu gün yetişen gençlik, içinde ve etrafında bulunduğu "küreselleşme"nin sonucu olarak, kendisinin olmayan ve ona, kendi tarihi ve kültürel mirasından hiçbirşey hatırlatmayan sembol ve örneklerle büyümektedir.

Artık bir "Kaptan-ı Derya Barbaros Hayrettin Paşa", bir "Mimar Sinan" veya "İstiklal Savaşı kahramanları" yerine "Red Kid", "Spider Man" veya "Super Man" gibi tamamen yabancı kahramanlar geçmiş bulunmakta ve gençler bunları daha çok tanımak fırsatı bulmaktadırlar. Yabancı futbolcular, sinema sanatçıları, meşhur şarkıcılar, modeller ve araba yarışçıları ve sporcular yeni model ve semboller serisini meydana getirmektedir.

Bunu çok yeni bir örneklerle pekiştirmekte yarar vardır. Mart ayı sonunda yapılan sosyolojik bir ankette, binin üstünde üniversite öğrencisine "Mehmet Akif'in", "Namık Kemal'in" ve "Fifty Cent'in" kim olduğu sorulmuş ve alınan cevaplar herkesi çok şaşırtmıştır. Pek çok kişi bir ABD müzik grubu olan "Fifty Cents'i" bilirken diğer iki soruda doğru tahmin yapamamışlardır. Bu olay ülkenin en çok satan gazetesinde Nisan başında "dehşet haber" olarak kamuya duyurulmuştur. Bu durum elbette uzun ve derin düşünülecek ve çok acilen tedbir alınacak bir durumu ortaya koymaktadır.

Kendi kültürümüzün geçmişinde bu kadar bilgi ve metod mevcutken, bunlardan yararlanmadan, okuyup, anlamadan, her yıl değişen programlarla ve büyük "öğretmen açıkları" ile sürdürülen eğitimden acaba ne kazanılmaktadır?

Kimin yaptığı ve hangi vizyona göre hazırlandığı pek de anlaşılmayan bir eğitim tedrisatı üstünde yapılan sürekli değişikliklerle adeta "yamalı bohçaya" dönen eğitim programlarının acilen ciddi çalışma ve düzeltim içine alınması gerekmektedir.

Eğitim'in, milletin ihtiyaçlarına ve zamanın icaplarına uydurulmasının zamanı gelmiştir. Bu ayarlama hızla yapılmalıdır. "Değerlendirme" metodları değişmeli ve ülkenin şartlarını daha iyi yansıtır hale getirilmelidir.

Manevi değerlerden yoksun bir eğitim "eğitim" olmayıp, sadece talimle belli yönde yetiştirilmek demektir. Eğitimde milli kültür şartı, milli yarar gereksinimi ve milli hedefler planı'nın bulunması şarttır.

Eğitim sadece teknik ve görsel bilgiler olmayıp, tümü ile sosyolojik bir olaydır. Mutla-

Kimin yaptığı ve hangi vizyona göre hazırlandığı pek de anlaşılmayan bir eğitim tedrisatı üstünde yapılan sürekli değişikliklerle adeta "yamalı bohçaya" dönen eğitim programlarının acilen ciddi çalışma ve düzeltim içine alınması gerekmektedir.

ka manevi değerlerle donatılmalı, muhakkak **doğru idealler** ve vizyon verilmeli ve yetişen gençler, **kendi kimliklerinin bilincinde** olarak yetiştirilmelidir. Kendi tarih ve kültürleri ile gurur duyan, kendine güvenen, doğru ile yanlış, adil ile adil olmayana ayırt etmesini bilen, sağlam bilgilerle donatılmış bir gençliğe ihtiyaç vardır. Türkiye ancak bu şekilde büyük ülke olma yolunda hamleler yapabilir.

Yaklaşan yaz aylarında, gençlerin çalışması, kendi aile, toplum ve ortamlarına yararlı olacak projelerde yer almaları, dinlenmek ve eğlenmek kadar, yardımcı olup, bir fayda üretmeyi de düşünmeleri şarttır.

Vakit son derece değerli bir meta olup, bir kere kayboldu mu, geri alınamayacak bir servettir. "Gençlik" de öyle, bir kere geçince bir daha elde edilemeyecek bir güçtür. O halde gençlerin zamanı doğru kullanmaları, yararlı şeyler yapmaları, iyi ve faydalı şeyler öğrenmeleri gerekmektedir. Eğitim sadece okula gitmekle ve belli mevsimlerde değil, her yerde ve her ortamda gerçekleştirilebilecek bir süreçtir.

Bu sebeplerle Eğitimin milli-manevi felsefesi iyi belirlenmeli, eğitim ve öğrenim metodları en doğru pedagojik şartlarla düzenlenmeli ve en modern ilim ve bilim genç dimağlara sabır ve mantıkla, geniş olarak öğretilmelidir. Muhakkak ki "kapsül bilgilerden" kaçınılmalı ve "taklitçilikle", "maddeciliğin" önü kesilmelidir. **Maddi başarı, manevi değerlerle denge-**

Kadın Erkek Münasebetlerinde Sosyal Pedagojik Yaklaşımların Önemi

Prof. Dr. Ali SEYYAR

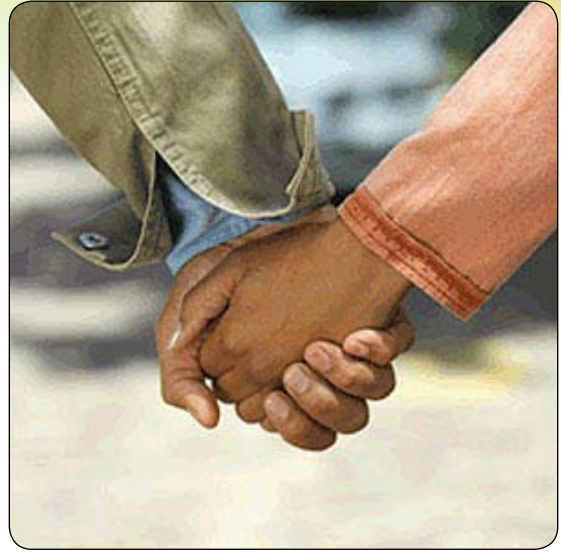
Sakarya Ü. Öğretim Üyesi

Sosyal Pedagojinin Ortaya Çıkışı

Alman bilim adamı Adolf Diesterweg (1790–1866) tarafından ilk defa ortaya atılan sosyal pedagoji kavramı, toplumda mağdur duruma düşmüş, sosyal yönden tecrit edilmiş veya şahsî yönden problemleri olan insanların sosyal hayata (yeniden) kazandırılması, bağımsız ve üretken hâle gelmelerini sağlayan terapötik, eğitimsel ve danışmaya yönelik hizmetlerin bütünüdür. Avrupa’da sosyal pedagojik hizmetler, 19. yüzyılda kilise kurumu tarafından başlatılmıştır. Hedef grup, daha ziyâde sanayi devriminden olumsuz yönde etkilenen ve şehirlere göç eden ailelerin çocukları olmuştur. Bu dönemde mesela Almanya’da, özellikle büyük şehirlerde kilise örgütleri tarafından muhtaç gençlere, meslekî eğitim imkânı tanıyan yurtlar, dernekler ve okulların yanında özel çocuk bakım ve(ya) gençlik evleri açılmıştır. Bugün modern sosyal pedagoji ise, daha çok örgün eğitimin dışındaki alanlara yönelmekle birlikte ağırlıklı olarak aile içi sorunları giderici, aile fertleri arasındaki sosyal münasebetleri güçlendirici ve genel anlamda aile saadetine geliştirici nitelikteki eğitim faaliyetleri olarak kendisini göstermektedir. Sosyal pedagoji, özellikle eşler arası sevgi, saygı, sosyal sorumluluk ve sosyal ahlâk esaslarını öğreten bir bilim dalıdır. Bu bağlamda sosyal pedagojik çalışmaların etkili olabilmesi, genelde fertlerin, özelde kadın ve erkeklerin farklı psiko-sosyal ve fıtrî özelliklerinin bilinmesine bağlıdır.

Kadın Odaklı Sosyal Pedagojik Yaklaşımlar

Hanımınız bir toplantıya, bir güne veya bir iş görüşmesine gidecek. Gideceği yerde şık görünmesi gerektiği için, özel olarak seçtiği

kılık kıyafetini özene özene giyinir. Sadece ayakkabıları ile ilgili bazı kaygıları var. Acaba hangileri üzerindeki elbiseye daha uygun düşer düşüncesi var. Size döner ve şöyle bir soru sorar. (Eminim gerçek hayatta da bu gibi içinden çıkılması zor sorularla muhatap olmuştunuzdur). *“Hayatım, hangi çift ayakkabılarımı giydiğim elbiseye daha yakışıyor? Şu mavi olanlar mı yoksa siyah olanlar mı?”* Birçok erkek, böyle bir soru karşısında kendini ÖSS’de gibi hissetmeye başlar. Modayı takip etmeyen, giyim kuşam hakkında fazla bir görüşü olmayan sıradan bir erkek, bu durumda ne der acaba? Hanımın ısrarlı bakışlarından erkek, biraz kararsızlık içinde belki de zorlana zorlana tercihinin birisinden birine yapmak mecburiyetinde kalacak. Erkek, büyük bir ihtimalle siyah ayakkabıların elbiseye daha iyi gittiğini söyleyecek. İşte o zaman, korktuğunuz başınıza gelir. Hanımınız, hara-

retli bir şekilde başlar yorum yapmaya. *“Sen zaten hep siyah ayakkabıyı tercih edersin, neden mavilerden daima rahatsızlık duyarsın ki? Hâlbuki bunlar için bir servet harcadım. Sen de bunları çirkin buluyorsun. Demek öyle ha?”* Erkek, bu yorumların karşısında ne yap-sın şimdi? Geri adım atar veya kendini sa-vunmaya başlar. *“Benim görüşümü almak istediğini zannetmiştim. Verdiğim cevap, hoşuna gitmeyecek ise neden bana sordun ki? Anlamıyorum seni.”* Erkek, samimî ve iyi niyetli olarak görüşünü söylemesine söyledi ama hanımın sorununa buna rağmen bir çö-züm getiremez. Üstelik hanımı teşekkür et-mek yerine kocasını bir de azarlar. Böyle du-rumlar, günlük hayatta sık sık karşılanabilir. Bu durumu tahlil edebilmek için, hanımların iç dünyasını iyi bilmek gerekir. Öyle ise kadınla-rımızın psikolojisine bir göz atalım.

Aslında hanımların tipik kadınsı tavırla-rından birisi de sesli düşünmeleridir. Aslına bakacak olursak hanımlar, giyim kuşam ko-nusunda zaten bütün detayları düşünerek ha-reket ederler. İçlerinden hangi ayakkabının el-biseye daha şık duracağını da bilirler. Örnekte verdiğimiz hanım da zaten hangi ayakkabıyı giyeceğini az çok zihninde oluşturmuştur. Sormakla aslında kocasından sadece ne ka-dar güzel görüldüğünün teyidini bekliyordu. Soruları, sesli düşünmenin ve manevî destek arayışının bir dış yansımasıdır sadece. Sos-yal münasebetlerde sesli düşünmeyi, hanım-lar bir nezaket veya bir jest olarak algırlarlar. Bunu kavrayamayan biz erkekler, genelde hep aynı hatayı yaparız. Soruları ciddiye alır ve zor da gelse somut olarak cevap verme-yeye kalkışırız. Cevap ne olursa olsun, hanım-larımız yaptığımız açıklamalarımızdan dolayı büyük bir ihtimalle memnun olmayacaklardır. Tereddüde yol açan cevaplarımız, onları daha da tedirgin edecektir. Öyle ise biz erkekler, bu gibi durumlarda ne yapmalıyız?

Erkek Odaklı Sosyal Pedagojik Yaklaşımlar

Bir kadın, yukarıdaki örnekte olduğu gibi (mavi mi, siyah mı?) somut olarak bir şey sorduğunda erkekler hemen cevap verme-melidir. Hatta hiç cevap vermemelidir. Bunun yerine karşı atağa geçip soru sormalıdır. *“Aşkım benim, sen bunlardan hangisinin üze-rinde daha çok durdun?”* veya *“Senin tercihin benim için önemli, sen hangisini düşünmüş-tün?”* Böyle yumuşak bir yaklaşımın karşısın-da birçok hanım genelde şaşırıp kalır, çünkü erklerin birçoğu geç de olsa tercihlerini alenî bir şekilde söylerler ve böylece renklerini or-

taya koyarlar. Hanım, biraz tereddüt ederek, belki de şöyle diyecektir:

“Ne bileyim, belki de şu maviler iyi gider diye düşünmüştüm”.

Haddizatında hanım, kafasında çoktan maviler için kararını vermiştir. Erkek, bu ce-vap karşısında sorularına devam etmelidir.

“Neden mavileri tercih ettin hayatım? Bu-nun senin için özel bir anlamı var mı?”

Tabii ki hanım, bu sefer elbisesindeki mavi aksesuarlara veya herhangi bir mavi çizgiye atıfta bulunacak. İşte tam bu noktada akıllı bir erkek, günün en etkili sözünü söyleme be-cerisini gösterebilir.

“Vay canına, doğru ya, ne kadar bilinçli bir tercih, hakikaten bu sana çok yakışacak. Üstelik benim de hoşuma gitti. Süper, harika; şahane; tebrik ederim seni.....”.

Hanım, sizden böyle komplımanlı bir te-yit aldıktan sonra gideceği yere huzurlu bir şekilde ve özgüvenle gidecektir. Ve içinden büyük bir keyifle şöyle diyecektir:

“Bak, kocam da aynen benim gibi düşü-nüyormuş, ben hakikaten marifetli bir kadın-mışım”.

Gördüğünüz gibi, kadın erkek ilişkilerinde en doğru yaklaşım, kadınları oldukları gibi ka-bul etmektir. Nitekim Peygamberimiz (sav), bize bu konuda çok güzel bir tavsiyede bu-lunur:

“Kadın, eğe kemiği gibidir. Onu doğrult-mak istersen kırarsın. Onu kendi hâline bırak ve eğriliği ile ondan faydalanmaya çalış”.

Kısa Bir Değerlendirme

Aile saadeti için, eşlerin birbirlerini ta-nımları ve anlamaları, birbirlerine sabır ve hoşgörü gösterebilmeleri gerekmektedir. An-cak hoşgörü ve sabrın da sürekli olarak sağ-lanabilmesi, cinslerin şahsî farklılıklarının bi-linmesine bağlıdır. Kadınlar ve erkekler, karşı cinsin özel bedenî, zihnî ve fitrî hususiyetle-rini ve kapasitelerini ne kadar iyi bilirlerse, birbirlerini o kadar daha iyi anlayabilecek ve dolayısıyla birbirleriyle uyum içinde geçinebi-leceklerdir. Çarpık kentleşme süreciyle birlik-te aile ilişkilerinin gittikçe bozulduğu bir dö-nemde sosyal pedagojik destek hizmetlerine daha çok ihtiyaç duyulacaktır. Bu bağlamda sosyal devletin, ailenin huzur ve refahı için, koruyucu aile politikaları kapsamında sosyal pedagojik faaliyetleri kurumlaştırıp yaygın hale getirmesi gerekmektedir.

EĞİTİM TARİHİMİZ 10

H a d i s

Okulları

İbrahim Halil ER
Eğitimci, Yazar

İslami ilimler içinde belki de Kur'an ilimlerinden sonraki en önemli ilim de hadis ilmidir. Çünkü bu ilim sayesinde hem Kur'an'ı hem de Peygamber'i anlamaktayız. Müslümanlar, hadis ilmini de diğer ilimler gibi büyük bir ihtimamla öğrenmeye çalışmışlardır. Hatta hadis ilminde ortaya konulan yöntemler, bir anlamda Tarih ilmine de kaynaklık etmiştir.

Hadis okulları ve eğitimine geçmeden önce isterseniz hadislerin nasıl yazıldığı ve toplandığı konusuna kısaca değinelim.

Hadislerin yazılması, yani yazıya geçirilmesini genelde Ömer b. Abdülaziz'le başlatmak bir gelenek olmuştur. Ancak Ömer b. Abdülaziz öncesi dönemde de çok yoğun bir hadis yazımı olduğu görüşündeyim. Bu nedenle olayı ikiye ayırıyorum.

- a) Hadislerin Yazılması
- b) Hadislerin Toplanması (Tedvini)

Hadislerin Yazılması

Aslında hadisler daha Hz. Peygamber hayatta iken yazılmaya başlanmıştı. Fakat kaynaklar, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in daha sonra kendisinden hadis yazılmasını yasakladığını rivayet etmektedir. Ebu Said el-Hudri tarafından rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulmaktadır: "Benden (bir şey) yazmayınız. Kim benden Kur'an'dan başka bir şey yazdı ise onu imha etsin..." Bu yasaklama daha sonra bizzat Hz. Peygamber tarafından kaldırılacaktır. Refi İbn Hadi, Resulullah'a "Ya Resulallah, senden birçok şeyler işitiyoruz. Onları yazalım mı?" demiş, Resullah (sav) da "Yazınız, bir beis yoktur" cevabını vermiştir.

Peygamberin hadisleri önceleri yasaklamanın temel nedeni, kendi sözlerinin Kur'anla karışabileceği korkusuydu. Fakat daha sonra bu konudaki endişesinin ortadan kalkması üzerine yasağı kaldırdı. Böylece hadis yazımı daha Hz. Peygamber hayatta iken başlamış oldu. İbn Amr b. el-Âs (ra) 'dan: Hz. Peygamber (sav)'den, duyduğum her şeyi yazardım. Ancak Kureyş beni bundan alıyordu. Dediler ki: "Sen her söylediğini yazıyorsun, Allah Resulü (sav) bir insandır, kızgınlık halinde de hoşnutluk halinde de konuşabilir." Sonra yazmaktan vazgeçtim. Bunu Allah Resulü (sav)'ne anlatınca, mübarek parmağıyla ağzını gösterdi ve şöyle buyurdu: "Yaz! Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki bundan haktan başka hiçbir şey çıkmaz." [EbûDâvud]

Bu dönem ve Hulefa-i Raşidin döneminde ilk yazılı hadis mecmuaları ortaya çıktı. Bunlara sahifeler denilmiştir. Bu sahifeler de şunlardan oluşmaktadır:

1. Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'in sahifeleri: Bu sahifelerin daha sonra bizzat sahipleri tarafından imha edildiği rivayet edilmiştir.
2. Abdullah b. Amr b. As'ın sahifesi
3. Cabir b. Abdullah'ın sahifesi
4. Ali b. Ebi Talib'in sahifesi
5. Semura İbn Cundeb'in sahifesi
6. Ebu Hureyre'nin sahifesi
7. Abdullah b. Abbas'ın sahifesi
8. Abdullah b. Ömer'in sahifesi
9. Sa'd b. Ubade'nin sahifesi

Hadislerin Tedvini (Toplanması)

Hadislerin toplatılması şerefi de Emevi Halifesi Ömer b. Abdülaziz'e aittir. O, dönemin

**Ömer b. Abdülaziz,
Medine valisine
gönderdiği mektupta
şunları söylemektedir.
"Resulullah (sav)'ın
hadislerini, sünnetlerini,
Amre'nin rivayetlerini
araştır ve yaz. Zira ben
ilmin yok olup âlimlerin
de tükenmesinden
korkuyorum."**

min valilerine ve önemli âlimlerine gönderdiği mektupta bu işin önemini belirtmekte ve onlardan çevrelerindeki hadisleri toplayarak kitap haline getirip kendisine göndermelerini istemektedir. Ömer b. Abdülaziz, Medine valisine gönderdiği mektupta şunları söylemektedir. "Resulullah (sav)'ın hadislerini, sünnetlerini, Amre'nin rivayetlerini araştır ve yaz. Zira ben ilmin yok olup âlimlerin de tükenmesinden korkuyorum."

İşte Ömer b. Abdülaziz'in bu mektubu hadis ilmini kamçalamıştır. Bu konuda halifenin isteğini ilk yerine getiren ve bir anlamda da ilk hadis ilmini tedvin eden kişi de Şihab ez-Zühri'dir. Halife, onun bu kitabını her yana gönderiyordu. Bu nedenle Zühri haklı olarak "Bu ilmi benden önce kimse tedvin etmemiştir." diye övünmüştür. Ayrıca Ömer b. Abdülaziz, Hz. Ayşe ile ilgili bütün hadisleri ve rivayetleri toplamak için Kasım b. Muhammed b. Ebi Bekir'i görevlendirmişti.

Hicri ikinci asırda çeşitli âlimler, kendilerine rivayet edilen ve sahih diye kabul ettikleri hadisleri yazmağa başladılar. İbni Hacer, Buhari şerhinde diyor ki: "İlk hadis toplayan, Rabi b. Sahih ile Said b. Ebi Urve'dir. Böylece sıra, üçüncü tabakanın ileri gelenlerine intikal etti. İmam Malik Medine'de Muvatta'yı yazdı. Mekke'de Abdülmelik b. Cüreyc, Şam'da Evzai, Küfe'de Süfyan'ı Servi, Basra'da Hammad hadisleri yazdılar. Sonraları hadis yazarları çoğaldı ve herkes kabiliyetine göre hadis yazmağa başladı.¹

Hadis Eğitimi

a) Seyahatler: Hadisler konusunda ilk eği-

1 Fecrul İslam, Ahmet Emin, sh:324

tim yöntemi seyahatlerdir. Yani, hadisler için insanların uzak diyarlara gitmesi ve bizzat o hadisi ravisinden işitmesidir. Buna rihle’de denir. Büyük muhaddislerin çoğu hadis için uzun yolculuklara çıkmıştır. Bu da hadis eğitimin için ilk aşamanın yolculuklar olduğunu göstermektedir. Çünkü ilk dönemlerde hadis eğitimin verildiği belli bir okul yoktu. Hadislerin en çok bulunduğu bölge haliyle Hicaz, Irak, Suriye ve Mısır’dır. Yani bir talebenin ilmini tamamlaması için bütün bu diyarları gezmesi gerekmektedir. Bu da uzun ve yorucu bir yolculuk demektir.

Âlim, sahabi Cabir b. Abdilllah bir deve satın alarak eşyasını yükledi ve Abdulah b. Uneys’den kısas konusunda bir hadisi sormak için Şam’a kadar bir ay süren bir yolculuk yaptı. Tek bir hadis için seyahat etmeyi selef âlimlerinin çoğu uygulamıştır. Sad b. Müseyyeb “Bir hadis için günlerce seyahat ederdim” demektedir.

b) Sema’: Hadis eğitimindeki en eski yöntem ve en önemlisidir. Buna göre; talebe bizzat hadisi şeyhinden (hocasından) işitmesidir.

c) Kıraat: Öğrencinin hocasına ezbere veya bir kitaba bakarak okumasıdır.

d) İcazet: Hocanın talabesine kendisinden veya kitabından rivayet yazmasına izin vermesidir. Buna göre icazet şöyledir: *“Sana veya size yahut (ismini veya hususiyetlerini söyleyerek) falana, Sahihi Müslim’i veya Suneni Ebi Davud’u yahut Kütübi Sitte’yi veya hut da şunlardan ibaret olan bütün müdevvenatımı rivayet etmek üzere icazet verdim.”*

e) Münavele: Öğretmenin (Muhaddisin) kendinden nakil ve rivayet etmesi için talebesine bir kitap veya yazılı bir hadis vermesine denir.

f) Kitabet: Hadis almak üzere gelen veya orada bulunmayan bir şahıs için şeyhin bazı hadislerini bizzat yazarak veya yazdırarak vermesi veya göndermesidir.

g) İ’lam: Muhaddisin talebesine –rivayetine icazet verdiğini açıklamadan- falan kitabın veya hadisin, falan muhaddisten aldığı veya duyduğu rivayetlerinden olduğunu sadece söylemekle yetinmesine denir.

h) Vasiyet: Yolculuğa çıkan veya ölmek üzere olan bir muhaddisin rivayet etmekte olduğu kitabı bir şahsa vasiyyet ederek bırakmasıdır.

İ) Vicadet: Bir talebenin hocasına ait bir hadisin yazılı olduğu bir kâğıdı bulması ve bu

Âlim, sahabi Cabir b. Abdilllah bir deve satın alarak eşyasını yükledi ve Abdulah b. Uneys’den kısas konusunda bir hadisi sormak için Şam’a kadar bir ay süren bir yolculuk yaptı. Tek bir hadis için seyahat etmeyi selef âlimlerinin çoğu uygulamıştır. Sad b. Müseyyeb “Bir hadis için günlerce seyahat ederdim” demektedir.

yazının hocasına ait olduğuna inanarak bu hadisi rivayet etmesidir.

Hadis Okullar (Darul Hadis)

Hadis eğitiminin verildiği ilk okul (darul hadis) Hicri VI. Yüzyılda Şam’da Zengilerin Hükümdarı büyük mücahit Nureddin Mahmut Zengi tarafından yapılmıştır. Ünlü “Tarihul Dimeşk” kitabının yazarı İbni Asakir bu okulların hocasıydı. Daha sonra Eyyubi Sultanı el-Kamil Nasıruddin tarafından Kahire’de bir darul hadis (Kamiliye Medresesi) yapıldı. Bu okulun ilk hocası, Ebul Hattab b. Dihye’dir. Bu okuldan dört yıl sonra Şam’da Eşrefiye darul hadisi yapılmıştır. Bu okulun hocalarından birisi de İmam Nevevi’dir. Bunların dışında küçük hadis okulları da vardı. Fakat bu okullar fazla uzun ömürlü olmadı. Çünkü bu okulların mezunlarına fazla bir iş imkânı yoktu. Bir fıkıh okulu gibi kadılık veya diğer okullar gibi yükselme imkânı yoktu.

Muhaddislerin Ünvanları

Muhaddislerin hadisteki derece ve durumuna göre bazı unvanları bulunmaktadır. Bunları;

Müsnid: Hadisi senedi ile rivayet eden kimse

Muhaddis: Hadisleri, ravileri, isnatları, rivayet zincirini ve çok sayıda hadisi ezbere bilen kimse

Hafız: Derece bakımından her ikisinden de üstündür.

Hadis İçin Çekilen Çile: İbret Verici Bir Hikaye

İlim öğrenmek en büyük, en asil, en saygı-değer bir faaliyettir.

Ancak bu elbette kolay bir iş de değildir.

Her işin nasıl ki bir zorluğu varsa, ilim öğrenmenin de kendine göre bir zorluğu vardır.

Ancak; yüreğinden cehaleti, bilgisizliği, hurafeleri, yanlış inanç ve düşünceleri atmak isteyenler, bu konuda her türlü zorluğa göğüs gerenlerdir.

Tıpkı Ebu Abdurrahman Bâki gibi.

Aslen Endülüs'lü olan Bâki'de bitmez tükenmez bir ilim aşkı vardı.

Çoğu zaman yaya olmak üzere yüzlerce kilometrelik yolu defalarca tek başına kat etmiş, bilginlerden, âlimlerden ders almaya, onlardan yararlanmaya çalışmıştır. Gece demeden, gündüz demeden, yağmur, fırtına, sıcak demeden bu yolculuklarını sürdürmüştür.

İlimdeki derinliğini, örnek yaşamını herkesin duyduğu, Ahmed b. Hanbel'den de hadis dersi almak ister ve yollara düşer yine. Haftalar süren meşakkatten sonra Bağdat'a ulaşır. Hemen Ahmed b. Hanbel'i sorar. Ancak aldığı cevap hayal kırıklığıdır.

-İbni Hanbel, şu an gözetim altında ve ders vermesi yasak!

Ebu Abdurrahman için çok kötü bir haberdur bu.

Bu çok değerli alimin, evinde göz hapsinde olduğuna mı yansın, ondan ders alamayacak oluşuna mı yansın!...

Ama onun için hemen pes etmek yoktur, ilim yolculuğuna devam vardır.

Yahya b. Main'den Üstad'ın evini öğrenir ve kimsenin görmediği bir zamanda kapısını çalar.

İçeriden gelen kişi sorar:

-Buyrun kimi aradınız?

-Burası Ahmed b. Hanbel'in evi değil mi?

-Evet

-Ben kendisiyle görüşmek istiyorum.

-Korkarım ki bu mümkün değil, çünkü Üstadımız gözetim altında ve kimseyle görüşmemesi gerekiyor. Aksi takdirde daha ağır ceza alabilir.

-Doğru söylüyorsunuz ama benim de muhakkak kendisiyle görüşmem lazım, çünkü buraya Endülüs'ten gelmiş bulunuyorum.

Evin hizmetkârı çaresiz olarak gidip durumu bildirir ve az sonra Üstad Ahmed b. Hanbel gelir.

-Buyrun!

Karşısında Ahmed b. Hanbel'i gören Ebu Abdurrahman adeta çarpılır ve gelmekle ne iyi ettiğini anlar.

-Efendim ben Endülüs'ten geldim. Bazı ilimleri tahsil ettim. Hadis ilmini de sizden almak istiyorum.

Cevap umutla umutsuzluğu birlikte barındırmaktadır:

-Benim işim öğrenmek ve öğretmek. Size ders vermeyi ben de çok isterim. Ancak siz de duymuşsunuzdur ki, ben gözetim altındayım ve şimdilik ders vermem yasak.

-Ama efendim ben bunun yolunu buldum.

-Nasıl bir yolmuş bu?

-Beni burada kimse tanımaz.

Ben eski kıyafetler içinde, elimde bir tabak, sırtımda heybe, bir dilenci kılığında gelir, içeri girer, dersimi alır çıkarırım.

Ne harika bir buluş!

Hiç kimsenin aklına gelmeyen bir yöntem!

* * *

Ertesi günden başlayarak her gün bir dilenci o sokaktan geçer:

-Allah rızası için yardım edin. Allah size merhamet etsin... Yardıminızı esirgemeyin...

Bu sözleri söyleyerek dolaşan dilenci aylarca bu işi yapar.

Ancak Üstad'ın evine gelince de sağa sola bakar, kimsenin olmadığından emin olunca kapıyı açarak içeri girer.

Görünürde sadaka dilenen Ebu Abdurrahman aslında ilim dilencisidir. Ve bunu çok az insan bilmektedir.

Bir müddet sonra yasak kalkıp, Üstad, camide ders vermeye başlayınca yanı başında Ebu Abdurrahman vardır. En gözde talebesidir.

İşin doğrusu bunu da fazlasıyla hak etmektedir.

Ne dersiniz, ilim tahsili için dilencilik yapmaya siz de var mısınız?

ŞİDDETEN UZAK EĞİTİM

Durmuş KOÇ
Eğitimci - Yazar

Eğitimde hiddet, nefret, şiddet büyük bir acizliğin ve çaresizliğin ifadesidir. Sindirme ve bastırma yoluyla bir şeyi öğretmeye çalışmak, başarıya vurulan en büyük darbedir. Her bir şiddet ruha ve bedene atılan bir ok, vurulan bir hançer gibidir. Bütün bunlar ruhu ve bedeni incitici, rahatsız edici, yaralayıcı unsurlardır. Sürekli aşağılanan, rencide edilen insan; psikolojik, sosyal ve fiziksel bakımdan derin yaralar alır. Böyle insan vurucu, kırıcı, saldırgan bir tip olarak ortaya çıkar.

Bu sebeple her şeyin bir kaide ve kuralı vardır. Kaide ve kuralsız hiçbir şey yoktur. Düşünce güzel olunca metot güzel olur, metot güzel olunca uygulama daha güzel olur. Böylece sevdirmeye, benimsetmeye yoluyla başarıya giden yolların kapıları birer birer aralanır. Çünkü iyi bir etki iyi bir tepkiyi, kötü bir etki kötü bir tepkiyi doğurur. Eğitimci mutluluğa giden yolun aynası olmalıdır. Bu ayna pas tutunca hiçbir görüntü elde edilemez. Sevgi, ilgi, güven ve samimiyetin olmadığı bir ortamda başarıyı yakalamak mümkün olmaz. Tutum ve davranışları bozuk olan bir eğitimci, yapıcı değil yıkıcı olur.

Eğitimci mutluluğa giden yolun aynası olmalıdır. Bu ayna pas tutunca hiçbir görüntü elde edilemez.

Sevgi, ilgi, güven ve samimiyetin olmadığı bir ortamda başarıyı yakalamak mümkün olmaz.

Tutum ve davranışları bozuk olan bir eğitimci, yapıcı değil yıkıcı olur.

Eğitirken kurutmak için değil yeşertmek için, sökmek için değil dikmek için, yıkmak için değil yapmak için, imha etmek için değil ihya etmek için, cezalandırmak için değil ödüllendirmek için çaba göstermemiz ve gayret etmemiz gerekir. Aksi takdirde çocuklarımızı ve gençlerimizi yetiştirip kazanacağız derken yanlış eğitip onları kaybedersek bu bizim için hem bireysel hem de toplumsal bir yıkım olur.

Öğretmenin dersi anlatırken öğrenciyi dinlemeye hayran bırakmalı, adeta susuz toprağa yağmur yağarcasına akmalı, öğrenci de bu güzel bilgileri bardaktan su içer gibi içip hafızasına alıp sindirmelidir. Bir cemiyetin karakterini, gücünü, istikbalini tayin eden çocuklarımızı ve gençlerimizi iyi, güzel ve müspet bir şekilde yetiştirirsek onlar o zaman hem kendi dünyasında hem de insanlık dünyasında gül gibi açarlar. Ruh ve bedenin ihtiyaçlarına uygun duygularla, zihinler ve fikirler bozulmadan ve yozlaştırılmadan eğitime yoluna gidilmelidir.

Dövmek, kızmak, azarlamak, onurunu kırmak bir ağacın dalını, gövdesini budayıp dökmekten daha tehlikeli bir iştir. Bu durum yanan ateşe benzin dökmeye benzer. Dengesiz bir terazi bir işe yaramadığı gibi yanlış ve şiddete dayalı bir eğitim de hiçbir işe yaramaz ve olumlu bir sonuç da elde edilemez. Onları deneme tahtası değil, tahtanın marangoz ustası; yanlış bilgi çöplüğü değil, ilim ve irfan bahçesinin bahçivani; toplumun asalağı ve baş belası değil, üretken ve toplumu aydınlatan bir rehber olarak yetiştirmek hepimizin başlıca görevidir. Ham madde ne kadar değerli ve önemli olursa olsun onu işleyecek olan insan doğru dürüst işleyemezse hiçbir değeri kalmaz. Talim ve terbiyenin ham maddesi insan olduğuna göre insanı işlemek, yetiştirmek çok daha zor ve çok daha çetin bir iştir. Farklı çiçeklere, farklı ağaçlara farklı bakım yapmak gerektiği gibi duygu ve düşünceleri farklı olan insanları eğitime olayı sanıldığı kadar basit ve kolay değildir.

Teşhis koymadan tedavi yapmak mümkün olmadığı gibi muhabatımızı iyi tanımadan bilgilendirmeye çalışmak da mümkün değildir. Böyle bir uğraş hedefini vurmayan, karavana atılan mermiler gibidir. Yanlış hedef belirleyip doğru bilgi verilirse ya da doğru hedef belirleyip yanlış bilgi verilirse istendik hedefi asla tutturamayız. Doğru bilgi, doğru yöntem ve doğru bir hedefle ancak doğrulara ulaşılabilir. Düşüncelerimizi zenginleştirmeyen, perde-leri aralayamayan, önümüzü açmayan, fikri

Talim ve terbiyenin ham maddesi insan olduğuna göre insanı işlemek, yetiştirmek çok daha zor ve çok daha çetin bir iştir. Farklı çiçeklere, farklı ağaçlara farklı bakım yapmak gerektiği gibi duygu ve düşünceleri farklı olan insanları eğitime olayı sanıldığı kadar basit ve kolay değildir.

ve zihni duygularımızı heyecanlandırıp harekete geçirmeyen, hikmet ve hakikat çizgisini yakalayamayan her çaba ve gayret boşa kürek çekmekten başka bir şey değildir. İyi bir eğitimci yoran, çile çektiren, nefret ettiren ve uzaklaştıran değil, seven, sevdiren, coşturan, koşturan, ilgi alaka yumağı oluşturan usta bir deneyimcidir. Zihni, fikri, düşüncesi dağınık, karışık ve bulanık olan bir eğitimcinin ilim ve bilim alanında başarılar imza atması imkânsızdır. İyi yetişmeden yetiştirmek, olgunlaşmadan olgunlaştırmaya çalışmak eğitenleri ve eğitilenleri gerçek bir başarıya ulaştıramaz.

Çocuklarımızın ve gençlerimizin ümitlerini kırmamak gerekir. Ümidi kırılan bu yavrularımız koparılan çiçekler gibidir. Koparılmış çiçekleri suyun içinde ne kadar tutarsanız tutun birkaç gün dayanma gücü gösterir, daha sonra da pörsümeye başlar. Onları yetiştirirken merhamet abidesi, güzellikler saçan bir gül bahçesi, yüreklerin derinliklerine kadar inen, yanan vicdan meşalesi olarak yetiştirmemiz gerekir. Başarının önündeki bütün olumsuz engeller kaldırılarak bilimin gücü, üretimin gücü ve başarının gücü ortaya konmalıdır. Bir arabanın ön tekerlerinin geçtiği yerden arka tekerlerinin geçtiği gibi çocukların da genellikle anne ve babalarını, kendilerini eğitenleri taklit ettiklerini bilmemiz gerekir. Bu sebeple gönüllerimizin meyvesi, hayatımızın süsü, gözümüzün nuru, geleceğimizin teminatı ve istikbal ümidimiz çocuklarımıza ve gençlerimize sahip çıkalım. Herkese ışık saçacak, çağ kapatıp çağ açacak, adını tarihe altın harflerle yazdıracak, ilim adına, insanlık adına çığır açacak nesilleri yetiştirmeye gayret edelim.

HAYRA ÇAĞIRAN, İYİLİĞİ EMREDEN, KÖTÜLÜKTEN MEN EDEN BİR TOPLULUK OLMAK

Sadullah CEMİLOĞLU
Eğitimci

Âl-i İmrân Sûresinin 104. Ayetinde “Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.” buyruluyor. Burada dikkat çekici bir husus Rabbimizin iyiliği “emretmek”den bahsetmesidir. Peki bu ayeti nasıl anlayacağız?

Öncelikle, bu ayetin iyi anlaşılması için genel olarak Kur’an’ın anlatım tarzını göz önünde bulundurmak gerekir. Allah Kur’an’da her şeyi zıddıyla birlikte açıklamıştır. Yani açıklamalarda ikili bir yapı vardır. Hak-Batıl, Cennet-Cehennem, Mümin-Kafir...vb gibi.

“İyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun” ifadesine mukabil acaba “Sürekli kötülüğü emreden var mıdır?” diye düşündüğümüzde hemen aklımıza şu ayet geliyor: Yûsuf Sûresi 53. ayet: “Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis sürekli kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”

Demek ki, her insan için bir tarafta “**sürekli kötülüğü emreden**” bir nefis var. Bu nefis böyle yaratılmış. Yani herhangi bir şekilde bizim buna müdahale edebilecek durumumuz

Yine Allah birçok ayeti kerimede

“Niçin aklınızı kullanmıyorsunuz?” diye buyuruyor. Şimdi bir emir düşünün, hem emrediyor hem de “niçin aklını kullanmıyorsun” diyor! Örneğin bir komutan bir ere bir şeyi emrettikten sonra “aklını kullan” demez! Demek ki rabbimizin “iyiliği emreden” ifadesini barındıran ayetini başka bir şekilde anlamalıyız.

yoktur. O halde Cenab-ı Allah birçok ayeti kerimede şöyle buyurmuştur; müminlere sizden de “**sürekli iyiliği emreden** bir topluluk bulunsun” diyor. Öncelikle böyle bir topluluğu bulundurmamak Müslümanların üzerine vaciptir.

Peki bu topluluk nasıl çalışacak diye düşündüğümüzde, ayetin içerisinde “**emir**” kelimesi geçtiği için müminler bunu genellikle önce “emreden” bir pozisyona geçecek diye algılamışlardır. Yani idareyi ele alacak ve bu minval üzerine yönetecek. Ancak bu algılamada eksik bir algılamadır. Meseleyi tam olarak izah etmemektedir.

Şöyle ki;

Nuh (as) şöyle dedi; “Ey Rabbim! Gerçekten ben kavrimi gece gündüz (imana) davet ettim.” (Nuh 5)

Hız.Nuh (as)’un davet ettiği şey Allah’ın emirleri olmasına rağmen bu daveti nasıl yaptığını şöyle anlatıyor;

“Sonra ben onları açık açık davet ettim.”

“Sonra, onlarla hem açıktan açığa, hem de gizli gizli konuştum.”

“Dedim ki: ‘Rabbinizden bağışlama dileyin; çünkü o çok bağışlayıcıdır.’”(Nuh 8,9,10)

Dikkat edilirse burada bir çaba var. Bu emirleri “açıklama” gayreti var. Diğer bir ifade ile; “iyiliği emretmek” onu çeşitli şekillerde açıklama gayreti olarak tezahür ediyor.

Yine Allah birçok ayeti kerimede

“Niçin aklınızı kullanmıyorsunuz?” diye buyuruyor. Şimdi bir emir düşünün, hem emrediyor hem de “Niçin aklını kullanmıyorsunuz?” diyor! Örneğin bir komutan bir ere bir şeyi emrettikten sonra “aklını kullan” demez! Demek ki rabbimizin “iyiliği emreden” ifadesini barındıran ayetini başka bir şekilde anlamalıyız.

Örneğin içki yasağı bir “emir”. Ancak bu yasaklama tedricen oldu. Hâlbuki “emir” bir anda yapılması gerekendir. Ancak Allah onun kötülüğünü insanlara göstererek “açıklayarak” yasakladı.

Yine “iyiliği emreden” Musa (as) kavmine

Saff Sûresinin 5 . ayetinde

“Ey kavimim! Allah’ın size gönderdiği peygamberi olduğumu bilip durduğunuz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?” demişti. Demek ki emretmek, yaygın anlayışta olduğu gibi emir-komuta ile alakalı olmasa gerektir.

Aynı şekilde Hz. Musa (as)’ ı Firavun’a gönderirken Cenab-ı Allah Tâ-Hâ Sûresinin 44 . ayetinde ;

“Ona yumuşak söz söyleyin. Belki öğüt alır yahut korkar” diye buyuruyor. Emretmenin doğasında ise sertlik vardır. Ancak Allah bizleri bundan sakındırıyor. Merhametli olmamızı istiyor.

Peygamberine de Âl-i İmrân Sûresinin 159. ayetinde

“Allah’ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi.” diye buyuruyor.

Kaldı ki Peygamberimiz bir “kul” peygamberdi. Dolayısıyla bir kul peygamberin “emretmesi” başka manaları barındırmalıdır. Örneğin Hz. Süleyman ise bir hükümdar peygamberdi. Bu açıdan hükümdar peygamber olan Hz. Süleyman (as)’ın üslubuna baktığımızda çok net bir “emredicilik” görüyoruz.

Hız. Süleyman(as), Hüdhd’e “Benim şu mektubumu götür onlara at, sonra da yanlarından ayrıl ve ne sonuca varacaklarına bak.” (Neml 28) diye emrediyor. Mektubunda da “Bana karşı büyüklük taslamayın ve teslimiyet göstererek bana gelin.” (Neml 31) . Bu

emir o kadar sert ve nettir ki Kraliçe Belkıs bu emre itaat etmedikleri takdirde başlarına neler gelebileceğini etrafına şöyle bildiriyor "Krallar bir memlekete girdi mi, orayı harap ederler ve halkının ileri gelenlerini zelil hale getirirler. İşte onlar böyle yaparlar." (Neml 34)

Hâlbuki Peygamberimizin emretmesinde O'nun meşhur hadisindeki üslubunu çok net bir şekilde görüyoruz. "Müjdeleyin korkutmayın, sevdiren nefret ettirmeyin." Bizim için demek ki müjdeleyici olmak ve nefret ettirmemek gerekmektedir. Bu haller ise "emretmek" ile doğrudan alakalı haller değildir. Nitekim Peygamberimizin davet mektuplarına baktığımızda tavsiye ettiği üslubun nasıl uygulandığını da görüyoruz.

Allah Resulü Muhammed'den Habeş Ne-caşisi Ashama'ya; "... Seni Tek olan ve eşi bulunmayan Allah'a çağırıyorum. O'na itaat konusunda karşılıklı yardıma çağırıyorum. Beni takip et, bana uy ve bana gelen şeye iman et. Muhakkak ki ben, Allah'ın Resulüyüm. Bu nedenle seni ve etrafında bulunan askerlerini Allah'a iman etmeye davet ediyorum. Nasihat ve sözlerim size ulaşınca kabul etmenizi tavsiye ederim."

Peygamberimiz (sav)'in Mısır'da Mukavkıs'a gönderdiği Mektupta; "... Seni tam bir İslam daveti ile çağırıyorum. İslam'a gir. Sonunda emniyet ve selamet içinde olursun. Bunun karşılığında Allah sana iki defa sevap verecektir. Şayet bundan kaçınacak olursan bütün Kiptilerin günahı senin üzerinde toplanacaktır."

Bizanslıların büyük reisi Herakliyas'a: "... seni bütün olarak İslam'a davet ediyorum. İslam'ı kabul et ki felah bulasın. İslam'ı kabul et ki Allah değerini iki kat artırsın. Ama eğer kaçırırsan, tebaanın günahı da senin üzerine yüklenecektir..."

Kul bir peygamber olarak Peygamberimiz daveti ulaştırıyor ve tercihi yine kişilere bırakıyor. Daveti kabul ederlerse ne olacağını ve kabul etmezler ise de ne olacağını bildiriyor. Hâlbuki Hz. Süleyman (as) emre itaat etmezlerse "... onlara, karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız." (Neml 37) diye Hükümdar olarak kendi tehdidini de bildirmektedir.

Şimdi meseleyi daha iyi anlayabilmek için emretmenin fonksiyonel zıddına bakalım. **Nefis sürekli kötülüğü emreder!**

Kul bir peygamber olarak Peygamberimiz daveti ulaştırıyor ve tercihi yine kişilere bırakıyor. Daveti kabul ederlerse ne olacağını ve kabul etmezler ise de ne olacağını bildiriyor. Hâlbuki Hz. Süleyman (as) emre itaat etmezlerse "... onlara, karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız." (Neml 37) diye Hükümdar olarak kendi tehdidini de bildirmektedir.

Pekiye nefis sürekli kötülüğü nasıl emreder? Bunları şu şekillerde sıralayabiliriz;

Sürekli tekrar eder. Bu tekrarı türlü türlü şekillerde yapar.

Dünyevi menfaatini gösterir. Elde edebileceği ayrıcalığı, çokluğu, kuvveti gösterir.

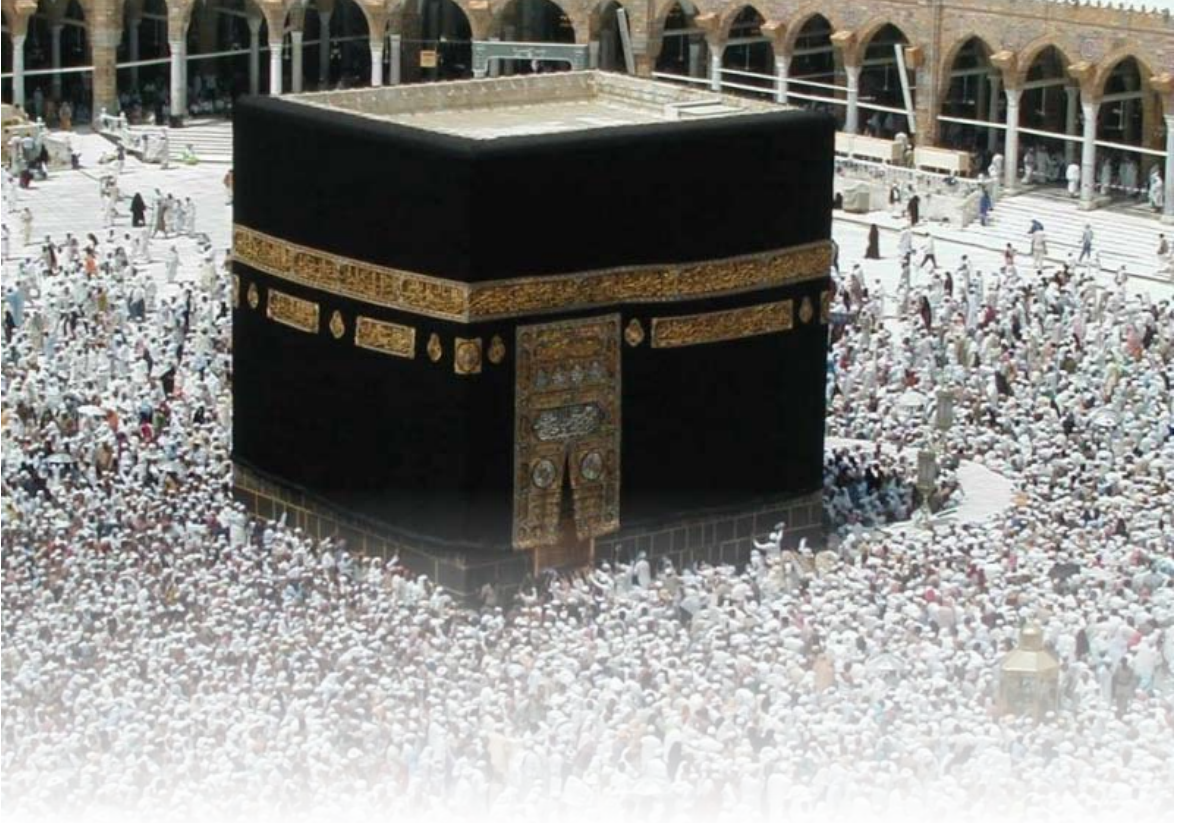
O işten alacağı zevki, hazzı, doyumunu anlatır. Yaptırtmak istediği işi süsler. Süslü gösterir.

Aslında insanoğlu nefsin bu şekillerde "emrettiği" işleri de hemen emir telakki ederek yapmaz. O iş kafasına, gönlüne yatar ise yapar. Nefis "emretmesine" rağmen, insan aklına gönlüne yatar ise yapar.

Pekiye nasıl oluyor da nefsin "emrettiği", insanın aklına yatabiliyor?

İşte burada inananlara müthiş bir sorumluluk yükleniyor ve baştan beri izah etmeye çalıştığımız topluluğun bulunması ve iyilikleri emretmesi meselesi yavaşça aydınlanıyor.

Nefis nasıl her türlü kötülüğün yapılması halinde insanoğlunun kazançlarını, zevklerini, doyumlarını anlatıyor ve bu anlatım karşısında "ikna" olan insan o söylenenleri sanki bir emir almış gibi yapıyor ise müminlerden bir

topluluk da hayırları, iyilikleri öyle anlatması lazımdır ki bu anlatım karşısında insanoğlu elde edeceği menfaati, ayrıcalığı, çokluğu, kuvveti görsün. O iyiliği yapınca alacağı zevki, hazzı, doyumunu anlasın da söylenenleri bir emir telakki ederek yapsın.

Nefis bir kötülüğü emredince, iyiliği emredenler de meseleyi öyle güzel bir şekilde izah edecekler ki insanoğlu asıl menfaatinin iyilikte olduğunu anlayacak ve iyilik yapmayı emir gibi telakki ederek harekete geçecek.

Yine bir başka ayeti kerimede Allah;

“Siz Kitabı (Tevrat’ı) okuyup durduğunuz halde, kendinizi unutup başkalarına iyiliği mi emrediyorsunuz? (Bakara 44)” diye buyurur.

Pekiye insanoğlu kendisine nasıl emreder?

Kendi nefesine de iyilikleri, hayırları güzel bir şekilde anlatacak. Yani nefsin anlatımına daha üstünü ile cevap verecek ki nefesine galip gelebilsin. Gevşeklik yapmasın. Aksi takdirde nefsinı yenemez.

Hucurât(*) Sûresinin 14 . Ayetinde

Bedevîler “İman ettik” dediler. De ki: “İman etmediniz. (Öyle ise, “iman ettik” demeyin.) “Fakat boyun eğdik” deyin. Henüz iman kalplerinize girmedir” buyrulur.

Demek ki imanın kalplere girmesi için insanın kendi nefesine de iyilikleri ve hayırları ikna edici bir şekilde, üstün bir şekilde iyice anlatması gerekiyor.

Rabbimiz A’râf Sûresinin 201. ayetinde

“Şüphe yok ki Allah’a karşı gelmekten sakınanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese dokunduğu zaman iyice düşünürler (derhal Allah’ı hatırlarlar da) sonra hemen gözlerini açarlar” buyuruyor.

Demek ki şeytandan gelen bir vesveseye karşılık o insan hayrı ve iyilikleri düşünecek ki o düşündükleri vesveseye galip gelecek. Yani bunların galip gelecek şekilde ortaya konulması gerekir.

Nefsine galip gelirse o zaman da gevşeklik göstermeden işlerini severek aşk ile yapar. İşte o zaman da Ferhat’ın dağları deldiği gibi deler, Fatih gibi gemileri karadan yürütür.

Özetle, bu ayeti kerimede Rabbimiz hayrı ve iyilikleri en güzel şekilde izah eden bir topluluğun bulunması gerektiğini ifade ediyor. Böyle bir topluluğu bulundurmamak her Müslümana vaciptir. Böyle bir topluluktaki insan sayısı, gerek maddi sıkıntılardan, gerek anlayış kabiliyetinden gerekse ilim sahipliğinden dolayı az olabilir. Ancak her Müslüman bir şekilde sahip çıkar ise bu topluluğun etkisi bütün dünyayı sarar. Maddi olarak desteklemek, korumak, anlatılanları anlamaya çalışmak ve yaymak, söylenenlere tabi olmak, iltifat etmek vb. gibi birçok yol ile bu topluluk desteklenebilir.

İDEAL BİR ÖĞRETMEN NASIL OLMALIDIR?

Ahmet Tarık KARAÇORLU
Fırat Üniversitesi Eğitim Fakültesi 2. Sınıf Öğrencisi

1	İşini severek yapar.
2	Öğrencilerinin farklı karakterlerini tanıır ve ona göre hareket eder.
3	Öğrencileri yüreklendirir, cesaretlendirir, başa-rabileceklerine inandırır.
4	Başarıyı ve başarısızlığı değerlendirir, bunlara yönelik miktarı belli ödül ve ceza verir.
5	İsteneni net bir şekilde kısa ve öz olarak öğren-ciye aktarabilir, gerekli ayrıntıları ana maddeyi işledikten sonra verir.
6	Yeniliklere açıktır, gerektiğinde kendini geliştirir.
7	Salt bilgi aktaran değil, bu bilgileri görselleştiren, yaşatabilen, anlattığının farkında olan ve buna inanan, gerçekleri deney ve gözlemlere somutlaştıran, gerekirse bunları hayata tatbik edendir.
8	Öğrencinin gelişim sürecini denetler, gerektiğinde bu sürece etki eder.
9	Bir hedefi vardır ve bu hedefe doğru kendi yaptığı plan çerçevesinde ilerler.
10	Sadece öğrencileri eğitmez, toplumun aksayan bütün kısımlarını onarır. Çünkü karanlığın olduğu her yerde aydınlatan mum öğretmendir. Yolda yürürken yere tüküren yaşlı amcaya, kırmızı ışıktaki geçen gence ya da yurdumun herhangi bir köyünde görevini ifa ederken dinini bilmeyen teyzeye doğruyu gösteren öğretmendir.
11	Öğrencileri yetiştiği ailenin bir parçası olarak kabul eder, öğrencinin ailesiyle beraber bir bütün olarak çalışır. Gerekirse de önce bilinçsiz, şuursuz velileri eğitir.
12	Ders anlatırken coşuklu ve sevinçli olmalıdır. Okul içerisinde daima etrafına pozitif enerji yayar.
13	Öğrencilerin entelektüel, sosyal ve kişisel gelişimlerini destekleyecek etkinlikler düzenler, dersi anlatırken gerekli tüm eğitim materyallerini ve yöntemlerini kullanır. Dersi işlerken kesinlikle öğrencileri konuşturur, münazara ortamı sağlar, sık sık beyin fırtınası yaptırır.
14	Öğrenciyi daima kontrol etmek, başında durmak yerine uygun zamanlarda serbest bırakır ve gelişimini izler.
15	Yetiştirdiği öğrenciler daima özgür ama sınırlarını da bilen öğrenci tipidir.
16	Ders anlatırken gerektiğinde uzmana başvurmanın ve diğerlerinin tecrübelerinden faydalanmanın daha akıllı bir iş olduğunu bilir.
17	Zamanı en iyi şekilde kullanır ve zamanı yönetmeyi bilir.
18	Daima çevresinde güvenilir biri olarak tanınır ve insanlara güven duygusu aşılamayı bilir.
19	Öğrencileri fikirlerine saygı gösterir, fikirlerini rahatça söylemelerine imkân verir.

Öğrenci ile mesafesini daima öğrenciye olumlu şekilde yansımasına göre ayarlar, gerektiğinde baba gerektiğinde ağabey, yeri geldiği zaman kardeş, arkadaştır. Zaman olur öğrencisine anne şefkati ile yaklaşır, gün gelir sarılır acısını paylaşır sevincini artırır.	20
Rehberdir, öğrencisine doğru yolu gösterir.	21
Empati kurar.	22
Öğrencilerin "Bu dersi neden görüyoruz? ", "Bize ne faydası var? " sorularına cevap verir ve konuları günlük hayattan örnekler vererek somutlaştır.	23
Öğrencilerin sıklıkla dikkatlerini veya dikkatlerinin dağıldığını onların bakışlarından anlar, böyle anlarda fıkralar veya kısa anekdotlarla derse ara vererek dersin ağır havasını dağıtır.	24
Zorluklarla mücadele eder azimlidir, hiçbir engel onu hedeflerinden ayıramaz.	25
Sağlığına dikkat eder, giyim kuşamına önem verir, aynı şekilde öğrencilerin sağlığına ve giyim kuşamına da dikkat eder.	26
İyi bir eğitim – öğretim için fiziki şartları iyi bir okul gereklidir, ideal öğretmen bu fiziki şartları da ideale kavuşturmak için elinden gelen çabayı gösterir.	27
İdeal öğretmen Türk milli eğitim sisteminin dayandığı temel değer ve ilkeleri bilir ve tatbik eder.	28
Davranışları, konuşması ve hareketleriyle öğrenciye örnek olur.	29
Öğrencilerini her zaman koruyup kollar.	30
Öğrencileri aynı değerde sevemeyebilir ama öğrencilere eşit davranır.	31
Öğrencilerin performanslarını nasıl değerlendirebileceğini ve bu performansları nasıl geliştirebileceğini bilir.	32
Araştırmacı bir ruha sahiptir, aktüaliteyi takip eder.	33
Ana dilinin bütün hünerlerini bilir ve çok iyi kullanır.	34
Tarihini bilir, özellikle de yakın tarihi kavrayıp yorumlar..	35
Pedagoği bilimlerine hâkimdir, bu alandaki gelişmeleri takip eder.	36
Başta yaşadığı yerleşim birimi olmak üzere ülke ve dünya coğrafyasını bilir.	37
Derslerinde yeri geldikçe öğrencilerine milli ve manevi değerleri vermez, onların ahlak ve maneviyatını düzgün olması için gayret eder.	38

KOCAELİ İLME HİZMET VAKFI

Kuruluş: 1981

Gayesi: İlmin yayılması için okullar, Kur'an kursları, Arapça lisan kursları, Külliye (camiler) yapmak ve işletmek, Konferanslar, Seminerler düzenlemek, ücretsiz eğitim ve öğretim hizmeti vermek, okuyan talebelere burs temin etmek, Aşevleri açarak fakirlere, öğrencilere ücretsiz yemek imkânı sağlamaktır.

Faaliyetlerimiz:

- Ücretsiz binlerce talebe okutulmuş vede burs verilmiştir.
- Maşukiye'de 1987 tarihinden 1998 yılına kadar Arapça lisan okulu açılarak binlerce kız talebe yatılı olarak ücretsiz eğitim görmüştür. Çeşitli yerlerde Kız ve Erkek Arapça lisan kursları açılmış ve yüzlerce talebe okutulmuştur.
- 1987-1989 yılları arasında M.Ali Paşa Cami Külliyesi altında Kız İmam-Hatip Okulu açılmış ve de işletilmesine sahip çıkmıştır.
- 17 Ağustos depreminde 6 ay 2000 kişiye 3 öğün 3 çeşit yemek aralıksız olarak verilmiştir.
- Aşevinde fakir hanelere yemek verilmektedir.
- Vakfımıza destek veren iş adamı Necdet Külünk, Dr. Ramazan UÇAR ve diğer yardımda bulunan tüm yardımseverlere teşekkür ederiz.

Vakıflar, cemii'an vela teferraku emrinin büyük camia için ilk halkaları ve motorlarıdır. İnfak ve zekatlarınızla vakıfları güçlendiriniz. Bu kurumlar kaldırılamayan ve taşınamayan yüklerin kaldıraç güçleridir. Allah'ın selamı inananların ve de dayanışanlarla birlikte koşanların, yardımlaşanların üzerine olsun.

İlyas Kaya

Kocaeli İlme Hizmet Vakfı Genel Başkanı

İrtibat Tel : 0(262) 3255655

E Posta : selamtv@mynet.com

Adres : Gazi Mustafa Kemal Bulvarı
M. Ali Paşa Merkez Camii Külliyesi No: 1
İZMİT / KOCAELİ

Öğretmenim Şiddetim Geldi!

Hüseyin YAVUZ
Eğitimci

Okullarda şiddet: Okulda kişiler arasında bir problemi doğal yollarla çözüme gitmeyecek güç kullanma yolu ile yapılan yıkıcı kuvvet ve davranışlardır. İlköğretimi ve liseyi bitiren pek çok kişi okul hayatında arkadaşları arasında kavgaya karışmış, okul eşyalarına zarar verdiği olmuştur. Okul içi şiddet, öğrencilerin tepkisel yaşamının en açık görünen şekillerinden biridir. Okul içi şiddet bireysel olabileceği gibi, çeteleşme olarak bilinen grup davranışı şeklinde de görülmektedir. Güncel olarak yaşadığımız, mahkemelerde davaları görülen gruplaşmalar ve televizyon dizilerinin işlediği konular bu olayın bir başka yönünü bizlere göstermektedir. Öğrenci hem şiddeti yapan, hem de şiddete maruz kalan olabilmektedir. Şiddet hem psikolojik hem de sosyolojik bir sorun olarak ele alınmalıdır.

Okulda şiddet son yıllarda Milli Eğitim Bakanlığı'nın da gündemine girmiş, bu çerçevede, 'Öğrencilerimizin Zararlı Madde Kullanımı ve Şiddet Gibi Risklerden Korunması' konulu bir genelge yayımlamıştır, ancak mücadelenin yetersiz kaldığı eleştirileri sıkça yapılmıştır. Buna paralel sık sık önleyici tedbirlerle ilgili yazılar okullara gönderilmekte risk altındaki öğrencilerle ilgili çalışma yapılması ve raporların hazırlanması istenmektedir.

Kimi zaman önemli, kimi zaman da sıradan nedenlerle öğrencilerin birbiriyle kavgalar ettiği, bu kavgalar için bir bakışın, bir duruşun bile sebep olduğu ifade edilmektedir.

Kendilerini aile ve okul ortamında baskı altında hisseden öğrenciler olur olmaz nedenlerle kavga etmektedirler. Bazen bu kavgalar ciddi sonuçlar da doğurmaktadır. Aile içi problemlerini başka yere yansıtamayan öğrenci okula yansıtmaya yoluna gidiyor. Arkadaşlarına veya okul araç gereçlerine zarar vererek tepkisini yansıtıyor. Hiç umulmadık nedenler karşımıza çıkmaktadır.

Bir okulda kendisine değer verdiğimiz, ailesinin kültür seviyesinin iyi olduğunu bildiğimiz bir öğrenci hakkında şikâyetler almaya başladık. Kız arkadaşlarına olumsuz davranışlar, kendinden küçük öğrencileri tehdit etmeler ve sıkıştırmalar başlamıştı. İlk anda "acaba?" diye tereddüt ettik. Çünkü oldukça sosyal ve verilen görevleri yapan uslu bir öğrencimizdi. Yapılan incelemelerde aile içinde çocuğa belirlenen hedefler konduğuna şahitlik ettik.

Öğrenci hem şiddeti yapan
hem de şiddete maruz
kalan olabilmektedir.
Şiddet hem psikolojik hem
de sosyolojik bir sorun
olarak ele alınmalıdır.

İyi bir okul kazanması için planın yapıldığı ve çocuğa oyun zamanı bırakılmamıştı. Öğrenciye evde söz hakkı yok, çalışması için baskı vardı. Bunun yanında ayrıca spor kursuna da gönderiliyordu. Hedefe ulaşması için yoğun baskı vardı, tabi tüm bunlar aileye göre öğrencinin iyiliği için yapılıyordu. Sonuçta aile ile gerekli görüşmeler yaptık, gerekli rehberlik yapılarak öğrencimiz olumsuz davranışlardan vazgeçti.

Şiddetin Nedenleri

Yapılan araştırmalar şiddetin nedenleri olarak şunları karşımıza çıkartmaktadır:

1. Gruplaşmalar, grup içerisinde kendini güçlü hissetme, gruptakilere dediğini yaptırma ve dikkat çekme
2. Kız veya erkek arkadaş ilişkileri
3. Televizyon dizilerinden etkilenme
4. Toplumda sürekli artan ahlakî çöküntü
5. Okullardaki disiplinsiz ortamlar, cezaların veya ödüllerin yetersizliği
6. Cehalet ve eğitimsizlik
7. Ekonomik nedenler
8. Aile içi huzursuzluklar ve ailelerin yetersizliği
9. Dışarıdan gelen öğrencilerin tahriki
10. Veli tarafından çocuğunun takip edilmemesi
11. Okul içi Toplam Kalite Yönetiminin bu yönde uygulama eksikliği
12. Okullarda Rehberlik eksikliği
13. Basın yayın aracılığı ile reklamı yapılan sanatçıların (!) çirkin ilişkileri ve aşağılık davranışları örnek olarak magazine olarak sunulması

Kimi zaman önemli, kimi zaman da sıradan nedenlerle öğrencilerin birbiriyle kavgalar ettiği, bu kavgalar için bir bakışın, bir duruşun bile sebep olduğu ifade edilmektedir. Kendilerini aile ve okul ortamında baskı altında hisseden öğrenciler olur olmaz nedenlerle kavga etmektedirler.

Şiddeti Kimler Çözebilir?

Yapılan bir ankette öğrencilere “Okullardaki şiddetin önlenmesinde çözümler nelerdir? Kimler etkilidir?” sorulduğunda netice şöyledir:

- Okul idaresi, öğretmenler, disiplin kurulları çözebilir : %40
- Kimse bir şey yapamaz, yapsalar da bir şey değişmez, okullardaki şiddet engellenemez : %19 (Özellikle büyük yaş guruplarında bu seçenek işaretlenmektedir.)
- Öğrencilerin bilinçlendirilmesi : %15
- “Emniyet güçleri ile çözülebilir, okullarda güvenlik görevlileri olmalı, okul çıkışlarında sivil polisler olmalı, okul içine kameralar konulmalı : %11
- Aile ve çevre eğitimi ve okul aile işbirliği ile çözülebilir: %9
- Milli Eğitim Bakanlığı çözebilir : %4
- Diğer yollarla : %2 şeklinde cevap verildiği görülmektedir.

Bu anket bize problemin çözümünde nereden başlanması gerektiğinin işaretlerini vermektedir.

Terbiyeciler ve üzerinde terbiye edip yetiştirme hakkı olan kimseler çocuklarımızı eğitip şu hususlardan kurtardıkları zaman, gerçekten onların ruhlarına ve dimağlarına en zeki ve akıllıca gerçekleri ekmiş ve en faydalı ürünlerin çıkmasını sağlamış olurlar:

- Utangaçlıktan
- Korkudan
- Kendini noksan görmekten
- Kıskançlıktan
- Öfkelenmekten

Elde edilen güzel-faydalı ürünler:

- Sükûnet ve sebat, edebî cesaret
- Kahramanlık sürekli çalışma
- Gerekeni idrâk ve olgunluk
- Başkasını tercih ve sevgi
- Yumuşak huyluluk, hoşgörülük ve sakin hareket⁽¹⁾

Şiddetin önlenmesi

Şiddetin önlenmesi için ;

1. Okul idaresi ve personel güler yüzlü ve sevecen olmalıdır.
2. Okulun girişine' lütfen gülümseyiniz ' ve 'birbirinize tahammülünüz olsun' gibi sevgiyi içeren vurucu cümleler yazılmalıdır.
3. Okullarda öğrencilerin beraber hareket etmelerini sağlayan kulüp, spor çalışmaları öğrenciler açısından daha güvenli bir okul atmosferin oluşması sağlanmalıdır.
4. Okullarda şiddete meyilli öğrencilerin aileleri ile ciddi bir işbirliği içinde olunmalı ve evleri ziyaret edilmelidir.
5. Okula dışarıdan gelen kişilerin gözlemlenerek takip edilmeli ve önlemler alınmalıdır.
6. Okul bahçesinin güvenliği sağlanmalıdır.
7. Takım çalışması ve liderlik programları, paylaşım ve işbirliğinin vurgulanmasına yönelik çalışmalar yapılmalıdır.
8. Okul kulüpleri gerçek işlevliğine kavuşturulmalı, faaliyetlerin öğrenciler tarafından yürütülmesi sağlanmalıdır.
9. Şiddete meyilli öğrenciler TKY çerçevesinde öğretmenlere bölüştürerek özel ilgilenme ve rehberlik yapmalarının sağlanmasıdır.
10. "Öğrenci Davranışlarını Değerlendirme Kurulu"nun şiddete meyilli öğrencileri her iyi davranışlarına okulu benimsemesi için ödülleri vererek motive etmelidir.
11. En önemlisi öğrenciye manevi yönden doyurucu eğitimin verilmelidir. Allah sevgisi verilen kişinin, davranışlarını düzelterek bir gerçektir.

12. Öğrencinin yanlış davranışları arkadaşlarının arasında değil de özel konuşmalarla halledilmelidir.
13. Asla şiddete şiddetle karşılık verilmemelidir.
14. Okul yöneticileri ve öğretmenler bu konuda kurs ve seminerlere tabi tutulmalıdır.
15. Velinin öğrencisini takip etmesi sağlanmalıdır.
16. Sık sık velilere yönelik bu konuda seminer ve kursların verilmelidir.
17. İyi arkadaş seçmeleri için gerekli rehberlik aile ve öğretmenler tarafından yapılmalıdır.
18. Çocuklarımızın kimlerle arkadaşlık kurduğu, hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeylerin neler olduğu gibi, soruların cevabını bildiğiniz kişilerle, arkadaş olmaları sağlanmalıdır.
19. Çocuklarımıza ve öğrencilerimize değer verip onlara zaman ayırmalı ve sevgi ile yaklaşmalıdır.
20. Çocuklara ve öğrencilere iyi örnek olmalıdır.

Sonuç olarak birbirimize tahammülü öğrenmedikçe toplumdan şiddet kalkmayacaktır. İlahi emirlere kulak tıkamayan ve gerçekleri gören bir toplumun bu tür davranışlarda bulunması mümkün değildir. Toplumda başkalarına tahammül geleneğini harekete geçirmek için erdemli kişilerin çok çaba sarf etmesi gereklidir. Onun için şuurlu toplum olmamız gereklidir. Gençlerimiz; babalarının ve büyüklerinin aynasıdır. Toplumun durumuna göre gençliğimiz davranış biçimi geliştirmektedir. "O (takva sahibi) olanlar,..... öfkelerini yutarlar ve insanları affederler"⁽²⁾ "(Onlar) büyük günahlardan, hayâsızlık (ve çirkin işler)den kaçınırlar; Kızdıklar zaman (da onlar) bağışlarlar."⁽³⁾

İbn-i Ömer (ra.) anlatıyor:"Peygamber efendimize sordum, dedim ki :''Ya Resulallah! Beni hangi amel Allah'ın gazabından uzaklaştırır?'' Cevap verdi: "Öfkelenmemen...." (4) Bu ve benzeri ayet ve hadisleri yaşayan bir toplumda şiddet olayları en aza ineceği bir gerçektir.

1. İslam'da Aile Eğitimi Dr. A. Nasır ULVAN, Çev. Celal YILDIRIM, Uysal Kitabevi, Cilt 1, Sh.383
2. Âli İmran Suresi -134
3. Şûrâ Suresi -37
4. Müsned-i Ahmed

Hazırlayan: **Nazif ŞAHİN**
Eğitimci

[illegible]

Hız. Ali'nin İlme Teşviki

Dr. Nuh SAVAS
Ankara Ü. İlahiyat Fak. Öğretim Görevlisi

İlim, servetten hayırlıdır. Çünkü ilim seni korur Âlimin sevilmesini din herkese borç kılmıştır. Serveti ise sen korursun. İlim sarf ettikçe artar, servet ise sarf ettikçe azalır. İlim, sahibine sağlığında yol gösterir, ölünce de ona iyi bir isim bıraktırır. Servetin gücü, servetin elden gitmesiyle yok olur. Nice servet sahipleri vardır ki daha sağken ölüdürler. Âlimler ise, dünya durdukça hayattadırlar. Bedenleri ortada olmasa bile hatıraları gönüllerde yaşar”.

Kumeyl b. Ziyad'ın Bu Hususta ki Hz. Ali'den Rivayeti.

Kumeyl şöyle anlatıyor:

Ali b. Ebî Talib bir gün elimden tutup beni sahraya doğru götürdü. Sahraya vardığımızda oturdu, derinden içini çekerek “Ey Kumeyl! Kalpler birer kaptır. Onların en hayırlısı en fazla alanıdır. Sana söylediklerimi iyi öğren.”

İnsanlar üç sınıftır:

Biri, ilim ve ameli tam olan ve her yönüyle Allah yolunda olan âlimdir.

Diğeri, kurtuluş yolunu arayan öğrencidir.

Üçüncüsü ise, akılsız ve rezil kimselerdir ki her bağırana tabi olur ve esen yelin peşinden gider. İlmin ışığı ile aydınlanmaz ve sağlam bir kaleye sığınmaz.

İlim, servetten hayırlıdır. Çünkü ilim seni korur Âlimin sevilmesini din herkese borç kılmıştır. Serveti ise sen korursun. İlim sarf ettikçe artar, servet ise sarf ettikçe azalır. İlim, sahibine sağlığında yol gösterir, ölünce de ona iyi bir isim bıraktırır. Servetin gücü, servetin elden gitmesiyle yok olur. Nice servet sahipleri vardır ki daha sağken ölüdürler. Âlimler ise, dünya durdukça hayattadırlar. Bedenleri ortada olmasa bile hatıraları gönüllerde yaşar” dedi.

Hız. Ali bir daha içini çekip göğsünü işaret ederek “Burada ilim vardır. Fakat ne yazık ki, onu yüklenecik kişiler bulamıyorum.

Evet, kabiliyetli ve hızlı kavrayan birisi vardır, ama güvenilir değildir. Dini dünyaya alet eder ve Allah'ın eline verdiklerini, Allah'ın kitabına karşı, Allah'ın nimetlerini de Allah'ın kullarına karşı kullanmaktadır.

Bir diğeri de vardır ki doğru yolda olanlara uyuyorsa da hakkı yaşatmada basiretli değildir. En küçük bir şeyden dolayı, gönlünde tereddütler oluşur. Böylece ortada kalır. Ne bu tarafı ne de öteki tarafı tercih edemez hale gelir.

Kimisi de vardır ki nefsânî arzu ve isteklerin peşinde olup şehvet duygularının esiri olur, yahut da kalbinde dünya sevgisi o kadar yerleşir ki en büyük zevki dünya malı toplayıp servet biriktirmek olur.

Bu tür kimseler, din ve insanlık için yol gösterici olmaktan ziyade, şuursuz hayvanlara benzerler. Böylece de ilim sahiplerinin ölmesiyle, ilim de ölür gider.

Ancak yeryüzü, Allah'ın ilim belgelerini elinde tutan kimselerden tamamen yoksun kalmaz ki Allah'ın delil ve belgeleri işlemez duruma gelmesin. Bu tür insanlar, sayıca azdır, fakat Allah katında değerleri büyüktür.

Allah böyle kimseler vasıtasıyla belgelerini korur ki Allah'ın belgelerini başkalarına aktarsınlar. Bu kimseler, ellerindeki ilim silahıyla hakikat kalelerini açar, mide düşkünlerinin sarp görüp yürümedikleri mânâ yolunda uçarak giderler ve cahillerin ürküp kaçtıkları yücelikleri kucaklarlar. Bedenleri yeryüzünde

ise de ruhen yüce âlemedir, İşte Allah'ın yeryüzündeki halifeleri ve insanlığın yol göstericileri bunlardır. Ah, ah bunları görmek ve arkadaş olmak ne büyük saadettir." dedikten sonra, bana "Ey Kumeyl, Allah beni de seni de affetsin. İstersen artık gidelim"¹ dedi.

Çünkü öğretmenin, fert üzerinde etkisi anne, baba ve cemiyetin etkisinden kat kat daha fazladır. Aslında, anneyi de babayı da hatta cemiyeti de yoğuran odur. O, Allah'ın insanları yükseltip, alçaltmasında kullandığı bir el ve bir dil mesabesindedir. Eğer bir öğretmen kendisinin bu kutsal görevini idrak edemeyecek kadar gaflet içerisinde ve Hz. Ali efendimizin taşıdığı bu şuurdan mahrum ise, toplum içerisindeki sosyal nüfuzunu, maddi ve manevî donanımını kaybetmiş demektir. Böylesi bir öğretmen sosyal hayatında da vereceği eğitimde de asla başarılı olamaz. Çünkü tek amacı olan kendisini kamçılayan o kutsal duyguyu (şuuru) kaybetmiş demektir.

Bir öğretmen o, kutsal düşünce ve duyguyu, kalite ve toplumsal nüfûzunu yitirince, her alanda insanın kalitesi de düşer. Çünkü her alanın elemanı öğretmenin eseridir. Dolayısıyla öğretmenin şuurunu kaybetmesiyle başta ahlak olmak üzere tüm toplumun hayatı felç olmuş demektir.

Bu nedenle şuurlu öğretmenler camiası, yeniden bu ruhu yeşertip, kaybedilmiş eski kaliteyi yakalamak isteyen bir topluluktur.

Tarihten günümüze kadar süreçte eğitim sisteminde, araç ve gereçlerinde köklü değişiklikler olmuştur. Dolayısıyla öğretmenin etki ve yetki alanı daha da genişlemiş ve küresel alanda etkin bir mevki yakalamıştır.

Öğretmenin artık çok sesli, renkli, farklı dillere ve kültürlerle sahip geniş dünya coğrafyasına seslenmesi imkân dâhilinde olan doğal haller arasına girmiştir. Onun için biz öğretmenlerin görevi çok büyük ve önemlidir. Dolayısıyla birlik-beraberlik ve hizmet zamanıdır. Ayrılık ve boş eleştiriler peşinde koşma zamanı değildir. İşimize bakalım bize emanet edilen, geleceğimizin teminatı olan yavrularımıza faydalı olmaya çalışalım ve onlara ahlak, maneviyat ve şuur vererek, onlara kendi öz kimliklerini kazandıralım.

Çünkü öğretmenler, doğumdan ölüme kadar, özellikle geleceğimizin teminatı olan genç nesillerin hayatını şekillendirmek ve onları yönlendirmekle mükellef olan kutsal varlıklardır.

Öğretmenler, yeri geliyor en değersiz ve en işe yaramaz diye nitelenebilecek nice kişileri, yoğurup mümtaz bir varlık haline getirebiliyor. Hiçbir fabrika öğretmen kadar seri ve sistematik olarak işleyemez.

Çünkü öğretmenden başka hiçbir varlık, karşısına aldığı yüzlerce insana, bir anda bütün duygu ve düşüncelerini, kabul ettirip onun beynine ve benliğine nüfuz ettiremez,

Hz. Ali bir daha içini çekip göğsünü işaret ederek “Burada ilim vardır. Fakat ne yazık ki, onu yüklenecek kişiler bulamıyorum.

varlıklarını ikinci bir varlık olarak onların zihninde ve hayalinde sürdüremez. Tabii ki bu da Allah’ın öğretmenlere vermiş olduğu bir lütuftur. Bu lütuf, öğretmenler öğretmeni Hz. Muhammed (sav)’den öğretmenlere mirastı!

Hz. Muhammed (a.v.s) tarafından “ilmin kapısı” diye nitelendirilen; Hz. Ali efendimizin, ilme dair bazı hikmetli Sözler:

Bildiği halde susmak, bilmediği halde konuşmak kadar çirkindir.

Bilge insan çalışmasına, bilgisiz de boş hallerine güvenir.

Bilgi gibi hazine olamaz.

Bilgin bir söz ehli olamıyorsan, hiç olmazsa dikkatli bir dinleyici ol.

Bilgin kişinin rütbesi rütbelerin en üstünüdür.

Bilgin ölse de yaşar; cahil ise yaşarken de ölüdür.

Bilginlerin toplantısı mutluluk getirir.

Bilgisiz kişiyi bir işte, bir düşüncede ya pek ileri gitmiş görürsün, ya da pek geri kalmış.

Bilgiyi ehli olmayana veren, o bilgiye zulmetmiştir.

Bilgiyle dirilen ölmez.

Bilmediğin şey hakkında konuşmayı ve üzerine düşmediği halde söz söylemeyi terk et.

Bilmiyorum demeyi bırakan kişi, öleceği yerden yaralanır, gider.

**Allah’a emanet olun.
Vesselamu Aleykum.**

1. Ebu Nuaym, Hilye, I/79.

KEŞİF YAYINLARI

Mete Gündoğan'ın kendi kaleminden ekonomik krizin analizi ve krizden çıkış yolları. Geliyorum diye diye gelen küresel ekonomik kriz, Borca dayalı para sisteminin çöküşü, Ortadoğu'da yeni planlar ve stratejiler, Türkiye'miz üzerine geliştirilen şer hesaplar, ülkemizde uygulanan neoliberal politikaların iflasi, fakirleştiren büyüme, gelir dağılımı adaletsizliği ve daha birçok konuyu bulacağınız bu kitabı zevkle okuyacaksınız. Titiz bir çalışma ile GÜNDOĞAN'IN yazılarını derleyen Keşif Yayınları önemli bir eseri daha siz okuyucularla buluşturuyor.

**TÜM SEÇKİN
KİTAPÇILARDA
ÇIKTI**

8 TL

"Savunan Adam" kitabının yazarı Sabahattin Uçar'ın yeni kitabı "Niçin Milli Görüş" Keşif Yayınları aracılığıyla ile siz okurlarıyla buluşuyor. Paylaşımın adil olmadığı, gücünün zayıfı ezdiği günümüzde niçin Milli Görüşçü olmamızı gerektiğini akıcı ve anlaşılır dille açıkladığı bu kitaba mutlaka sahip olmalısınız.

TÜM SEÇKİN KİTAPÇILARDA...

ÇIKTI 4 TL

YAZ AYLARINI FIRSAT BİLİP ÇOCUKLARINIZI MİLLİ VE MANEVİ DEĞERLERİNE BAĞLI BİR ŞEKİLDE YETİŞTİRMEK İÇİN KAYNAK BİR SET. İKİ CİLTTE OLUŞAN BU SETE BİR TELEFONLA SAHİP OLABİLİRSİNİZ.

İKİ CİLT 15 TL

ALO SİPARİŞ: (0312) 309 59 27

Toplu alımlarda özel iskonto yapılır

Hükümet Cad. Hilâl Sk. No:10 Kat:1 • Ulus - ANKARA
Tel: (0312) 309 59 27 Faks: (0312) 311 56 71

Aile İçi İletişim

Hümevra NUR
Eğitimci

İletişim; iletilen bilginin ve düşüncenin hem gönderici hem de alıcı tarafından anlaşılması ve bilginin bir göndericiden bir alıcıya aktarılma sürecidir. Günümüzde ebeveynin en büyük kaygılarının başında çocukları için iyi bir iş, makam, mevki ve servet olduğundan, çocukların kişilik geliştirmesi ve ulvî değeri kazanması ikinci plana atılmaktadır. Oysaki

sağlıklı bilgiye sahip olmayanlar bu değeri kısa zamanda kaybedeceklerdir. Çocuklarımız aldıkları eğitimle insanlığa faydalı, hayatı seven, yaşamadaki gayenin bilincine ulaşmış ve gerçek değeriye bağılı, öğrendiklerini gerçek değeriye ulaşmak için bir araç olarak benimsemelidir. Bu değeriye aileden alarak hayata başlar.

Yaşamadaki gerçek gayeyi benimseyen ailede hoşgörü, sevgi, birlik ve beraberlik vardır.

Çocuk ailenin aynasıdır. Bir mahallenin kültür yapısını, insanî değerlerini araştırmak gerekse mahalleyi karış karış gezmeye gerek yoktur. O mahallenin okuluna gidip teneffüste öğrencilerin davranışlarını izleyip, okulun öğrenci lavabolarını gezmek yeterlidir. Çocuk, tüm yaşantısında ailesinden kesitler ortaya koyar. Oynadığı oyunda, çizdiği resimde, arkadaşlarına davranışlarında, ilgisini çeken işlerde aile içi yaşantısını yansıtır. Bu bakımdan aile içi iletişimin önemini iyi kavramak gereklidir. Sağlıklı bir iletişim yapısı bulunmayan ailede yetişen çocuklar hem ailede hem toplumda sürekli çatışma içindedirler. En büyük kaza, iletişim kazasıdır. İletişim eksikliği sonunda tamiri mümkün olmayan sonuçlara sebep olabilir. Sağlıklı iletişim için önce onu tanımak ve gerekli ihtiyaçlarını bilmek gereklidir. Çocuğa sevgi ile yaklaşmak, onu iyi tanımak, kendini iyi anladığımız duygusunu vermek, samimi olmak ve gerçekçi olmak iyi iletişim için gereklidir. Kendini onun yerine koymak ve bunu da ona fark ettirmek gerekir.

Aile içi davranışlarda Hz. Peygamber (sav)’i örnek aldığımızda ve yaşantımıza uyguladığımızda aile içi problemlerimiz en aza inecektir. Hz. Aişe (ra) validemizden: “Resulullah (sav) Efendimiz evde bulunduğu zaman ne yapardı?” diye sorulduğunda, şu cevabı vermiştir: “Sizden birinizin yaptığı gibi davranır, şunu düzeltir, bunu giderir ve ev halkının zor işlerinde onlara hizmette bulunur, onlar için et doğrar, evin temizlik ve düzeniyle uğraşır, hizmetçiye hizmetinde yardımcı olurdu.” (Taberâni) Başka bir hadiste şöyle rivayet edilir: “Mü’minlerin iman bakımından en kâmil olanı, ahlakı en güzel olup çoluk çocuğuna en şefkatli ve merhametli olanıdır.” (İbn Mâce- el Hâkim)

Çocuğumuzla etkili iletişim için gerekli ortam

1- Aile içi manevi yaşantıların temellerini oluşturma ortamı: Yaşamadaki gerçek gayeyi benimseyen ailede hoşgörü, sevgi, birlik ve beraberlik vardır. Bireyler yaratıcının, anne - babanın, kardeşlerin, kendinin ve diğer akrabalarının rızasını kazanma yoluna giderek birbirlerine kenetlenir. Aile içi şiddet görmeyen, zararlı alışkanlıklara şahit olmayan, kulluk görevlerini yerine getiren ailede çocuklar bu ahlaki değerlerle yetişir.

2-Güven ortamı: Herkes kendini güven içinde hissetmelidir. Aksi takdirde kendisine güvenli hissedeceği yerler arama yoluna gider. Kısaca eğer evinde güven ortamı bulamayınca her fırsatta kendini dışarıya atar.

3-Sorumluluk duygusu ortamı: Çocuğumuza kendi yaşına uygun sorumluluklar yüklemelidir. Sorumluluk üstlenmeyen, karşısına çıkan olaylarda hep sorumlu birini arar. Temiz olmayan odasının sorumlusu annesidir. Alınmayan ekmeğin, boyanmayan ayakkabının sorumlusu babadır. Kız ve erkek işleri kesin çizgilerle ayrılmadan görevler vermeli ve kendi ayakları üzerinde durmaları sağlanmalıdır. Korumacılık duygularından uzaklaşarak işlerini kendilerinin yapmasını sağlayarak bulunduğu ortamdaki işleri paylaşma yeteneği kazandırılmalıdır.

4-Değer ortamı: Çocuğa kendisine değer verildiğinin hissettirilmesi gereklidir. Evde kendisine değer verildiğini gören çocuk kendine güven duyacak ve bulunduğu ortamda fikirlerini açıklayacak ve katılımda bulunacaktır. Değer verilmediğini hissettiği anda istenmeyen davranışlarla kendini kanıtlama ve fark ettirme yoluna gidecektir.

Aile içinde herkes “İyi ki var.” demesini bilmeli. Bu, Yaratıcıya şükürün bir sebebi olmalıdır. Çocuğun var olmasının aileye nasıl mutluluk verdiği aktarılmalıdır.

Aile içi kıskançlık, yanlış anlama alışkanlığı ve benzeri nedenlerle çocukların akraba ve çevresine kin dolu duygularla yetiştirmesini isteyen aileler huzursuzluğa mahkûmdur.

5-Mutluluk ve iyi ki varsın ortamı: Aile bireyleri küçük problemleri bir imtihan gereği olduğunun bilincine varmalıdır. Kader terimi kavranarak imtihan kazanma vesilesi olduğu bilinciyle mutluluklarına engel oluşturmamalıdır. Bu aile içinde herkes “İyi ki var.” demesini bilmeli. Bu, Yaratıcıya şükrün bir sebebi olmalıdır. Çocuğun var olmasının aileye nasıl mutluluk verdiği aktarılmalıdır.

6-Zorluklarla mücadele edebilme ve üstesinden gelebilme ortamı: Çocuk her şeyi önünde hazır bulmamalıdır. İşlerini kendisi yaparak güçlüklerin üstesinden gelme alışkanlığı kazanmalıdır. Ana babaları tarafından devamlı takip edilen ve aşırı yardım alan çocuklar, güven duygusundan uzak oldukları için başkalarına muhtaç olarak yaşarlar.

7-Başarı amaçlı ve çalışma ortamı: Aile içinde herkes kendi görevini, ailece beklenen görevler için çalışmanın gerekliliğini bilmelidir. Çalışma olmadan başarıya ulaşmak mümkün değildir. Tevekkül bilinci çocuğa verilmelidir.

8-Emir ve yargısız davranış ortamı: Yapmadığımız şeyleri çocuğumuza yapması için emir ve gözdağı vermekteyiz. Bilinmelidir ki bu davranış yan etki yapacak, umulmadık tepkilerle karşılık bulacaktır. Aile ortamından kaçıp kendisine emretmeyen ortam arayacaktır. Ecdadımız ‘alırır misin?’ veya ‘getirir misin?’ tabirlerini kullanırlardı.

9-Eleştiri, alay, sözünde durmama, yalan ve nutuk çekme gibi davranışların olmadığı bireyler ortamı: Bu davranışlar aile içinde güvensizliğe neden olur. İletişimin önünde en büyük engellerden biridir.

Fazla eleştiri çocuğu sarsacaktır. Alay küçük düşmesine neden olacaktır. Yalan güveni yok eder. Hep nutuk çekmek kendimizden uzaklaşmasına neden olur.

10-Aile içi sorunların çocukların yanında yüksek ses tonuyla tartışılmadığı kavgasız ortamı: Eşler arasındaki kavga ve akrabaların dışlandığı ortamlarda yetişen çocuklar hırçın ve etrafına kinle bakan fert olarak yetişir. Bir gün içinde büyüttüğü ve taraf olup da içini dökemediği duygular volkan misali patlar ve ebeveyn isyan başlar.

11-Akraba ve çevresine kin dolu duygular beslenmediği sevgi ve merhamet ortamı: Aile içi kıskançlık, yanlış anlama alışkanlığı ve benzeri nedenlerle çocukların akraba ve çevresine kin dolu duygularla yetiştirmesini isteyen aileler huzursuzluğa mahkûmdur. Gerçekler ortaya çıktığı zaman aile bireyleri arasında güvensizlik cereyan eder. Bireylerde huzursuzluk ve davranış bozukluğu oluşur.

Sonuç: Ebeveyn, iletişimde kendine düşenleri yerine getirdiğinde aile içi problemler en aza inecektir. Okullarda davranış bozukluğu sergileyen her öğrencinin aile içi problemlerinin olduğuna şahit oluyoruz. Ulvi değerlere bağlı ve sorumluluğu altındaki fertleri de böyle yetiştirmek isteyen şuurlu eğitici hedefine ulaşır. Yetiştirdiği nesilde âleme hizmet etmenin bilincindedir, ifsat etmenin değil; ıslah etmenin gayreti içinde olur. Dünya ve ahiret mutluluğunu elde etmenin şuuru ile hayatına yön verir.

Aile bağları kuvvetli olan toplumlar güçlüdür.

KUR'AN'DAN

YAHUDİLER VE HRİSTİYANLAR

"Yahudiler ve Hristiyanlar "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: Öyleyse günahlarınızdan dolayı Allah size niçin azap ediyor? Bilakis siz de O'nun yarattığı insanlardansınız. O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak O'nadır."

(Maide suresi:18)

"Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafını tutarlar). İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez."

(Maide suresi:51)

"İnsanlar içerisinde iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetlisi olarak Yahudiler ile şirk koşanları bulacaksınız. Onlar içinde iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da "Biz Nasranı'yız" (Hristiyanlar) diyenleri bulacaksınız. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır ve onlar kibirlenmezler."

(Maide suresi:82)

"Yahudiler, Uzeyr Allah'ın oğludur, dediler. Hristiyanlar da, Mesih (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kâfir olmuş

kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahr etsin! Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar! (Yahudiler) Allah'ı bırakıp bilginlerini (hahamlarını); (Hristiyanlar) da rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i (İsa'yı) rabler edindiler. Hâlbuki onlara ancak tek ilaha kulluk etmeleri emrolundu. O'ndan başka tanrı yoktur. O, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır."

(Tevbe suresi:30-31)

"(Ehli kitap:) Yahudiler yahut Hristiyanlar hariç hiç kimse cennete giremeyecek, dediler. Bu onların kuruntusudur. Sen de onlara: Eğer sahiden doğru söylüyorsanız delilinizi getirin, de."

(Bakara suresi: 111)

"Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır."

(Bakara suresi: 120)

"(Yahudiler ve Hristiyanlar Müslümanlara:) Yahudi ya da Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Hayır! Biz, hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi."

(Bakara suresi: 135)

İster Yaz, İster Kış; İster Özel, İster Devlet...

Erol ERDOĞAN

Eğitimci, Yazar

erol.erdogan@10yazar.com

Eğitimle ilgili son dönem yapılan bilimsel, entelektüel ve güncel tartışmaların çoğunluğunu, amaç, muhteva ve sonuçlarla ilgili hususlardan daha çok şekille ilgili konular belirlemektedir.

Modern zihin “içerik” dedikçe muhtevadan uzaklaşarak “kabuk” üzerinde yoğunlaşıyor. Hâlbuki eğitimin tüm tanımlarında bireyde veya grupta “var olana göre olumlu farklılık oluşturma” temel bir amaç olarak yer alır. “Farklılık oluşturma” ise muhtevayla doğrudan ilgilidir.

Değişik yüzlerce okul ve program türü oluşturulsa bile, muhteva doğru bir terkip, süreci de kapsayacak şekilde planlanmamışsa “farklılık” başarılamaz ve “pozitif değişim” sağlanamaz.

Son dönemin tanımlayıcı özelliği haline gelen bu yönelimin (amaçtan ve muhtevadan uzaklaşarak şekille ilgilenme) en büyük tahribatı “değerler” üzerinde olmuştur. Böylece, eğitimin temel pozitif sonuçlarından / faydalarından biri olması gereken değerleri koruma, yaygınlaştırma, yeniden üretme yerine değerlerin önemsizleştirilmesiyle karşı karşıya kalmış bulunuyoruz.

Bu yeni dönemde milletler kendi medeniyet unsurlarını ve yerel değerlerini

evrenselleştiremedikleri gibi evrensel iyilikleri de yerelleştirememiştir. Bunun yerine eğitim, bireysel yeteneklerin geliştirilmesi niyetine hırs ve arzuların tanrılaşmasına aracılık etmeye başlamıştır. Bunu da popüler rüzgârların arkasına takılarak yaptığı için evrensel değerleri yerele taşıyormuş gibi davranmış, bu şekilde toplumda yoğun ilgi oluşturmıştır. Öyle ki, bu moda ilgi göstermek çağdaşlığın yeni kriteri olmaya bile başlamıştır.

Durmadan kursiyer, üye, öğrenci kaydeden kurslara ve eğitim programlarına bir de bu gözle bakılınca durumun kolayca analiz edilebileceğini tahmin ediyorum. Bu süreçte Milli Eğitim müfredatı da aynı eğilimlerin etkisi altına girmiştir. Türü ve sayısı her eğitim döneminde artırılan sınavlar da amaçtan ve muhtevadan uzaklaşarak şekille ilgilenme sürecini hızlandırmıştır. Anlattığımız durum bize özgü de değildir, tüm dünyayı kapsayıcı bir özelliğe sahiptir.

Eğitim; değerlerin koruması, yaygınlaştırılması ve yeniden üretilmesi noktasında zayıf kalmaya başlayınca, teknolojik gelişmeler ve benzeri tetikleyici faktörlerin de etkisiyle suç oranlarında

ve türlerinde analizi zor gelişmeler ortaya çıkmıştır. Üstelik bu sürecin doğurduğu suçlu tipinde **“suçtan utanmama ve gurur duyma”** gibi geleneksel dönemlerde ender görülen yeni bir özellik de karşılaşmaya başladık. Bu ise hata, yanlış, kötü, zararlı, suç, günah gibi negatif eylem ve durumları tanımlayan kavramların çerçevesinin fiilen yeniden çizilmeye başladığının habercisidir. Yani evrensel ve kadim değerler popülerleşen eğitimin tehdidi altına girmeye başlamıştır. Hâlbuki bugün eğitimin ulaştığı teoriler, veriler ve sahip olduğu araçlar, geleneksel dönemlere nazaran, değerler merkezli bireysel ve toplumsal değişimi / farklılığı sağlayabilmek için çok daha kuvvetlidir.

Dolayısıyla eğitim içerikleri, programları, okul türleri ve yeni eğitim metotları üzerinde çalışan teorisyenler, eğitimciler, bürokratlar ve siyasiler, eğitimde şekille ilgili çabalarının yansırı ve hatta daha çok **“iyi insan, iyi toplum, iyi şehir, iyi dünya”** amacına yoğunlaşmaları gerekir.

Son yirmi yılda, okul ve eğitim türlerinin yaş, zaman, mekân, fonksiyon sabitleri üzerinden ne kadar da çok çeşitlendirildiğine şahit olduk. Gündüz ve

gece eğitimi, uzaktan eğitim, mektupla eğitim, dijital eğitim, ikinci öğretim, açık öğretim, yaz okulu, yetişkin okulu, anne ve baba okulu, yetenek ve kişisel gelişim programları... Siz diğerlerini de bu listeye ekleyebilirsiniz. Daha çok kişinin eğitim imkânı bulabilmesi ve eğitilmiş insan sayısının artırılması noktasında bu çeşitlenmenin işe yaradığını söyleyebiliriz.

Ancak, ister yaz okulu olsun, ister kış; ister özel okul olsun ister devlet, ister örgün eğitim isterse de web tabanlı eğitim olsun acilen **“değerler”** merkezli eğitim anlayışını tüm okul türlerinde ve eğitim programlarında gündeme almamız gerekiyor.

Ayıp bir iş yapınca utanan, başkasının malını çalmayan, insan öldürmeyen, doğaya zarar vermekten çekinen; yardımlaşmayı, dayanışmayı ve kimsesize el uzatmayı seven; israftan, iltimastan ve rüşvetten kaçan; olduğu gibi görünen, kibirlenmeyen, şeffaflığı şiar edinen; yalan konuşmayan, küfürden ve kötü sözden sakınan yeni nesillere ihtiyacımız var. Bunun için de eğitimin aynaya bakması lazım.

8. SINIF T.C. İNKILÂP TARİHİ VE ATATÜRKÇÜLÜK KİTABI ÜZERİNDE BİR ANALİZ

Mehmet Fatih CEBE - İ. Halil ER
Eğitimci

Milli Eğitim Bakanlığı'nın 6,7 ve 8. sınıf kitaplarını yeniden yazması çok yerinde bir çalışma olmuştur. Bu kitapların güncellenmesi ve günümüz eğitim koşullarına göre yeniden yorumlanması gerekmektedir.

Fakat 8. Sınıf T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük kitabı, her ne kadar daha önceki kitaba göre fersah fersah ileride olsa da yine de büyük eksiklikleri barındırmaktadır.

Kitapta bulunan bilgi hataları ile ilk bakışta es geçilecek türden değildir. Kitaptaki tarihsel hatalar, bu kitabı hazırlayanların branşları hakkında tereddüde mahal vermektedir.

Öncelikle

Kitap, sunum ve olayları ele alış tarzı bakımından çok güzel bir yaklaşım sergilemiştir. Olayları salt bir hikâye gibi değil, güncelleştirerek ve canlı örneklerle anlatması güzel olmuştur. Tarihi bir savaşlar yığını değil, sosyal ve kültürel olaylarla birlikte sunması da yerinde bir yaklaşımdır. Bu yaklaşımın diğer tarih kitaplarına da yansması gerekmektedir.

Kitabın içeriğine yönelik olarak

Birinci Ünite: "Bir Kahraman Doğuyor" konusu.

Kitapta bilgi hatalarının en çok olduğu ünitelerin başında burası gelmektedir. Hataları şöyle sıralayabiliriz.

1. Atatürk'ün doğduğu ev olarak gösterilen resmin, aslında Atatürk'ün doğduğu ev olmayıp daha sonraları yaşadığı ev olduğu

hakkında ciddi iddialar bulunmaktadır. Mili Eğitim Bakanlığı'nın hazırladığı bir kitapta böylesine tartışmalı bir konunun iyi araştırılarak sunulması gerekir. Atatürk'ün doğduğu evin daha mütevazı bir ev olduğu, bazılarınca sanki ona yakıştıramadıkları, bu nedenle hep daha güzel olan bu evin doğdu ev olarak gösterildiği söylenmektedir.

2. Mustafa Kemal'in "Bingazi, Derne ve Tobruk'ta İtalyanlara karşı başarılı mücadele verdiği" yazılmıştır. Mustafa Kemal Derne ve Tobruk'ta savaştı. Bingazi'de Enver Paşa savaştı.

İkinci ünite: "Milli Uyanış, Yurdumuzun İşgaline Tepkiler"

1. "Böylece Osmanlı Devleti Almanya, Avusturya-Macaristan ve Bulgaristan'ın yer aldığı İttifak Devletleri grubunda Birinci Dünya Savaşı'na girmiş oldu." Burada temel hata şudur: Osmanlı Devleti Birinci Dünya Savaşı'na girdiğinde Bulgaristan henüz girmemişti. Kitapta ise sanki Osmanlı Devleti Bulgaristan ile aynı zamana savaşa girmiş gibi göstermektedir. Bulgaristan 1915 yılında Çanakkale zaferi sonucunda İttifak grubuna katıldı.
2. Tarihimizle ilgili hala yanlış bilgiler vermektedir. Tarihi olduğu gibi değil de hayalimizdeki gibi kurgulamaktayız. "Osmanlı Devleti, Birinci Dünya Savaşı başlarında pek yenilgi almamasına rağmen savaşın uzamasıyla insan ve malzeme yetersizli-

ği nedeniyle zor durumda kaldı.” Bu bilgi tarihi olduğu gibi değil de olmasını istediğimiz gibi kurguladığımızı göstermektedir. Neden tarihteki yenilgi ve hatalarımızı olduğu gibi söyleyip, ders almıyoruz da suçu hep başkasına atıyoruz. Birinci Dünya savaşında Çanakkale ve Avrupa’daki cephe-ler hariç diğerlerini kaybettik. Örneğin bir Kafkas ve Kanal cephesini kazansaydık sonuç böyle mi olurdu? Başarılı olsaydık neden teslim olurduk? Niçin genç dimağ-lara yenildiğimizi bir türlü anlatmıyoruz. Madem başarılıydık neden kaybettik?

3. İtalya’nın 1871 yılında siyasi birliğini sağ-ladığı belirtilmiştir. Hâlbuki İtalya 1870 yı-lında siyasi birliğini tamamlamıştır.
4. “Başlangıçta İttifak Devletleri arasın-da olan İtalya Batı Anadolu topraklarının vaat edilmesi üzerine İtilaf Devletleri ya-nında yer aldı.” Hâlbuki İtalya’ya Londra Antlaşması’nda Antalya ve çevresi vaat edildi. Bu vaat üzerine İtalya İtilaf Devlet-leri yanına geçti. Batı Anadolu Toprakları 1917 Sen Jean de Maurienne Antlaşması ile İtalya’ya vaat edilmiştir.

Dördüncü Ünite: “Çağdaş Türkiye Yolunda Adımlar”

1. Amasya genelgesinin tarihi 21–22 Ha-ziran olarak yazılmıştır. Doğrusu 20–22 Haziran’dır.
2. Uşak Şeker Fabrikasının açılış tarihi 1923 olarak yazılmıştır. Doğrusu 1926 olacaktır.
3. Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası’nın ka-patılması tarihi 3 Haziran 1925 olarak gös-terilmiştir. Doğrusu 5 Haziran 1925’tir.

Yedinci Ünite: “Atatürk’ten Sonra Türkiye: İkinci Dünya Savaşı ve Sonrası”

Bu bölümle ilgili temel eleştirileri de şöyle sıralayabiliriz:

1. Kitabın Demokrat Parti’yi anlattığı bölüm-de Demokrat Parti eleştiriliyor ve CHP sa-vunuluyor. Eleştiri öyle bir hale gelmiştir ki askerlerin darbe yapması ile sanki de-mokrazi gelmiştir. Yani darbeler savunul-muştur. İlköğretim öğrencilerine darbeleri savunan bir kitap.
2. Aynı mantık 1971 muhtırasında ki yakla-şımında da görülmektedir.
3. “1974’te Kıbrıs’a müdahale, ülkede eko-nomik sıkıntılara neden olmuştur.” diye

başlayan bir cümle vardır. Bunun neresi-nin düzeltelim, her tarafı yanlış... Bir kere Kıbrıs’a müdahale edilmemiştir... Buradaki Türk katliamı engellenmiştir. Yani Kıbrıs’a müdahale değil bir barış harekâtı yapılmış-tır. İkincisi, Kıbrıs’a harekât yapıldığı için ekonominin bozulduğu sitemi yapılmıştır. Tarih şuuru böyle mi verilir?

4. 1980 darbesine de övgüler düzülmüş. Ordunun yönetime el koyması ile bütün sorunlar çözülmüş gibi sunuluyor. Demok-rasiyi iyi bir yönetim biçimi olarak savun-ması gereken İnkılâp Tarihi Dersi darbeleri savunuyor. Ne tezat!
5. Demirel, Ecevit ve Özal kısaca bir resimle anlatılırken, Türk siyasi tarihinde önemli yere sahip olan Erbakan ile Türkeş’ten hiç bahsedilmemektedir.
6. 28 Şubat Postmodern darbesi de diğer darbeler gibi savunulmaktadır.
7. “Türk’ün Türk’ten başka dostu yok.” De-nilerek düşmanlık aşılaman, herkesi düş-man gören bir anlayış hangi çağa ait bil-miyorum.
8. “Sorun Neden Ermeniler?” başlığında yine Ermeni sorunu uzun uzun anlatılmış. Hâlbuki Kurtuluş Savaşı’nın anlatıldığı bö-lümde bu konuya değinilmişti. Aynı bilgi-lerin bir daha tekrarlanması çok abartılı. Buradaki ekstra bilgiler Kurtuluş Savaşı ve Doğu Cephesinin anlatıldığı bölümde ek bilgi olarak düzenlenebilirdi.
9. Bu bölümde darbeler övgüler düzenlene-ceğine parlamenter sisteminin kesintiye uğramasının doğurduğu sakıncalara yer verilebilir, sandıkla gelenin sandıkla gitme-sinin bir demokrasi kuralı olduğu vurgu-lanabilirdi... Bu mantık bizzat Atatürk’ün ortaya koyduğu bir mantıktır. Çünkü o askerleri siyasete karışmasını istememiş, ordunun siyasete girmesini yasaklamıştır. Kazım Karabekir’in siyaset yapmak talebi-ne karşılık ordudaki görevinden istifa et-mesi gerektiğini söylemiştir. Aynı mantık-la Fevzi Çakmak’da orduyu tercih etmiştir. Kaldı ki Atatürk’ün kendisi de sivil hayatı tercih etmiş, tekrar orduya dönmemiştir.

Sonuç Olarak

Bu kitap, daha önceki kitaplara göre iyi olmasına rağmen, kitaptaki egemen ruh hala demokrasi ve insan hakları değil, darbeye öv-güdür.

Artık tarih kitaplarımızı sivilleştirmenin za-manı gelmedi mi?

SANATTAN TAPINMAYA

Muharrem ÇELİK
Eğitimci - Sanatçı

Kâinatın yaratılışından sonra içini doldurmak sureti ile çeşitli yaratıklar yaratıldı. Bunların içinde en şerefli, yeryüzünün halifesi olan insandı. İnsanoğlu zamanla çeşitli sanat etkinlikleri içine girdi. İptidai usullerle olan bu çalışmalarda hem kendini hem de yaratının tanımaya çalıştı. Bunun için de tarihin her safhasında insanoğlu yaratıcısını gözünde somutlaştırmak istedi. Her ne kadar ilahi emirlerle peygamberler bu durumlara açıklık getirse de yine de onlarda bu istek ve arzu hiç eksik olmadı.

İnsanoğlunun sanata olan meyli daha çok put ya da heykel diye tanımlanan görünümle somutlaştı. Başlangıçta yapılaş amaçlarının ne olduklarını bilmediğimiz eserler uzun sürelerde, zor koşullar altında, büyük masraflar ve zahmetlerle şekillenen figürler oluş-

turuldu. Bunlar yapılırken duygu, düşünce, beklenti, korku, büyülemeler ve savunmalar da bu figürlere eklendi. Yapılan bu putlara, zamanla tanrılaştırılıp önünde, ibadet edilecek misyonlar yüklendi. Hatta Yunanlılar daha da abartarak mitolojik tanrı inançları ile birlikte her olguya bir tanrı ihdas ederek putçuluk kültürünü yeryüzüne yaydılar. Zeus, Apollo, Athena derken Yunanlılar taptıkları tanrıların heykeller yoluyla dünyaya yayılmasını sağladı. Romalılar ölen kişiyi kahramanlaştırmak adına büstler dikti. Ortaçağda ise Maryem ve İsa figürleri ile Kiliseler donatıldı. Mısırda koruyucu anlamlar yüklenerek sfenksler oluşturuldu piramitlerin önünde. Arabistan da özellikle Kâbe'nin içi bu tür heykellerle dolduruldu. Sonradan bu heykellere adaklar adandı, adlarına çeşitli törenler ve panayır ve ibadetler düzenlendi.

İslam ve İslam'dan önce hak olarak kabul edilen dinler, putçuluğu Allah'a eş koşma anlamı yüklediği için yasakladı. Şirk olarak nitelendirdi. Bununla alakalı Hz. Musa ve Hz. İbrahim'in, kendi kavmi ile mücadelesi anlatılan bariz örneklerdendir.

Günümüzde Rusya'da Stalin, Uzakdoğu'da Buda ve Konfüçyüz, Hindistan'da inek, heykelleri bulunmaktadır. İnsanlar belirli zamanlarda bu heykellere saygılarını çeşitli şeklede sunarlar Yapılış amaçları estetik ve görsellik olsa da yapılan bu çalışmalar zamanla tapma eğilimine dönüşmekte, büyüklük vasfı yüklenmektedir. İnsanların heykel yapma niyetleri ne olursa olsun sonuçta tapınmaya götürülebileceği uyarısı Kur'an-ı Kerim'de açıkça dile getirilmiştir.

alternatif oluşturmuştur. Özellikle çinicilik ve seramiğin yayılıp gelişmesi de bunun bir neticesidir. Burada bu önemli hassasiyeti de göz ardı etmemek lazım. İnsanın figürü ne şekilde olursa olsun Allah'ın yasaklarının kapsamındadır. Bu kimi yerde Mevlana, kimi yerde semazenler olsa da aynıdır. Bir dervişin balmumundan yapılmış figürü de aynı kategoridedir.

Bu durumda belki de en doğru olan soyut heykellere yoğunlaşmak ve Anadolu'ya ait olan bitki ve sebzelerin figürlerinin yapılp şehrin muhtelif yerlerinde sergilenmesidir. Bu anlamda altı yıl önce Şanlıurfa'nın gündemine getirdiğim İsoT anıtı fikrimin bu yıl hayata geçirilmesi heykelin insan figürüne alternatif olması açısından önemli bir gelişmedir.

Sanat Allah'ın kullarına vermiş olduğu özel lütuflardan biridir. Her şeyin haramının karşısında helali de vardır. Allah insanların mutluluğunu ister ve onların güzel amellerle haşır neşir olmalarını arzular. Güzel olan, güzel olduğuna inandığımız bir çalışma alanı sanatın içini de doldurmak yine bizlere düşmektedir.

İslam hiçbir zaman toplumsal fayda verecek çalışmalara engel olmamıştır. Ancak burada biçimsel yasaklama söz konusudur. Sebebi ise tapma olayıdır. Bundan dolayıdır ki İslam medeniyetinde putçuluk yerine sütun ve sütun başlıkları, mihraplar, kemerler, anıtsal çeşmeler hatta ve hatta minarelerin yapılışı bitkisel taş bezemeleri yayılması konusunda teşvik edici çalışmalar görülmektedir. Örneklerden de anlaşıldığı gibi figür yerine nesnel yaklaşım öne çıkmaktadır. Anadolu'muzda çeşitli bitki anıtları ile beraber çeşitli kapacak anıtları insan biçimindeki heykele de

Bu düşüncüyü takip eden ilçelerimizde de Pamuk, Mirra cezvesi gibi anıtlarda görülmüştür. Fikrimizin tutarlılık kazanması bizi sevindirmiştir. Şunun da altını çizmeliyim ki buradaki düşüncem hayvan figürleri yönünde değildir. Bu tür ve benzeri çalışmalar Anadolu'nun farklı illerinde de görülür.

Gençlere ufuk açma açısında bu tür çalışmalar desteklenmeli ve yönlendirmeler yapılmalıdır. Gittikçe betonlaşan kentlerimizin insanın mutluluğu ve manevi hazları doğrultusunda bu tür çalışmalarla donatılmalıdır. Nitekim İslam yapılan her şeyi bir amaç için yapmayı öngörür. Bizlere de düşen bu amaçları helal tarafından yerine getirmektir.

Bizler başlangıçta gönlümüzdeki putları kırıp, nefsimize köle olmamalı akabinde de heykel sanatı adı altında yapılan her türlü insan figürlerinden uzak durmalıyız. Ancak ibadet Allah'adır. Sanat da Allah'ı aramaktır.

Eğitimde Teknoloji Kullanımı

Mustafa ALKAN

Eğitimci

malkan06@hotmail.com

1980'li yılların sonundan itibaren bilişim teknolojilerinde görülen hızlı gelişmeler günümüz toplumlarındaki tüm sistemleri etkilemiş ve teknoloji yaşamın kaçınılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu gelişmelerden etkilenen sistemlerden birisi de hiç kuşkusuz eğitim sistemi olmuştur. Son 10-15 yıllık yaşamımıza baktığımızda artık istediğimiz bilgiye istediğimiz anda ve yerde hemen ulaşabilmekteyiz. İnsanlar artık dünyanın adı sanı duyulmamış en ücra bölgesindeki bir olaydan bile haberdar olabilmektedirler. Teknolojinin insan yaşamına girmesi onu kendine bağımlı hale getirmiştir. Bu durum insanların tüm düşünce ve davranışlarını alabora etmiştir. Artık insanlar teknoloji olmadan yaşanamayacağı vehmine kapılmışlardır.

Günümüzde yeni nesil çocuklar artık iki-üç yaşından itibaren bilgisayar ve internetle tanıştırılmakta, aileler çocukları için özel bilgisayarlar almakta, kitapçıları sürekli dolaşarak film, hikâye, oyun vb. CD'ler arayıp bulmakta, çocuğunu bilgisayarın ve internetin o yumuşak ve sıcak kucağında huzurlu(!) ve mutlu(!) bir yaşama adım atmasını sağlamaktadırlar. Bu durum iki-üç yaşındaki oyun çocuğunu bilgisayar başına mahkûm etmekte, bu sayede aileler çocuklarını oyalamakta ve

bu durumu bir övünme meselesi haline getirmektedir. Küçük çocukların körpe beyinlerine lüzumlu lüzumsuz tüm bilgiler televizyon ve bilgisayar eliyle zerk edilmektedir.

Teknoloji artık yaşamın her alanına girmiş, aslında teknolojiyi üreten beyinler çıldırmıştır. Artık teknoloji ile yaşam kolaylaşmaya başlamıştır. Teknolojinin hayatımıza girmesi bizi daha fazla meşgul etmiş, yaşamımız teknolojinin etrafında dönmeye başlamıştır. Eskiden aileler çocuklarına dini, ahlaki ve milli bilgileri kendileri anlatarak, yaşayarak ve yaşatarak öğretirlerken artık anne babanın yerini bilgisayar almaya başlamıştır. Çocuklara bilgi yüklemesini etkili ve hızlı bir şekilde yapan bilgisayarlar artık amacına ulaşmış, ana-babanın ve öğretmenin vereceği sevgiden öğrencilerin mahrum kalmasına neden olmaya başlamıştır. Artık teknoloji endeksli öğretilen bilgiler çocuğun hafızasında çabucak yer almakta fakat bu bilgiler maalesef pratiğe dönüşmekte çok zorlanmaktadır. Çünkü emek olmadan bilgi kalıcı hale gelmemektedir. Bilgisayarların yaşam tarzı olmasıyla insan bilgiye hemen ulaşabileceğini düşünerek onu öğrenmemekte ve yaşantı haline maalesef dönüştürmemektedir. Gelişen teknoloji ve bilgisayarın günlük hayata girmesi insanın düşünme kabiliyetinin

de azalmasına; bilgi kirliliğine ve anlamsız, gereksiz bilgi yığınlarına yol açmakta, artık öğrenilen bir bilgi internetin “**google dedesi**” sayesinde çok kısa zamanda **çöp haline** gelmektedir.

Teknoloji artık müzik dersinden beden eğitime, tarihten fen bilimlerine, matematikten resime kadar her derste kullanılmaya başlanmıştır.

Eğitim sistemimiz şu an bir geçiş dönemi yaşamaktadır. Eski eğitimcilerle yeni eğitimciler arasındaki en önemli fark bilgisayar ve teknoloji kullanma olarak belirginleşmiştir ve bu fark her geçen gün daha da artmaktadır. Eski eğitimciler teknolojinin hızına yetişememekte ve daha çok yabancılaşmakta, yeni eğitimciler ise her gün yeni çıkan teknolojiye ayak uydurmaya çalışmaktadır.

Bakanlık öğretmenlerin teknoloji kullanımını teşvik etmekte fakat bu konuda yaptığı tek olumlu şey: Okullara bilgisayar ve internet bağlantısı sağlamaktan öteye geçmemektedir. Yapılan hizmet içi seminerlerle “**öğretmen – teknoloji**” buluşması sağlanmaya çalışılmış fakat bu çalışmalar istenilen düzeyde gerçekleşmemiştir. Öğretmenlerimizin büyük çoğunluğunun teknolojiye adapte olamaması

öğrenci öğretmen ilişkisini de etkilemektedir. Şu bir gerçektir ki artık öğrenciler öğretmenlerinden teknoloji, özellikle bilgisayarı daha iyi bilmekte ve daha iyi kullanmaktadır.

Günümüzde özel okullar teknolojiyi en üst düzeyde kullanmaya başlamışlar, her sınıfa bir projeksiyon, her öğretmene bir dizüstü bilgisayar uygulamasına girmişlerdir. Hatta yoklamalar artık internet ortamından alınmaya, veli ile iletişim internet yoluyla yapılmaya başlanmış, öğrencinin takibini veli ve öğretmen artık internetten yapar hale gelmiştir. Bu durum devlet ve özel okul arasındaki farkı kapanmaz hale getirmiştir. Yapılan araştırmalar devlet okullarında öğretmenlerin teknoloji yakından takip etmedikleri, dersleri eski düzene göre “**öğretmen merkezli**” anlattıkları, projeksiyon cihazı, bilgisayar ve internet gibi teknolojik aletlere ulaşamadıkları yada kullanmadıkları görülmektedir.

Ders programlarında her konunun kaç ders saatinde anlatılması gerektiğini planlayan bakanlık kanaatimce derslerin belirtilen zamanda anlatılmasının teknoloji kullanmadan gerçekleşmeyeceğini biliyordur. Teknolojiyi kullanmadan belirtilen ders saatinde ilgili

dersi anlatan bir öğretmenin konuyu öğrencilerine ne kadar kavratmış meçhuldür. Bakanlığın yaptığı ortak sınavların sonuçları incelendiğinde netice ortadadır. Devlet okullarının performansının bu kadar düşmesi ve ilginin azalmasının nedenlerinden biride öğrencilerin birinci okulları yerine geçen dershanelerin varlığıdır. Dershaneler teknoloji en iyi derecede takip etmekte, interaktif sınıflar oluşturmakta, sınıflarını teknoloji ile donatmakta ve dersleri görsel hale getiren öğretmenler soru çözümlerini ve anlatımlarını projeksiyon cihazı ile tahtaya yansıtarak kısa zamanda çok ve çeşitli soru çözerek ayrıca konu tekrarı yaparak hem cazibe merkezi olmaktadır hem de istenilen verimi almaktadırlar.

Günümüzde neredeyse teknoloji olmadan eğitim yapılamaz hale gelmiştir. Bu durum ileride öğretmenin varlığını ve gerekliliğini tartışma konusu haline getirecektir. Bu durumla ilgili olarak akademisyenlerin öngörüsü ileride okulun **“öğretme ortamı”** olmak yerine **“öğrenme ortamı”**na dönüştürüleceğidir. Bu ortamda **“Öğretmen”** kavramının, yerini **“Öğrenme Ortağı”** kavramına bırakacağına ve kısa zaman içinde öğrenci katılımının önem kazanacağını söylemektedirler. Bu yeni koşullar öğrenme ortamının (öğretmenin), değişimlerle sürekli kendini donatan -ekonomik durumu elverdikçe- etkili yönlendiricilik yapabilen, sınavı öğrenciye karşı koz veya tehdit unsuru olarak görmeyen, öğrenme sürecinin parçası sayan bir kimliğe kavuşacağını öngörmektedirler.

Gelecekte gelişen eğitim teknolojilerinin öğretmene olan ihtiyacı azaltacağı ve birçok öğretmenin işinden olacağını söylemek yanlış olmaz. Bu duruma örnek olarak e-öğrenme verilebilir. Elektronik öğrenme veya uzaktan eğitim; internet/intranet veya bir bilgisayar ağı bulunan platform üzerinde sunulan, web tabanlı bir eğitim sistemi olarak tanımlanmaktadır. E-öğrenmenin geleneksel eğitim anlayışından en büyük farkı içerdiği teknoloji boyutu gibi görünse de gerçekte köklü bir değişimi öngörmektedir. E-öğrenme ile öğretmen ve öğrencinin aynı ortamda ve aynı anda bulunmalarına gerek kalmadan eğitim etkinlikleri gerçekleşmektedir. Günümüzde birçok üniversite internet üzerinden öğrenci kaydı yapmakta, binlerce öğrenci aynı dersi aynı anda izlemekte ve yine internet üzerinden sınav olup, diploma sahibi olabilmektedir. Bu durum öğrenci üzerinde çok önemli rolü olan duygulu, yol gösterici, yeri geldi-

ğinde hem anne hem baba olabilen, emektar öğretmenlerin yerini bilgisayarlar alacaktır. Bu durumda geleceğimiz olan çocukların ve gençlerin nasıl bir bilinç ve ruh halinde olacaklarını zaman gösterecektir.

Sonuç ve öneriler

Ülkemizin öncelikli sorunu olan eğitimin çağın gereklerine uygun olarak teknolojiye en iyi şekilde başta öğretmen ve öğrencilerin yararlanması ülkemizin kalkınması için en önemli unsur haline gelmeye başlamıştır. Gelecekte eğitiminde teknolojiyi kullanmayan ülkeler her yönüyle diğer ülkelerin sömürsü haline gelecektir. Ülkemizin bu duruma düşmemesi için öncelikli olarak teknolojiyi ve eğitim materyallerini ithal eden değil geliştiren bir misyona ihtiyacı vardır.

Öneriler:

Eğitimde teknoloji kullanımı daha fazla teşvik edilmeli.

Bilgisayar kullanımı ve eğitim materyali geliştirmede Eğitim Fakültelerinin kalitesi ve öğretmen adaylarının bilgi ve becerileri düzeyleri artırılmalı.

Öğretmenlerimize bilgisayar ve internet kullanımına yönelik hizmet içi eğitim çalışmalarını zorunlu hale gelmeli. Kurslar formalitenin önüne geçerek işlevsel hale getirilmeli.

Okulların teknolojik alt yapısı çağın gereklerine göre yeniden düzenlenmeli. Okullarda kablosuz internet (wireles), her sınıfa projeksiyon cihazı, her öğretmene lap top bilgisayar uygulamasına geçilmeli.

Veli-okul, veli-öğretmen iletişiminin daha verimli ve hızlı olabilmesi için her okulun bir web sayfası oluşturulmalı.

Öğretmenlerin ders sunumlarında standardı yakalamak için Milli Eğitim Bakanlığımızın her ders ve dersin her bölüm ve konusu için eğitim materyali geliştirmeli. Sunumlar, animasyonlar, filimler vb. hazırlanmalı.

Okullarda teknoloji eğitimine verilen önem artırılmalı.

Velilere yönelik bilgisayar ve internet kullanımı kursları açılmalı.

Bakanlığa bağlı öğretmen, öğrenci ve veliler için e-kütüphane hazırlanmalı.

Bakanlık ders kitaplarını internet yoluyla yayınlanmalı ve öğretmenlerin kullanımına sunulmalıdır.

KARINCA OYUNCAK

SANAYİ TAAH. TİC. LTD. ŞTİ.

FAALİYET ALANLARIMIZ

*Park ve bahçe çocuk oyun grupları, yuva oyun, oyuncak ve eğitim malzemeleri.

*Oyun elemanları (Tahterevalli, salıncak, zıpzıp vb.).

*Dönerli oyuncaklar.

*Kamelya-pergola.

*Oturma bankaları, piknik masaları.

*Çöp kovaları, aydınlatma elemanları, stad oturakları.

*Fiberglass kabinler (güvenlik, wc vb.).

*Dış mekan spor ekipmanları, kondisyon aletleri.

*Bahçe satranç takımı.

*Özel imalatlar (Kumbara, mini tren, portakal büfe, araç üstü masal kahramanları vb.).

Fabrika: Samsun Yolu 30. km İstasyon Mah. Yem Sanayii Serpmeleri No: 24

Lalahan - ANKARA / TÜRKİYE

Tel & Fax: (+90 312) 865 18 18

e-mail: info@karincaoyuncak.com

www.karincaoyuncak.com

Erken Yaşlarda Dini Eğitim ve Kur'an Öğrenimi

Hüseyin KAZAN
Eğitimci - Yazar

Çocuğun ağzından 2-3 yaşındayken “anne-baba” sözlerinin çıkması ebeveyni mutlu eder. Aynı şekilde de çocukta “Allah, subhâneke duası gibi” kelime ve duaların duyulması, başta ebeveyn olmak üzere herkesi sevindirir. Bu, temel bir reflekstir. Evet, çocuk iradesini bu yöne doğru yönlendirmeye sevk ettiğinde, ondan umut eder hale geliriz.

Çocuğun ağzından 2-3 yaşındayken “anne-baba” sözlerinin çıkması ebeveyni mutlu eder. Aynı şekilde de çocukta “Allah, subhâneke duası gibi” kelime ve duaların duyulması, başta ebeveyn olmak üzere herkesi sevindirir. Bu, temel bir reflekstir. Evet, çocuk iradesini bu yöne doğru yönlendirmeye sevk ettiğinde, ondan umut eder hale geliriz.

Eğitim, çocuğun doğumuyla başlar. Konuşmaya başlamadan önce davranışların gözlemlendiği yoğun bir eğitim dönemi söz konusudur. Konuşmaya başladıktan sonra da çok yönlü bir eğitim başlar. Çocuğun gelişimi her yaşın özelliğine göre eğitimi şekillenir. Çocuğun zihin, duygu ve fizik gelişimi na-

sıl bir özellikteyse; eğitimin yöntemi de ona göre belirlenir.

Kur'an öğretimi açısından da durum farklı değildir. Çocuğun doğumuyla beraber öğretim süreci başlamalıdır. Bu, yalnızca kelimelerle yapılan sözlü bir eğitim değildir. Çocuğun çevresinde görüp taklit ettikleriyle gelişebilen bir durumdur. Örneğin, çocuğun anne ve babasını Kur'an okurken görmesi gibi.

Kur'an öğretiminin hangi yaşta başlaması gerektiği konusunda farklı görüşler bulunmaktadır. Bu konudaki farklılığın en önemli sebebi, çocuğun zihin ve duygu gelişimi açısından bilgileri almaya müsait hâle ne zaman

geleceğidir. Bazıları erken yaşlarda çocuğun henüz Kur'an okuma bilgilerini almaya elverişli olmadığı düşüncesiyle bu eğitimi ileri yaşlara bırakılmasını tercih ederler. Oysa genel kanaate göre ise bu geçerli bir görüş değildir. Kur'an öğretimi yaşa göre ayarlanabilir ve uygun metotlar seçilebilirse ancak her yaşta çocuğa verilebilir. Aksi hâlde, çocuğun Kur'an öğretiminin geciktirilmesi, onun ruh ve zihin dünyasında ciddi boşluklara sebep olacağı düşünülmelidir. İlerleyen zamanlarda Kur'an'ı gerektiği gibi öğrenemeyebilir. Çünkü Kur'an öğrenimi uzun soluklu bir çaba gerektirir. Harflerin hakkını vererek okumak, tecvitle okumak ve gerekli vurguları yaparak okumak deneyimi gerekli kılmaktadır.

Çocuk konuşmaya başlayınca dinî kavramlar, dualar, kelime-i şehadet, kısa metinli ayet ve hadisler, "Allah korusun, Allah yardım etsin, Allah'a emanet ol" gibi özlü sözler öğretilmelidir. Çocuklar konuşmaya başladığı ve etrafını tanıma gayreti içine girdiklerinde, onlara kâinata bakmayı, ellerini açıp Allah'a dua etmeyi, namaz sure ve dualarını ezberletmek ve Allah huzurunda secde etmeyi öğretmek gerekir. Onlar, dinî konularda her şeyi kolayca öğrenmeye ve benimsemeye kabiliyetlidirler. Çocuklar söz anlama ve nasihat dinleme yaşına girer girmez, onlara her şeyden önce insanların bu dünyada bulunma gayeleri anlatılmalı ve Kur'an'ın vazgeçilmez bir hayat kitabı olduğunu, onu okumanın faydaları anlatılmalıdır.

Fıtratta mevcut bulunan inanma özelliği erken yaşlarda değerlendirilemezse çocuğun fıtratı bozulduktan sonra yeniden tamir etmek zorlaşacaktır.

Her doğan çocuk temiz bir fıtrat üzere doğar.¹ Çocuk, inanmaya hazırdır. Onda bulunan bu inanma potansiyeli ortaya çıkarılmalı ve işlenmelidir. Âdeta o, yazılmamış bir kâğıt gibidir. Ona her şeyi yazabilirsiniz. Fakat bunlar Allah'ın hoşuna giden hususlar olmalıdır. Allah'ın hoşnutluğu istikametinde ve Peygamber çizgisinde nakışlar yazılmalıdır. Burada anneye-babaya düşen, bu yazı ve nakışları mevsiminde, hem de silinmeyecek şekilde çocuklarının ruhuna yazıp nakşetmektir. Fıtratta mevcut bulunan inanma özelliği erken yaşlarda değerlendirilemezse çocuğun fıtratı bozulduktan sonra yeniden tamir etmek zorlaşacaktır.

Çocuklarda dine ait konulara ilgi başladığında, onların seviyesine uygun dinî bilgiler verilmeli, inanmaya özendirilmelidir. Çocukluğunda Allah inancı yerleşmemiş ve Allah ile irtibatı öğrenememiş bir kimsenin ileride bunu sağlıklı bir şekilde başarmasını beklemek zordur. İleri yaşlarda görülen birtakım yanlış düşünce ve davranışların temelinde, erken yaşlarda sağlam bir din eğitiminin verilememesi vardır.

Ergenlik çağına gelinceye kadar çocuğa temel dinî bilgiler verilmelidir. Eğer erken dönemlerde gerekli eğitim verilebilirse ergenlik döneminde bu sözler kendisine tesir eder ve önceki verilenlerin ne anlama geldiğini anlamaya başlar. Taşa yazı yazmak gibi, bu bilgiler onun kalbine sağlam bir şekilde yerleşir ve onda iz bırakır. Fakat bunun aksine, küçük yaşlarda iyi terbiye edilemezse kötü söz ve kötü davranışlara alışır ve ileride dönemlerde anlatılanları kabul etmez. Asıl mühim olan, daha ilk dönemlerde çocuğu ele alıp yaşına göre terbiyesiyle meşgul olmaktır. Çünkü onun saf bir cevher olarak yaratılan kalbi, hayrı da şerri de kabule elverişlidir.²

1 Buharî, Cenaiz 92; Ebu Davud, Sünnet 17.

2 Gazzali, İhyâu Ulûmi'd-Din, 2/169.

Küçük yaşta verilen din eğitimi daha kalıcı ve daha etkili olmaktadır. Bu yaşlarda alınan eğitimin sonradan değiştirilmesi oldukça zordur. Özellikle 0-7 yaş bu açıdan en önemli dönemdir. Bu dönemde çocuğun karakteri büyük ölçüde şekillenmektedir. Peygamberimiz küçük yaşta öğrenmenin kalıcı olduğunu belirtmek amacıyla, küçük yaşta öğrenmeleri *“taş üzerine yazı yazmaya”*, yaşlılıktaki öğrenmeyi de *“su üzerine yazı yazmaya”*³ benzetiyor. Küçük yaşlarda çocuklar zihin ve duygu yapısı itibarıyla almaya ve öğrenmeye çok müsaittir. Öğrendiklerini kolay kabul eder ve hayatı boyunca unutmaz. Onun zihni ve kalbi kötülüklerle, çirkin şeylerle kirlenmeden, Allah’a ve dine ait esaslar anlatılırsa ilerideki hayatına bunlar şekil verecektir.

Özellikle 3 yaşından sonra çocuklar çeşitli sorular sorar ve bu 5-6 yaşlarında zirveye ulaşır. Onların soruları, etrafındaki dünyayı tanımaya yöneliktir. Onlar etrafında gördükleri her şeyin nasıl meydana geldiğini ve niçin böyle olduğunu sorarlar. Bu sorular, Allah inancı olmadan cevaplanamayacak sorulardır. Bir yere kadar her şeyin sebebi anlatılsa da sonunda *“Allah yarattı.”* demeden bu soruları cevaplamak mümkün değildir. Çocukların soruları din eğitimi açısından değerlendirilmeli ve dine ait bilgiler, özellikle inanç esasları küçük yaşlarda verilmelidir. Çocuğun soruları, sorduğu konulara olan ilgisini gösterir. İlginin

olması da bilgileri daha kolay öğrenmesini sağlar ve bu bilgiler aynı zamanda kalıcı olur. Eğer çocuğun sorularına cevap verilmezse ileriki yaşlarda bu konulara ilgisi azalacak, başka konulara yönelecektir. Dolayısıyla ileri yaşlarda bu tür bilgileri vermek daha zor olacaktır.

Çocuk büyüyene kadar dinî meselelerle hiç ilgilenmeden, dine ait bilgilerden uzak yaşarsa onun ruhuna Allah sevgisi yerine Allah’a karşı saygısızlık duygusu farkına varmadan yerleşmeye başlayacaktır. Belirli bir yaşa geldiğinde çocuk, Allah’a karşı yabancılaşmaya başlayabilir. Çocuk bir kere böyle bir duruma düştükten sonra, bu duyguları onun ruhundan söküp atmak ve yerine Allah sevgisini yerleştirmek kolay olmaz. Hatta bazen çocuk hayatının sonuna kadar, dine ve Allah’a yabancı kalmakta devam edebilir.

Çocuğun anlamakta zorluk çektiği konular genelde mücerret konulardır. Çocuk mücerret kavramları tam olarak 11-12 yaşlarında anlamaya başlar. Bu dönemde çocuğun zihin gelişimini tamamlayamamış olması, mücerret konuların hiç anlatılmayacağı sonucuna götürmemelidir. Bu konular mutlaka erken yaşlarda anlatılmalıdır. Burada yapılması gereken uygun yöntemlerin kullanılması ve muhtevanın çocuğun seviyesine göre ayarlanmasıdır. Fakat kesinlikle bu tür endişelerden dolayı erken yaşlarda din eğitimi ihmal edilmemelidir. Çünkü 0-7 yaş çocuğun şuuraltı beslenme dönemidir. Bu yaşlarda çocuğun şuuraltı iyi beslenmelidir. Şuuraltındaki bu birikim, ileri yıllarda çocuğun kullanacağı ve değerlendireceği önemli bir malzeme olacaktır. Çocuk, etrafındaki olaylara ve tabiata bu açıdan bakacak, her şeyi bu doğrultuda değerlendirecek ve hayatına yön verecektir. Şuuraltındaki birikimle sonradan öğrendiği bilgileri sentez edecek ve sağlıklı sonuçlara ulaşacaktır.

Peygamberimiz küçük yaşta öğrenmenin kalıcı olduğunu belirtmek amacıyla, küçük yaşta öğrenmeleri “taş üzerine yazı yazmaya”, yaşlılıktaki öğrenmeyi de “su üzerine yazı yazmaya” benzetiyor.

3 Heysemî, Mecmau’z-Zevaid, 1/125.

Dolayısıyla çocuğun şuuraltı beslenmesinin müspet yönde olması için gayret göstermeli, günahların ve negatif görüntülerin şuuraltında yer etmemesi için çalışmalıdır.

Küçük yaşlarda çocuğa dinî bilgiler onun seviyesine ve anlayışına uygun olarak verilmelidir. Allah Resulü, *“İnsanlarla akılları nispetinde konuşun”* buyurmaktadır. Çocuğun zihin gelişimi ne düzeyde ise ona o şekilde eğitim verilmelidir. Mücerret konuları anlamakta zorlanan çocuklara bu konular, pratik hayata indirgenerek, müşahhas örneklerle ve hikâyelerle anlatıldığı takdirde daha kolay anlaşılacaktır.

Din eğitimin başlama yaşı konusunda Peygamberimizin uygulamaları önemli esaslar ihtiva etmektedir. Allah Resulü erken yaşlarda çocukların din eğitimine başlamış, onlar üzerinde hassasiyetle durmuş ve çocuklarla çok yakından ilgilenmiştir. Peygamber Efendimiz’in çocuklara konuşmaya başladıklarında onlara Allah’a imanı, kelime-i tevhidi öğrettiğini görüyoruz. Bu da yaklaşık olarak iki yaş civarındır. Peygamberimiz, Abdülmuttalip oğullarından bir çocuğa konuşmaya başladığında şu âyeti yedi defa okutarak talim ettirmiştir: *“Her türlü hamd O Allah’a mahsustur ki, asla evlat edinmemiştir. ‘Hâkimiyetinde hiçbir ortağı yoktur. Acze düşüp de bir desteğe muhtaç olmamıştır.’ de ve tekbir getirerek O’nun büyüklüğünü ilan et!”*⁴

Peygamberimiz, Abdülmuttalip oğullarından bir çocuğa konuşmaya başladığında şu âyeti yedi defa okutarak talim ettirmiştir: “Her türlü hamd O Allah’a mahsustur ki, asla evlat edinmemiştir. ‘Hâkimiyetinde hiçbir ortağı yoktur. Acze düşüp de bir desteğe muhtaç olmamıştır.’ de ve tekbir getirerek O’nun büyüklüğünü ilan et!”

Başka bir defa da *“Çocuklarınıza ilk öğreteceğiniz kelime ‘Lâ ilâhe illallah’ olsun”*⁵ buyurmuşlardır. Çocuk konuşmaya başladığında tabii olarak “anne-baba” der. Fakat iradî olarak söyleyeceği ilk sözün “Allah” olması gerektiği Peygamber Efendimiz’in beyanlarında yer almaktadır.⁶

Allah Resulü, çocuklara erken yaşlarda iman esaslarının, daha sonra ise Kur’ân’ın öğretilmesini istiyordu. Kâinatın Efendisi bir grup çocuğa önce imanı, daha sonra Kur’an’ı öğretmişti.⁷ Peygamberimiz ibadete dair de öncelikle namazın öğretilmesini emrediyordu. Yedi yaşına geldiğinde çocuklara namazın öğretilmesini istiyordu.⁸ Namazın yanında oruca da erken yaşlarda başlanması gerektiği şöyle ifade edilmektedir; *“Çocuk üst üste üç gün oruç tutabilirse Ramazan orucu ona vacip olur.”*⁹

Dinî düşüncenin merkezinde Allah inancı vardır. Bütün inanç esasları Allah inancıyla irtibatlı olarak verilmelidir. Küçük yaşlarda çocuğun din eğitimine Allah inancıyla başlamak gerekir. Sonra anlatılacak bütün dinî bilgiler, Allah inancı merkeze alınarak verilmelidir. Çocuk ilk defa Allah demeyi öğrendikten sonra, Allah’a dua etmenin ve O’na yönelmenin tecrübesini yaşamalıdır.

5 Abdurrezzak, Musannef, 4/334.

6 Heysemî, Mecmauz-Zevaid, 8/159.

7 İbn Mace, Mukaddime 9.

8 Ebu Davut, Salat 25.

9 Abdürrezzak, Musannef, 4/154-155.

4 İbn Ebi Şeybe, Musannef, 1/348. (İsrâ Sûresi, 17/111) 4

din eğitimi, yerinde, zamanında ve erken yaşta verilmelidir. Çocuğumuz büyüsün, 16-17 yaşına gelsin. Eğer o zaman isterse din eğitimi alsın, düşüncesi pratik değeri olmayan bir anlayıştır. Hasta olan bir çocuğa da; büyüdüğünde isterse tedavi olsun demek gibi bir anlayış olmaz.

Allah inancının yerleşmesini sağlamak maksadıyla bazı ayetlerin ve dua cümlelerinin çocuğa öğretilmesi gerekir. Çocuk bunları çok anlamasa da Allah'a karşı ilgisi artacak, ilerideki hayatında zihnine nakşedilen bu cümleleri anlamaya çalışacaktır. Böylece çocuğun şuurlu beslenmiş olacak, şuurlu oluştan oluşan bu birikim çocuğun hayatına ve düşüncelerine yön verecektir.

Din eğitiminin yerinde, zamanında, erken yaşta, açık ve şeffaf ortamda olması gerekir. Hem de yetkili kimselerin kontrolünde ve müfredatı belirlenmiş olarak... Ve eğitim pedagojik olmalıdır. 15-16 yaşından sonra çocuk din konusunda kendi yolunu kendisi seçsin, demek fevkalade yerinde olmayan bir görüştür. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir şey yoktur. Ruh sağlığının, manevi yapının temel ögesi olan din eğitimi; yerinde, zamanında, şeffaf ortamda verilmelidir. Yoksa çocukta doğan boşluğun giderilebilmesi için iki kat enerji sarf etmek zorunda kalırız. Bu sebeple din eğitimi erken yaşta olmalıdır. Tüm dünyada din eğitimi erken yaşlarda verilmektedir. Mesela Almanya'da çocuklar daha ilköğretim öncesinde kiliseye götürülmektedir. Erken yaşta din eğitiminin verilmemesi sonradan kötü sonuçlar doğurmaktadır.

Bir hastalık varsa anne-baba müdahale eder. Bırakayım yaşı ilerleyince tedavi olup olmayacağına çocuğun kendisi karar versin, demez. Din eğitimi de ruhsal sağlık için gereklidir. Erken yaşlarda yapılmalıdır.

Zaman zaman çevremizde, ekranlarda veya gazetelerde bazı kimselerin şöyle dediklerini görüyoruz: *"Bu Kur'an Kursu meselesi de nereden çıktı? Bırakın da çocuğun kendisi karar versin, dinini ve kitabını öğrenmeye!"* Zannediyorlar ki doğru söylemişler. Fakat kesinlikle doğru değildir. Çünkü din eğitimi, yerinde, zamanında ve erken yaşta verilmelidir. Çocuğumuz büyüsün, 16-17 yaşına gelsin. Eğer o zaman isterse din eğitimi alsın, düşüncesi pratik değeri olmayan bir anlayıştır. Hasta olan bir çocuğa da; büyüdüğünde isterse tedavi olsun demek gibi bir anlayış olmaz.

16-17 yaşına geldiğinde din eğitimi alsın diyorlar bazıları... O halde onlara şunu söylemek gerekir: *"Siz de aynısını uygulayın. Madem çocuk karar verecek, o halde neden zorunlu ilköğretim uygulanıyor? Neden haydi kızlar okula kampanyaları açılıyor? Bırak çocuk karar versin, zorunlu ilköğretim alıpmayacağına! Çocuk bilemez diyor ve bu işi anne-babaya bırakıyorsanız, o zaman bırakın da çocuğunun din eğitimi alma yaşına da annesi-babası karar versin. Öyle ya, mademki çocuk büyüyünce karar verecek, o halde onun hastalığına da karışmayın. Bırak da tedavi olup olmayacağına büyüyünce kendisi karar versin..."*

Kur'an öğretimi ve dini eğitim verilen yerlerde çocuklara Allah'a iman, Peygamber Efendimizi sevmeye, ahiret inancı, İslam'ın genel esasları, temel ahlak ilkeleri ile ilgili bilgiler öğretilmektedir. Bunlar da *"umumi dini bilgiler"*, *"iyi bir insan, olma bilincinin gelişmesi"* yönündeki bilgilerdir.

İlgi, sevgi ve heyecanın bulunduğu her ortamdan çocuklar etkilenmektedirler. Kur'an öğrenimi ve dini eğitim bu yapısallık içerisinde katarıldığında daha etkili bir plan ve program çıkacaktır karşımıza...

Peygamberimiz'den Hayat Suyu

ÂLİMİN VE İLMİN DEĞERİNİ BİLMEK

Ebu'd-Derda (ra) anlatıyor: "Resûlullah (sav)'ın şöyle dediğini işittim: "Kim bir ilim öğrenmek için bir yola girse (sulûk ederse) Allah onu cennete giden yollardan birine dâhil etmiş demektir. Melekler, ilim öğrencisinden (talibinden) memnun olarak kanatlarını (üzerlerine) koyarlar. Göklerde ve yerde olanlar ve hatta denizdeki balıklar âlim için istiğfar ederler. Âlimin âbid üzerindeki üstünlüğü dolunaylı gecede ayın (kamerin) diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir. Âlimler peygamberlerin vârisleridir. Peygamberler, ne dinar ne dirhem miras bırakırlar, ama ilim miras bırakırlar. Kim de ilim elde ederse, bol bir nasip elde etmiştir."

(Ebu Davud, İlim 1, Tirmizi, İlim 19, İbnu Mace, Mukaddime 17)

İbnu Abbas (ra) anlatıyor: "Resûlullah (sav) buyurdular ki: "Tek bir fakih (âlim), şeytana bin abideden daha yamandır."

(Tirmizi, İlim 19)

İbnu Amr İbni'l-As (ra) anlatıyor: "Resûlullah (sav) buyurdular ki: "Allah ilmi (verdikten sonra), insanların (kalbinden) zorla söküp almaz. Fakat ilmi, âlimlerin ruhlarını almak suretiyle geri alır. Öyle ki ölümleri sebebi ile hiçbir âlim kalmaz. Halk da cahil kimseleri kendisine reis edinir. Bunlara sorular sorarlar, onlar da ilmi olmadıkları halde (kendi görüşlerine göre) fetva verirler, böylece hem kendilerini hem de başkalarını saptırmış olurlar."

(Buhari, İlim 34, İ'tisam 7; Müslim, ilim 13, Tirmizi, ilim 5)

Ebu'd-Derda (ra) anlatıyor: "Resûlullah (sav) ile beraberdik. Gözünü semaya dikti. Sonra: "Şu anlar, ilmin insanlardan kapıp kaçırıldığı anlardır. Öyle ki, bu hususta insanlar hiçbir şeye muktedir olamazlar!" buyurdular. Ziyad İbnu Lebid el-Ensari araya girip: "Bizler Kur'an'ı okuyup dururken ilim bizlerden nasıl kapıp kaçırılır? Vallahi biz onu hem okuyacağız, hem de çocuklarımıza, kadınlarımıza okutacağız!" dedi. Resulullah da: "Anasız kalasın, ey Ziyad, ben seni Medine fakihlerinden sayıyordum. (Bak) işte Tevrat ve İncil, Yahudilerin ve Nasranîlerin elinde, onların ne işine yarıyor? (sanki onunla amel mi ediyorlar)" buyurdu."

(Tirmizi, İlim 5)

İ L M İ

ÇALIŞMALARDA

B A Ş A R I

Mustafa AYDIN
Eğitimci
fmustafaaydin@gmail.com

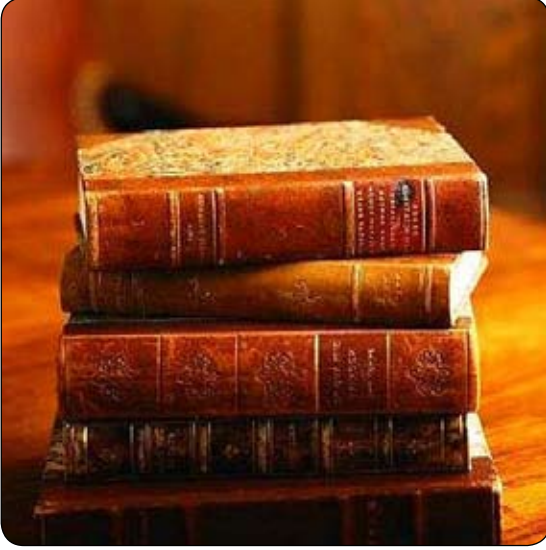
Gayemizi “Geniş ve sağlam kültürlü, görgülü, terbiyeli, mensup olduğumuz cemiyetimize yararlı, güzel yazan, güzel konuşan, doğru düşünen, iyi işler yapan kimseler olmak.” diye özetleyebiliriz.

I. Verimli çalışma

Başarı için verimli çalışma esastır. Herkes, cemiyeti içindeki yeri ve ödevi ne ise onu en iyi şekilde yapmaya çalışmalıdır. Birlikte, topluca ilerlemenin yolu budur. İdeal sahibi, kendini yetkili ve kaliteli bir eleman olarak yetiştirmelidir.

Başarmak kolay olmuyor. Bu yüzden de başarılar daima az olmaktadır ve kıymeti bu yüzden olsa gerektir. Peki, engel nedir ki? Başarı ve çalışma yolundaki ilk ve en önemli düşman tembelliktir. Bunun kaynağı, başkası değil bizzat kendimiz, kendi nefsimizdir. Tembellik insanın karşısına çıkıp da mertçe savaşılan bir düşman değildir; bilakis eski peri masallarındaki varlıklar gibi şekilden şekle girerek, bin bir hile kullanarak sinsice çalışır. Tehlikesinin büyüklüğü buradan kaynaklanmaktadır.

Çalışma ve iş başarma konusunda en mühim prensip- sadece o işin bitirilmiş olması değil- aynı zamanda, mümkün olduğu kadar az enerji sarfıyla, mümkün olan en çok verimi elde etmektir.

Başarı ve çalışmanın diğer bir düşmanı da kötü arkadaşlardır. Arkadaşın kötüsü çalışandan rahatsız olur.

Başarı ve çalışmayı engelleyen başka faktörler de elbette vardır. Bunlar kısaca; eğlencelerin bolluğu, bozuk milli eğitim sistemi, kötü hoca, çalışanın mükâfatlandırılmaması, kestirme fakat gayr- i meşru kazanç ile dü-rüstçe yükselme yollarının tıkanması. vs olarak sıralayabiliriz.

A- Ahlaki irade

Çalışmanın ve başarının karşısına dikilen bütün engeller genellikle, iradeli olmakla aşılabılır. İnsan zekâ ve bilgisi ile değil iradesi ile yükselir. Yüksek insanlar hep sağlam irade sahibi kimselerdir. Okulların bilgi vermek kadar büyük zihni gücün de terbiyesine yönelmeleri gerekir.

B- Çalışmanın Şartları

Çalışmanın bedeni, hissi, harici ve akli olmak üzere dört şartı vardır.

1) Bedeni şart, sağlık ve sağlamlıktır. Herhangi bir uzvumuzda bir ağrı, rahatsızlık veya anormallik varsa çalışma aksar.

2) Çalışmanın hissi şartı, onu sevmek ve içten arzu ederek yapmaktır.

3) Çalışmada harici şart ise, bulunduğumuz yerin ve diğer maddi durumların elverişli olmasıdır.

4) Çalışmanın akli şartı ise, onun metodu bilmektir. Yani çalışmayı bir sisteme bağlamak lazımdır. Çalışma ve iş başarma konusunda en mühim prensip- sadece o işin bitirilmiş olması değil- aynı zamanda, müm-

kün olduğu kadar az enerji sarfıyla, mümkün olan en çok verimi elde etmektir.

C- Çalışmanın Metodu

Bunun için her gün sabah 5'ten gece 24'e kadarki saatlerde ne yaptığınızı, bir hafta boyunca, bir yanı saatler bir yanı günler yazılı bir cetvele işleyin. Bir hafta sonra uyku, yemek, sınıf ve laboratuvar, mesleki mecburi çalışmalar, dinlenme gibi kısımları tarayın boş kalan yerlere çalışmak istediğiniz konuları yerleştirin.

D- Çalışma ve Başarının Altın Kuralları

1- Çalışmak için müsait gün ve saat (ve ilham) bekleme; bil ki her gün ve her saat çalışmanın en müsait zamanıdır. Çalışmak için müsait yer ve köşe arama; bil ki her yer ve her köşe çalışmanın en müsait yeridir.

2- Bir günde yapman lazım gelen bir işi, bir dersi, bir vazifeyi ertesi güne bırakma; zira her günün derdi gibi işi de kendine yeter.

3- Bir zamanda yalnız bir tek iş yap, yalnız bir ders, bir kitap hatta bir fasıl üzerinde çalış; ta ki dikkatin ve kuvvetin dağılıp zayıflamasın.

4- Başladığın bir işi, bir dersi, bir kitabı, bir vazifeyi yapıp bitirmeden bir diğerine başlama. Yarıda kalan iş başlanmamış demektir.

5- Bir günün işini bitirdikten sonra ertesi günde ne iş yapacağını kararlaştır.

6- Çalışmaya oturduğün zaman, bütün ruhi ve bedeni kuvvetinle kendini o işe ver; ateş hattında düşmanı gözetleyen bir asker gibi uyanık ol.

Bir işe başladığın, bir dersi öğrenmeye koyulduğun zaman telaş edip sabırsızlanma; yol al, fakat acele etme; sindirerek çalış, öğren.

7- Çalıştığın bir iş üzerinde karşılaştığın bir güçlüğü yenmeden bir adım bile gerileme ve bil ki yılgınlık maskeli bir tembelliktir.

8- İşinde rastladığın bir güçlüğü evvela parçala; sonra her parçayı birer birer ve sırayla yenmeye çalış.

9- Devamlı ve ıttıratlı çalış, çalışmayı uzun aralıklarla kesip terk etme; ta ki çalışma alışkanlığın körlenmesin.

10- Bir iş üzerinde yorulursan, dinlenmek için işini değiştir veya çalışma hızını yavaşlat; fakat dinlenme bahanesiyle asla boş oturma. Tatil aylarında bile yavaş ve az da olsa çalış.

11- Verimli çalışmayı, sakın iş üzerinde geçirdiğin zamanla ölçüp de, "Eh bugün şu kadar saat çalıştım, yetişir." deme; çalışmanın sonucuna ve öğrendiğine bak.

12- Çok düşün ve bil ki çalışmak, muhakak hareket etmek ve okuyup yazmaktan ibaret değildir.

13- Bir işe başladığın, bir dersi öğrenmeye koyulduğun zaman telaş edip sabırsızlanma; yol al, fakat acele etme; sindirerek çalış, öğren.

14- Gece yatağına uzandığın zaman, o gün ne yaptığını ve ne sonuçlar aldığını düşünmeden; yarın ne yapacağını kendine sormadan uyuma.

15- Bir işe, öfkeli ve sinirli iken karar verme; bekle, öfken geçsin.

16- Bir işi yapıp yapmamakta kararsızlığa düştüğün vakit, iki şıktan her birinin fayda ve zararlarını iyice hesapla; faydası çok zararı az sıkı seç.

17- Sebat eyle. Damlaya damlaya göl olur ve aynı noktaya düşen damlacıklar zamanla taşı bile deler.

18- Yaşlıların tecrübesinden faydalan; tecrübe edilmiş boş yere yeniden tecrübeye kalkışma ki pişman olmayasın.

19- İşin başında iyice düşün. Son pişmanlık fayda vermez.

20- Hayatın ve tutacağın yol hakkında tereddüde ve kararsızlığa düşüp de bir ışık aradığın zaman, fikrini ve reyini soracağın kimseyi iyi seç.

21- Başarına mağrur olma; bil ki gurur, gelecekteki başarılarının en büyük düşmanıdır.

II. Hafızanın Kuvvetlendirilmesi

Hafıza düşünmek için gerekli malzemeyi temin eder ve saklar. Kullanılan adalenin geliştiği gibi hafıza da zamanla ve onu ezberleme yoluyla çalıştırılarak kuvvet kazanabilir. Bu sebeple beğendiğiniz şiir, söz, fıkra vs. yi daima yanınızda taşıdığınız "bir hafıza defterine" kaydederek ezberlemeye çalışınız.

Bilgileri zihne yerleştirmenin ve hafızaya almanın da yolu ve prensipleri vardır. Bunun için şunlar tavsiye edilebilir:

1- Hatırlamak istediğiniz her hangi bir konuyu iyice anladığınızdan emin olunuz. Bir işin mahiyetini kavramak, dayandığı prensibe nüfuz etmek, hatırlamayı kolaylaştıracaktır.

2- Konuyu hatırlamak amacıyla öğreniniz.

3- Ezberlenecek hususları gruplar halinde tertip etmeye çalışınız.

4- Geniş bir sayfa ya da bir paragrafı hatırlamak için, onlar içinden konuyu temsil edebilen bir anahtar kelime veya ibareler bulunuz.

5- Öğrenirken mümkün olduğu kadar çok çeşitli duyu organlarını kullanınız.

6- Kendi hafıza tipinizi tespit ederek öğrenmenizi hafıza tipinize dayandırınız.

7- Büyük ezber parçalarını, küçük mantıklı bölümlere ayırarak ezberleyiniz.

Bir işin mahiyetini kavramak, dayandığı prensibe nüfuz etmek, hatırlamayı kolaylaştıracaktır.

8- Kısa çalışma süreleri kullanınız. Yarım yamalak bir saat çalışma yerine tam dikkatli yarım saat çalışma daha faydalı ve verimli olacaktır.

9- Özellikle teknik terimler, tarih ve yabancı kelime öğrenirken ezberleme fişi kullanınız.

III. Muhakeme Kabiliyetini Geliştirme

Genellikle başarının, özellikle de güzel konuşup güzel yazmanın başlıca temellerinden birisi de düşünme (buradaki düşünme tahayyül etme değildir.) ve muhakemedir. Bu tememmüllü düşünme; fikirlerin basit şekilde sıralanması olmayıp bilakis birbiriyle irtibatlandırılarak yapılan bir düşünme eylemi anlaşılmalıdır. Bu kabiliyet öğrenim hayatı boyunca mantık ve matematik ilimleri ile düzenlenerek geliştirilebilir.

Muhakemede en fazla rastlanan düzensizliklerden birincisi acele genelleme yapmaktır. İkincisi hatalı ikilemdir. Üçüncüsü ise aynı durum ve şartları taşımayan iki ayrı şeyi birbiri ile kıyaslamaktır. Birçok kimse de hüküm ve sonuçlarda aşırı iddialı davranmakta, kendi tez ve iddiasını ispat için olay ve delilleri çarpıtabilmektedir.

Tahsilde ve hayatta karşılaşılabilecek müşkülleri çözmek için, düşüncelerde orijinal ve üretici olmayı öğrenmek şarttır.

Bir problemi çözmek için, şu mantıki merhaleleri takip etmek tavsiye edilebilir:

Problemin, meselenin iyi ve doğru anlaşılması

Konu üzerinde mümkün mertebe çok araştırma ve soruşturma yapılması, gereken bilgilerin toplanması

Ortaya çıkan muhtelif çözüm ihtimallerinin tespiti

Mümkün çözümlerin bir bir denenmesinin tasarlanması

Bunların içinden en iyi, en az riskli çözümün seçilmesi

Nihai çözümün tatbik edilmesi

IV. Dikkatin Teksifi

Dikkati teksif (yoğunlaştırma), dikkati toplama, yöneltme ve idare kâbiliyetidir. Bu kâbiliyet geliştirilmeye müsaittir. Dikkati toplayamayışımızın sebebi ya buna hiç alışık olmayıştan, ya da başka bir problemin zihni meşgul etmesinden doğar. Birinci sebep uzun

Gürültü ve eğlencenin minimum olduğu yerlerde çalışın; çünkü bunlar çalışmayı yüzde yüz engelleyemezse de daha çok enerji sarf etmenize neden olur.

vadeli bir düzenli çalışma sonunda izale olur. İkincisine gelince, bunun için önce dalgınlığın sebebini bulup onu ortadan kaldırmak lazımdır. Mesela bir şey yapacak isen ya hemen yap (bu en iyi yoldur.) ya not al.

Dikkati teksif etmenin bir diğer yolu da bazı çalışma alışkanlıkları geliştirmektir. Mesela:

Belirli bir yerde çalışma alışkanlığını geliştirin; çalıştığınız yeri eğlence ve istirahat gibi işler için de kullanmayın.

Gürültü ve eğlencenin minimum olduğu yerlerde çalışın; çünkü bunlar çalışmayı yüzde yüz engelleyemezse de daha çok enerji sarf etmenize neden olur.

Masanızın üzerinde ancak çalışmanız için gerekli şeyler bulundurun.

Fazla rahat sandalye ve sıcak oda gibi yerlerden kaçınınız; çünkü bunlar rehavet getirir.

Belirli ve ölçülü hedef tespit edin ve onu bitirmeyi planlayın.

İşlerin yapılışını sıraya koyarak zihninize takılmasını önleyin.

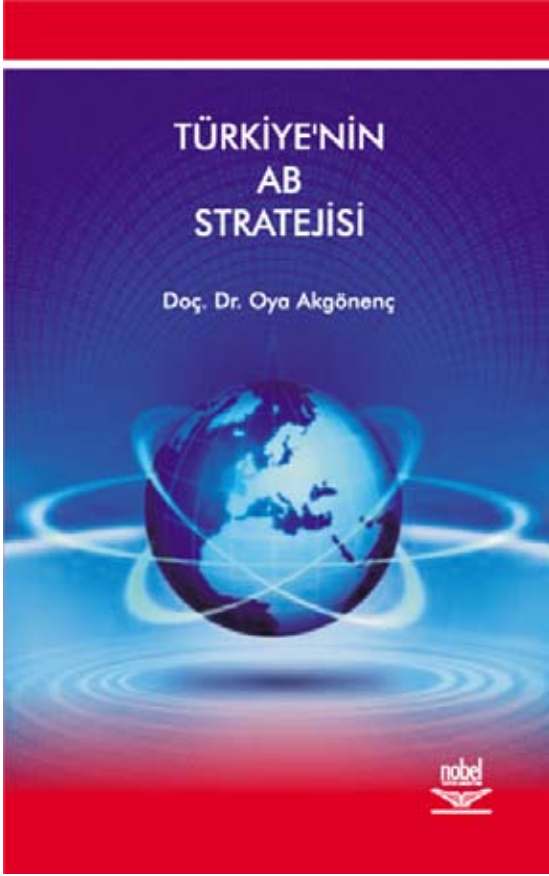
Çalışmaya hemen başlayın, ilham doğmasını beklemeyin.

Kendi kendiniz ile müsabaka yapın, işinize bir yarış havası verin.

Her seferinde ancak bir iş yapın. Mesela bir bölümü okurken bir taraftan da bir önceki bölümü hatırlamayı düşünmeyin.

Başarmak isteyen bir yol bulur, istemeyen mazeret.

* İlim ve Sanat Dergisi ekinde Merhum Prof Dr. Esat COŞAN Hocaefendi'nin (R.A) yazısından faydalanılmıştır.

Olayları daha çok stratejik gelişimler açısından ele alan bu çalışma olayları hem görünen yüzleri hem de perde arkasındaki gelişmelerle anlatmaktadır. Kitabın ana hedefi, onar yıllık dilimler içinde Türkiye-AB ilişkilerindeki gelişmeleri, iç ve dış etkenleri ve bunların birbirleri ile olan ilişkisini, bağlantı (linkage theory) teorisine göre siyasal, ekonomik ve hukuksal bir çerçeve içinde irdelemektir.

AB tarafından (daha önce AT) Türk hükümetlerine verilen dokümanlar, şart ve talepler her dönem içinde ele alınarak bunlara Türk hükümetlerinin, siyasilerin, diplomatların, aydınların ve halkın gösterdiği ilgi ve tepkiler incelenince ortaya çok enteresan bir gelişim süreci çıkmaktadır.

1959'da başlayan bu zor ve engebeli AB yolu, 2004 yılından itibaren yeni bir mecraya girmiş bulunmaktadır. AB üyelik müzakerelerine başlanmasını öngören yeni AB raporu, Türkiye'nin dışı açılmasında önemli bir aşama olmakla beraber, tehlikelerle dolu bir dönemeç ve süreci de beraberinde getirmiştir.

Çok açık ve şeffaf gibi görünen bu yeni güzergâh, yani "üyelik müzakereleri" aslında gizemli ama tehlikeli bir yol olup varacağı yer henüz çoğunluk tarafından tam bilinmemektedir. Asıl tehlike de buradadır.

TÜRKİYE'NİN AB STRATEJİSİ

Recai TEKİN

2009 itibarıyla 50. yılına giren Türkiye'nin AB'ye katılım süreci çalışmaları bu kitapta hukuki dokümanlara, AB siyasi liderlerinin resmi beyanlarına, AB siyasi ve sosyal fikir ve toplum önderlerinin ifadelerine bakılarak analiz edilmiştir. Denklemin öbür tarafında buluna Türk bürokrat, siyasetçi, aydınlar ve halkın da bu süreç hakkındaki beyan ve faaliyetleri ele alınarak, karşılaştırmalar yapılmıştır.

Türkiye'ye sunulan dokümanlar ışığında, AB üyeliğine karşın Türkiye'den açık veya örtülü olarak istenilenler, Türkiye'nin önüne konulan engeller, kısıtlamalar ve/veya muhtemel kazançların neler olduğu anlatılıp, tahlil edilmiştir.

Bu kitap, Türkiye ve Türk toplumu için AB'ye üye olmanın neye mal olacağını, milli kimliğimizden, milli çıkar ve bağımsızlığımıza kadar birçok konuda Türkiye'nin hangi noktalara geleceğini analiz etmektedir.

Konu kitabı olmanın yanı sıra ders kitabı ve birçok farklı ders için de yardımcı kitap olarak da kullanılabilir. AB olayı hakkında hiç bilgi sahibi olmayan kişilerin bile, rahatça okuyup, zevk alacakları bir çalışmadır.

Nobel yayınlarında çıkan bu kitap, Ankara Zafer çarşısındaki bütün kitapçılarda, İstanbul Beyazıt sahhaflarında, diğer bütün büyük şehirlerdeki ana kitapçılarda bulunmaktadır. Nobel Yayınevinden de temin edilebilir: Bu yayın ve dağıtım merkezlerine **0 (312) 418 2010** veya **0 (312)394 5264** no'lu telefonlarla ulaşılabilir.

Sözün Gücü

Aydın FERŞADOĞLU

**İnsanlığa esas borcumuz, bıkmaksızın okumak,
üşenmeksizin okutmaktır.
(Şemsettin Sami)**

**Gece yatağına uzandığın zaman; o gün ne yaptığını ve
yarın ne yapacağını kendine sormadan uyuma.
(Prof. Dr. Ali Fuat Başgil)**

**İnsanların kitabı, arkadaşlarına bakarak okunur.
(A. Rukai)**

**Hür doğup, hür yaşamak, Hakk'a ibadetle olur. İnsan
ancak onu, Allah'a kul olmakla bulur.
(Ali Ulvi Kurucu)**

**İslâmiyet'in içinde hiç bir kötülük, İslâmiyet'in
dışında da hiç bir iyilik yoktur.
(Ebu-l Vefa)**

ANNEME

Gurbet eller bana özlem beşiği,
 Sizden uzaklarda eridim anne.
 Toprak evimizin tahta eşiği
 Burnumda tüttükçe çürüdüm anne.
 Yine sokaktayım, aklım karışık;
 Mutlulukla küsum, dertle barışık.
 Sana giden yolda bir ışık
 Tatlı bir haz ile yürüdüm anne.
 Babamı düşündüm yine bu akşam,
 Kapladı içimi evler yıkan gam.
 Öperken elini uyanmışım tam;
 Rüyamı gurbette sürüdüm anne.
 Köşede ağlayan hasta bacımı
 Perişan görenler anlar acımı,
 Gurbette kaybettim can ilacımı,
 Her gün "sıla!" diye eridim anne.
 Haydi, kalk yataktan, uğraş toprakla.
 Ne olur yarışma solan yaprakla.
 Gelen fırtınayla, yağacak karla,
 Beklediğin yolda yürüdüm anne.
 Gülp eğlenmekle kesik merhabam.
 Size dulda olmak inanın çabam.
 Doğup büyüdüğüm kerpiç dam
 Yağmurda kaldıkça eridim anne.
 O yoksul yuvamız meğer cennetmiş.
 En büyük cehennem ele minnetmiş.
 Gurbette yaşamak çekilmez dertmiş.
 Derdi yorgan diye bürüdüm anne.
 Sıla uzak rüya, gurbet kara kış.
 Özlem iğne iğne sinemde nakış.
 Beynimde kurşundur bir mahzun bakış.
 Mutluluğa toprak kürüdüm anne.
 Gözyaşımı içtim, içim yandıkça.
 Sevindim kendimi evde sandıkça.
 Ateşlere düştüm sizi andıkça.
 Çürüdüm, çürüdüm, çürüdüm anne.

Çerkez BOZDAĞ
 31 Mart 2009 Salı
 Ankara

karikatür

Hasan AYCIN
Çizer

İbrahim Uslu'nun

10.8.1998 H. Sarı

PINAR EĞİTİM KURUMLARI

KAYITLARIMIZ DEVAM EDİYOR

25. Balkan Olimpiyatı (Matematik Dalı)

Altın Madalya

Koç Üniversitesi Liseler Arası Matematik Olimpiyatı

Altın Madalya

15. Ulusal Bilim Olimpiyatı

Gümüş Madalya

Tübitak Liseler Arası Proje Yarışması **İkinciliği**

2008 SBS Altıncı Sınıflar **Birinciliği**

2008 SBS Yedinci Sınıflar **Birinciliği**

İlköğretim Okulları Arası Karate Şampiyonası **İkinciliği**

2007 ÖSS

İlçe Özel Okullar Birinciliği

başarının tadı bir başka...

sevgi ve bilginin buluştuğu yer
pınar eğitim kurumları

Yenimahalle Pınar Koleji

Adres: Anadolu Bulvarı 14. Cadde No.:22 Urankent / Yenimahalle / ANKARA

Tel: 332 27 27 (pbx) • Faks: 332 44 52

Çankaya Çağlayan Pınar Koleji

Adres: Kızılırmak Mahallesi 1428. Sokak No.: 2 Çukurambar / Çankaya / ANKARA

Tel: 285 33 04 - 284 76 87 • Faks: 285 33 08

www.pınarkoleji.com